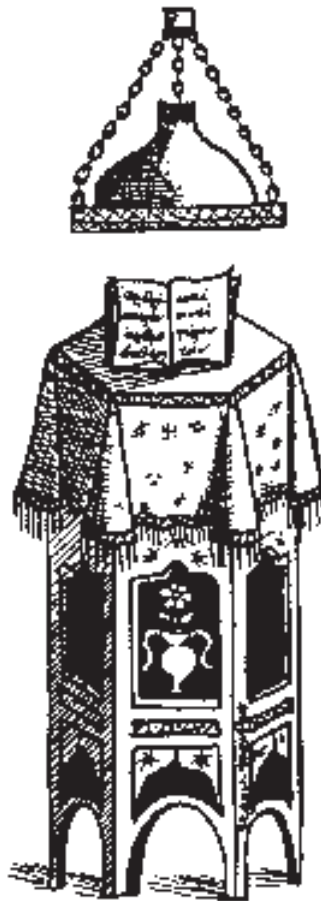

Saint Andrew's Greek Orthodox Theological College

BYZANTINE ECCLESIASTICAL MUSIC

MODULE 4:

ΑΥΤΟΜΕΛΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ (STANDARD MELODIES)

(In Greek)

Compiled & Adapted by Basilios Psilacos

SYDNEY 2019

WORKING COPY - DRAFT

WORKING COPY - DRAFT

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΥΤΟΜΕΛΑ ΚΑΤ' ἮΧΟΝ

1. ΣΤΙΧΗΡΑ

Ἦχος Α΄.	
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.	1
Πανεύφημοι μάρτυρες.	2
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.	3
Νεφέλην σε φωτός.	4
Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε.	5
* Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ.	6
Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε.	7
Ἦχος Β΄.	
Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.	9
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρόν.	9
* Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν.	11
* Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε.	12
* Σταυρωθήτω ἔκραζον.	14
* Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν.	15
Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν.	16
Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν.	17
Ἦχος Γ΄.	
Μεγάλῃ τῶν μαρτύρων σου.	18
Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου.	19
Ὁ τῷ πάθει σου.	20
Ἐσπερινὸν ὕμνον.	20
Σῶσον με Κύριε ὁ Θεός μου.	21
Σταυροφανῶς Μωϋσῆς.	21
Ἔστησαν τὰ τριάκοντα.	22
Μέγιστον θαῦμα.	23
Ἀθετήσαντα Χριστέ.	24
Ἦχος Δ΄.	
Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.	26
Ἔδωκας σημείωσιν.	27
Ὁ ἐξ ὑψίστου.	28
Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι.	29
Κύριε ἀνελθῶν.	30
Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ.	31
Ἦχος πλ. Α΄.	
Χαίροις ἀσκητικῶν.	33
Ὅσιε πάτερ.	35
Κύριε, ἀμαρτάνων.	37
Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως.	37
Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.	38
Ἀκορέστῳ διαθέσει.	39
Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως.	40
Μακαρίζομέν σε.	41
Ὁ Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ.	41

Ἦχος πλ. Β΄.	
Ὅλην ἀποθέμενοι.	43
Ἐκ γαστρὸς ἐτέχθης.	44
*Ἡ ἀπεγνωσμένη.	45
Αἱ Ἀγγελικαί.	47
Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι.	48
Τριήμερος ἀνέστης.	48
Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν.	49
Τὴν Ἀνάστασίν σου.	50
Οἱ μαρτυρήσαντες.	51
Οἱ ἀθλοφόροι μάρτυρες.	51
Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε.	52
Μνήσθητί μου, ὁ Θεός.	53
Ἦχος Βαρύς.	
Οὐκ ἔτι κωλύομεθα.	54
Καταφρονήσαντες πάντων.	54
Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.	55
Ὡραῖος ἦν καὶ καλός.	56
Φλόγα πυρός.	58
Ἦχος πλ. Δ΄.	
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.	59
Τι ὑμᾶς καλέσωμεν.	60
Κύριε, εἶ καὶ κριτηρίῳ.	61
Ὁ ἐν Ἐδὲμ παράδεισος.	62
Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε.	64
Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.	64
Ἀμέτρητος ὑπάρχει.	65
Δεῦτε ἅπαντες πιστοί.	66
Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτῆρ.	68
2. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ	
Ἦχος Α΄.	
Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.	69
Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων.	70
Ἦχος Β΄.	
Τὸν λίθον τοῦ μνήματος.	71
Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.	71
Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ.	72
Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν.	73
Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας.	74
Ἦχος Γ΄.	
Τὴν ὠραιότητα.	75
Ἦχος Δ΄.	
Ταχὺ προκατάλαβε.	76
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.	77
Ἦχος πλ. Α΄.	
Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους.	78
Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.	79

Αγιωτέρα τῶν Χερουβεΐμ.	79
Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη.	80
Ἦχος πλ. Β΄.	
Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.	82
Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ.	83
Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν.	84
Σήμερον τὸ προφητικόν.	84
Ἀρχὴ σωτηρίας.	85
Ἦχος Βαρύς.	
Πυρὸς φωτεινότερον.	87
Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.	87
Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις.	88
Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.	89
Κύριε, ἡμεῖς ἐσμεν λαὸς σου.	89
Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε.	90
Ἦχος πλ. Δ΄.	
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.	91
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.	92
Αὐλῶν Ποιμενικῶν.	94
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.	95
Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα.	95
3. ΚΟΝΤΑΚΙΑ	
Ἦχος Β΄.	
Τὰ ἄνω ζητῶν.	97
Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθένε.	98
Χειρόγραφον εἰκόνα.	98
Τοὺς ἀσφαλεῖς.	99
Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις.	100
Τοῖς τῶν ἰαμάτων σου.	101
Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ.	102
Ἦχος Γ΄.	
Ἡ Παρθένος σήμερον.	103
Ἦχος Δ΄.	
Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες.	104
Ἐπεφάνης σήμερον.	105
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.	105
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.	107
Ἰωακείμ καὶ Ἄννα.	108
Ἦχος πλ. Α΄.	
Μιμητῆς ὑπάρχων.	109
Ἦχος πλ. Β΄.	
Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.	110
Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οικονομίαν.	110
Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ.	111
Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν.	112
Τῆς σοφίας ὁδηγέ.	113

Ἦχος Βαρύς.	
Οὐκ ἔτι φλογλινὴ ῥομφαία.	115
Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης.	116
Ἦχος πλ. Δ΄.	
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.	117
Τῆ ὑπερμάχῳ.	118
Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθης.	119
Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος.	119
Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.	120
Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς.	121
Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα.	122
Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα.	122
4. ἙΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ	
Ἦχος Β΄.	
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.	124
Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης.	126
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.	127
Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός.	128
Σταυρός, ὁ φύλαξ.	128
Ἦχος Γ΄.	
Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.	130
Ἐν πνεύματι τῶ ἱερωῶ.	131
Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.	132
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.	132
Τὸν νυμφῶνα σου βλέπω.	133
Τὸν Ληστήν αὐθημερόν.	134
Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.	134
5. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ	
Ἦχος Α΄.	
Τοῦ λίθου σφραγισθέντες.	136
Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας.	137
Χορὸς Ἀγγελικὸς.	138
Τῆς ἐρήμου πολίτης.	140
Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας.	141
Ἦχος Β΄.	
Ὅτε κατήλθης.	143
Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.	144
Τοῦ προφήτου σοῦ.	145
Ἦχος Γ΄.	
Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια.	146
Θείας πίστεως.	147
Ἀπόστολοι Ἅγιοι.	148
Ἦχος Δ΄.	
Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως.	149
Κανόνα πίστεως.	150
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.	151

Οἱ Μάρτυρές Σου Κύριε.	152
Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου.	153
Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.	154
Ἦχος πλ. Α΄.	
Τὸν συνάναρχον Λόγον.	155
Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα.	156
Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων.	156
Ἦχος πλ. Β΄.	
Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.	158
Ἦχος Βαρύς.	
Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ.	159
Ἦχος πλ. Δ΄.	
Ἐξ ὕχους κατῆλθες.	160
Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς.	160
Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ.	161
Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστέ.	162
Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς.	163
Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.	164
Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός.	165

Σημειώσεις

Κάποια τροπάρια εἶναι ιδιόμελα ὅμως χρησιμοποιοῦνται καί ὡς αὐτόμελα ἀφοῦ σύμφωνα μὲ αὐτὰ ψάλλονται ἄλλα ιδιόμελα, καὶ σημειώνονται μὲ * .

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

1. Σουρλαντζή Δημητρίου, *Προσόμοια*, (Θεσσαλονίκη, 1963).
2. Καστρινάκη Ἰωάννου Ε. *Αὐτόμελα Τροπάρια*, (ἐκδόσεις Σταμούλη Α.Ε., Χανιά 2008).
3. Λειτουργικὰ κείμενα ἀπὸ <http://glt.goarch.org/#02> (2019).

ΑΥΤΟΜΕΛΑ ΚΑΤ' ἮΧΟΝ ΣΤΙΧΗΡΑ

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοτοκίον ἀποστίχων Κυριακῆ ἐσπέρας ἐν τῷ ἐσπερινῷ, ἦχος α'.

Ἰων ουρα νι ιων ταγμα α των το α γα αλ
λι ι α α μα των ε πι γη ης αν θρω πων
κρα ται α προ στα σι α α χραν τε Παρ θε νε σω ω
σον η μας τους εις σε ε κα τα φευ γον τας ο
τι εν σοι τας ελ πι ι δας με τα Θε ον Θε ο το
κε α νε ε θε ε με ε θα

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἄγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθέने, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Τῇ Δευτέρᾳ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν ἐσπέρας. Προσόμοια.

Νῦν ἐγκαινίζονται γλῶσσαι, τὰ μεγαλεῖα Θεοῦ, ἑτεροφθόγοις λόγοις, καὶ πυρὸς ὡς ἐν εἶδει, εἰς πίστωσιν ἀπάντων, τῶν ἐπὶ γῆς, διηγείσθε τρανότατα· νῦν εἰς σημεῖον τοῖς ἔθνεσιν ἀληθῶς, σωτηρία ἐπεδήμησεν.

Ἦν καταπέμψαι ὑπέσχου, τοῖς Μαθηταῖς σου Χριστέ, ἐξ ὕψους δυναστείαν, ἐκπληρώσας ἐκπέμψεις, τὸ ἅγιόν του Πνεῦμα, δείξας ἡμῖν, ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐπὶ σὲ οἱ ἐλπίζοντες, ἀγαθὴ, ἀληθῶς οὐ καταισχύνονται.

Τὴν προθεσίαν πληρώσας, σοῦ τὸν Παράκλητον, ὡσεὶ πυρὸς ἐν γλώσσαις, ἐξαπέστειλας κόσμῳ, τὰς πάντων ἁμαρτίας, θείῳ πυρὶ, ἀναχωνεῦσαι, καὶ δοῦναι ἡμῖν, τὴν πρὸς αὐτὸν κοινωνίαν εἰλικρινῆ, τοῖς πιστῶς θεολογοῦσιν αὐτόν.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Μαρτυρικὸν τῶν Ἀποστίχων, Τετάρτη ἑσπέρας, ἦχος α'. π_q

Πανεύφημοι μάρτυρες υμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρου-
 ψεν ἀλλ' οὐρανὸς ὑπέδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν,
 Παραδείσου πύλαι καὶ ἐντὸς γενόμενοι τοῦ
 ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε Χριστῶ πρεσβεύσα-
 τε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
 καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρουψεν ἀλλ' οὐρανὸς ὑπέδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν, Παραδείσου πύλαι καὶ ἐντὸς γενόμενοι τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε Χριστῶ πρεσβεύσατε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν ἑσπέρας. Προσόμοια.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Πατρός, τὸ ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῶ προσκυνούμενον, δι' οὗ καὶ φέρεται, καὶ κρατεῖται πάντα, καὶ ζωῆ συνέχεται, καὶ ζῆ καὶ διαμέει καὶ σώζεται, θεολογήσωμεν· Ἀκατάληπτε, Παράκλητε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον πηγὴ, πάσης ἀγαθότητος, οὐσιωδῶς ἐπεδήμησε, τῆς γῆς τὰ πέρατα, οὐρανό σθένους, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πληρῶσαι καὶ τῆς θείας χρηστότητος· αὐτῶ βοήσωμεν· Ἀνερμήνευτε Παράκλητε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Θεός, Συμφυῆς καὶ σύνθρονον, Πατρὶ καὶ Λόγῳ γνωρίζεται, φῶς ὑπερέλειον, ἐκ φωτὸς ἐκλάμψαν, ἐξ ἀνάρχου τελείου, Πατρός, καὶ δι' Υἱοῦ προερχόμενον· αὐτῶ βοήσωμεν· Ζωοπάροχε Παράκλητε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στιχηρὸ ἔσπερινου Κοιμήσεως Θεοτόκου, ΙΕ' Αὐγούστου, ἦχος α'.

του πα ρα δο ξου θαυ μα τος η πη γη της
 ζω ης εν μνη μει ω τι θε ται και κλι μαξ προς ου ρα
 νον ο τα φος γι ι νε ε ται ευ φραι νου Γεθ ση
 μα νη της Θε ο το κου το α α γι ον τε με νος
 βο η σο μεν οι πι στοι τον Γα βρι ηλ κε κτη με
 ε νοι τα ξι αρ χον κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε
 με τα σου ο Κυ ρι ος ο πα ρε χων τω κο ο
 σμω δι α σου το με γα α ε ε λε ε ος

WORKING COPY - DRAFT

Τῇ ΚΑ' Νοεμβρίου ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ. Προσόμοια.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται, Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος, βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον, Κεχαριτωμένη χαίρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ἄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα, καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραϊνόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναός ό έμψυχος, τής
 Άγίας δόξης, Χριστού του
 Θεού ήμών, ή μόνη έν γυναιξίν,
 εύλογημένη Άγνή, προσφέρεται
 τώ Ναώ, τώ νομικώ κατοικεΐν είς
 τά Άγια, και χαΐρουσι σύν αυτῇ,
 Ίωακείμ και ή Άννα τώ πνεύματι,
 και παρθενικαί χορεΐαι, τώ Κυρίω
 άδουσι ψαλμικώς μελωδοΐσαι, και
 τιμῶσαι τήν Μητέρα αυτού.

Σύ των Προφητών τὸ κήρυγμα,
 Αποστόλων δόξα, και Μαρτύρων
 καύχημα, και πάντων των γηγενών ή
 ανακαίνισις, Παρθένε Μητηρ Θεού·
 διά γάρ σου τώ Θεώ κατηλλάγημεν.
 Διό τιμῶμεν τήν σήν, έν τώ ναώ
 του Κυρίου προέλευσιν, και σύν
 τώ Αγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ
 Χαΐρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ
 πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Νεφέλην σε φωτός.

Δογματικόν θεοτοκίον, Σαββάτου έσπέρας, ήχος α'. π_q

WORKING COPY - DRAFT

Νεφελην σε φω το ος α ι δι ου Παρ θε
 ε νε ο προ φη η της ο νο μα σε εν σοι γαρ ως
 υ ε τος ε πι πο κον κα τα βασ ο λο γος του
 πα τρο ος και εκ σου α να τει ει λας τον κο ο
 σμον ε φω τι σε την πλα νην κα τηρ γη σε Χρι στος ο Θε
 ος η μων αυ το ον ι κε τευ ου σα α ε κτε νως
 Πα να γι ι α δε ο με θα μη παυ ση υ περ η
 μων των α λη θως θε ο το κον ο μο λο γου ουν τω ων
 σε

Νεφέλην σε φωτὸς αἰδίου, Παρθένε, ὁ Προφήτης ὠνόμασεν· ἐν σοὶ γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καταβάς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, τὸν κόσμον ἐφώτισε, τὴν πλάνην κατήργησε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἰκετεύουσα ἐκτενῶς, Παναγία δεόμεθα, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

*Τῇ IB' Δεκεμβρίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Προσόμοια.*

Πανήγυρις φαιδρά, ἱερὰ πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν. Σπυρίδων καὶ γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται, ἐστιάτωρ ὢν πνευματικός, οὗ ἡ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι, αὐτοῦ μιμνήσμεθα τὸ πρᾶον, τὸ ἄκακον, τὸ ἀπλοῦν, τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ πάντα σοφόν, ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψε.

Μεγίστων ποιητῆς, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης Σπυρίδων σοφέ, ταῖς μὲν σου καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περίγειον, ὑπὲρ ἀστράπας οὐρανοῦ, ἀμφοῖν ὠραιότερος, δεικνύμενος Ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει, ταῖς προστασίαις σου.

ᾠθαύματος φρικτοῦ! ἡ νεκρὰ πυθομένω, φωνὴν ζῶσάν σοι δέδωκεν, ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ, ἡ τοῦ Ἄνακτος νόσος, εὐχῆ σου φυγαδεύεται, ὁ ὄφις εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο, νεκροὶ ἐξηγέρθησαν· ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστός, Σπυρίδων Ἱερουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τρανῶς.

Τῇ πρεσβεία Κύριε.

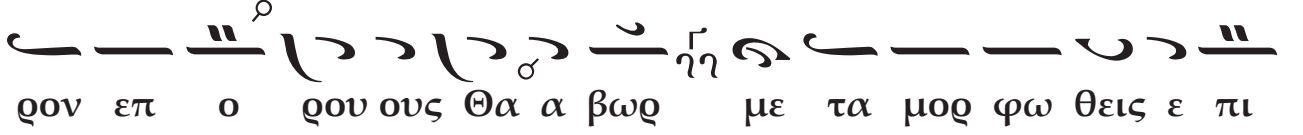
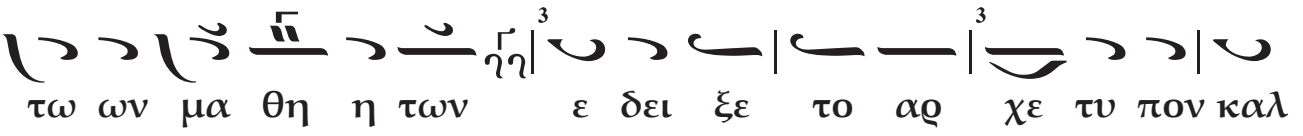
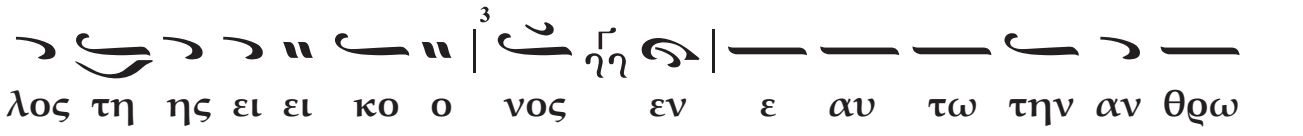
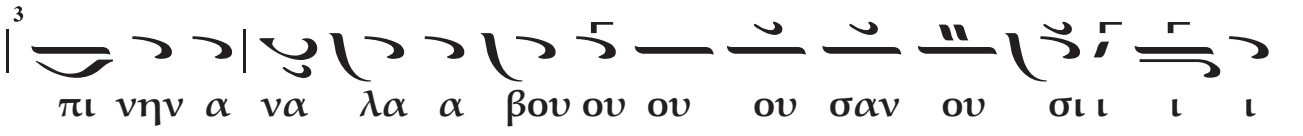
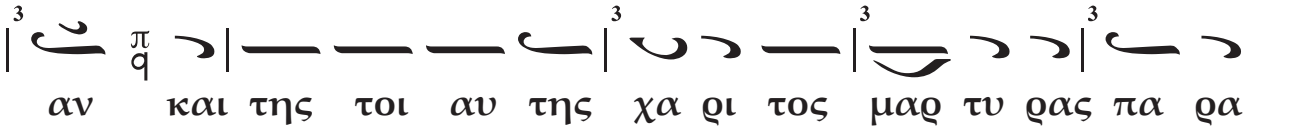

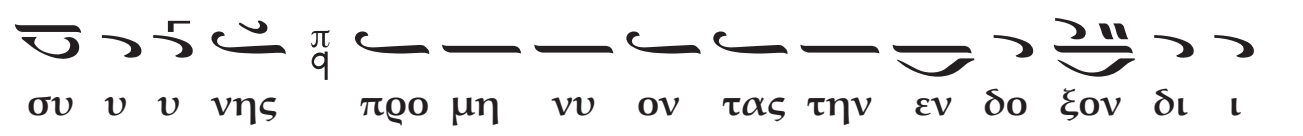
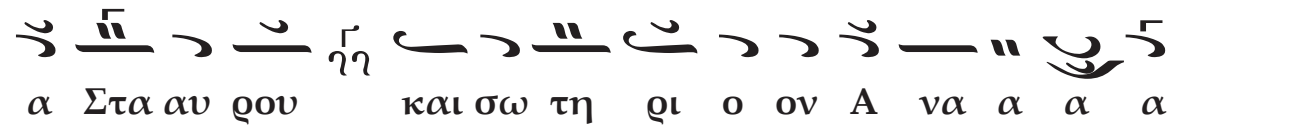

Μαρτυρικὸν Ἀποστίχων ἑσπερινοῦ, Κυριακῆ ἑσπέρας, ἤχος α'. π q

Τ ἡ πρε σβει α Κυ ρι ε ε παν των των Α γι ι
 ω ν και της Θε ο το ο κου την σην ει ρη νην δος
 η μιν και ε λε η σον η μας ως μο νος οι κτιρ μων

Τῇ πρεσβεία Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἄνοσος οἰκτίρμων.

Ὁ πάλαι τῶ Μωσει̅.

Ἰδιόμελο ἀποστίχων Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, C' Αὐγούστου, ἦχος α'.

 παλαι τῶ Μωσει̅ εἰσυλλαλληνη̅ η̅ η̅ σασ
 ἐπι τοῦ ὀρους Σιναι̅ ἀασυμβολων̅
 ἐεγω̅ εἰμι̅ λε̅ ἐε̅ ἐ̅ γων̅ ὀο̅ ὀ̅ Ων̅ ση̅ με̅
 ρον̅ ἐπ̅ ὀ̅ ρου̅ οὐς̅ θα̅ α̅ βωρ̅ με̅ τα̅ μορ̅ φω̅ θεις̅ ἐ̅ πι̅
 τῶν̅ μα̅ θη̅ η̅ τῶν̅ ἐ̅ δει̅ ξε̅ το̅ ἀρ̅ χε̅ τυ̅ πον̅ καλ̅
 λος̅ τη̅ η̅ς̅ εἰ̅ εἰ̅ κο̅ ο̅ νος̅ ἐν̅ ἐ̅ αυ̅ τῶ̅ την̅ αν̅ θρω̅
 πι̅ νη̅ να̅ λα̅ α̅ βου̅ ου̅ ου̅ οὐ̅ σαν̅ ου̅ σι̅ ι̅ ι̅
 αν̅ και̅ της̅ τοι̅ αυ̅ της̅ χα̅ ρι̅ το̅ς̅ μα̅ ρ̅ τυ̅ ρας̅ πα̅ ρα̅
 στη̅ σα̅ με̅ ε̅ νος̅ Μω̅ υ̅ υ̅ ση̅ η̅ η̅ η̅ η̅ και̅ Η̅
 λι̅ ι̅ ι̅ ι̅ αν̅ κοι̅ νῶ̅ νους̅ ἐ̅ ποι̅ εἰ̅ το̅ της̅ εὐ̅ φρο̅ ο̅
 συ̅ υ̅ υ̅ νης̅ προ̅ μη̅ νυ̅ ον̅ τας̅ την̅ ἐν̅ δο̅ ξον̅ δι̅ ι̅
 α̅ Στα̅ αυ̅ ρου̅ και̅ σω̅ τη̅ ρι̅ ο̅ ον̅ Α̅ να̅ α̅ α̅ α̅
 στα̅ α̅ α̅ α̅ σιν̅

WORKING COPY - DRAFT

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλή-
 σας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ
 συμβόλων. Ἐγὼ εἶμι, λέγων ὁ ὼν,
 σήμερον ἐπ’ ὄρος Θαβώρ, μεταμορ-
 φωθείς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τὸ
 ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν
 ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην, ἀναλα-
 βούσαν οὐσίαν, καὶ τῆς τοιαύτης
 χάριτος, μάρτυρας παραστησάμε-
 νος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς
 ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμη-
 νύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ Σταυροῦ,
 καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε.

Μακαρισμός, ἦχος α'. π_q

Α ι α βρω ω σε ε ως ε ξη γα γε του Πα ρα
 δει σου ο εχ θρο ος τον Α δαμ δι α Σταυ ρου δε τον
 λη στην αν τει ση γα γε Χρι στο ος ο Θε ος μνη σθη τι
 μου κρα ζον τα ο ταν ελ θεις εν τη βα σι λει ει α α
 σου

Προσόμοια.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παρα-
 δείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ
 Σταυροῦ δὲ τὸν ληστήν, ἀντειση-
 γαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ. Μνήσθητί
 μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα,
 ἠδοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν,
 σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῇ, μετὰ
 φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς. Μνή-
 σθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 Βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθης ἐκῶν, ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ. Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδάμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός. Μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἦλθον κλαίουσαι, ἐπὶ τὸ μνήμά σου Χριστὲ ὁ Θεός, λίαν πρωΐ, καὶ ἐν λευκοῖς, εὗρον Ἄγγελον καθήμενον, Τί ζητεῖτε; κράζοντα, ἐξανέστη Χριστός, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτῆρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν, οὓς καὶ ἐξαπέστειλας, εἰς τὰ ἔθνη διδάσκειν, καὶ βαπτίζειν αὐτούς.

Ἦχος Πα

Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Προεόρτιο Ἀποστίχων τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν,
Κ' Δεκεμβρίου, ἦχος β'. π

 ι κος του Ευ φρα θα η πο λισ η η α

 γι α των προ φη τω ων η δο ξα ευ τρε πι

 σον τον οι κον εν ω τω θει ον τι κτε ται

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ἡ Πόλις ἡ ἁγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ θεῖον τίκτεται.

Τῇ Τρίτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Προσόμοια.

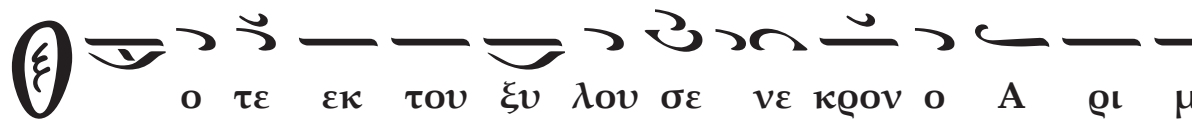
Ἔργω τοῖς Μαθηταῖς, ὡς ἐπηγγείλω Λόγε, ἀπέστειλας τὸ θεῖον, καὶ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τούτους κατεφώτισας.

Ἄφνω ἐξ οὐρανοῦ, τοὺς Ἀποστόλους πᾶσα, τοῦ θεοῦ Παρακλήτου, ἡ δύναμις πανσόφους, καὶ θεολόγους ἔδειξε.

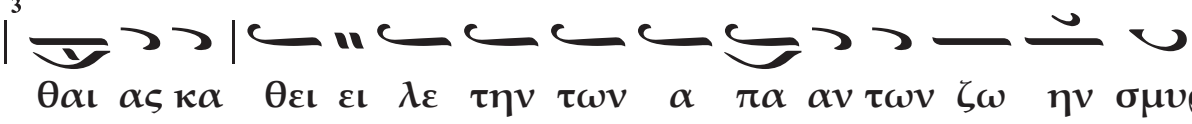
Γένος ἀλλογενῶν, ἀκούοντες ἠπόρουν, ταῖς γλώσσαις ταῖς ἰδίαις, τοὺς θεοῦς Ἀποστόλους, Τριάδα μεγαλύνοντας.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρόν.

Στιχηρὸ Ἀποστίχων Μ. Σαββάτου, ἦχος β'. π

 ο τε εκ του ξυ λου σε νε κρον ο Α ρι μα

 θαι ασ κα θει ει λε την των α πα αν των ζω ην σμυρ νη

 και σιν δο νι σε Χρι στε ε νει ει λη η σε και τω πο

θω η πει γε το καρ δι α και χει λει σω μα το α κη
 ρα τον σου πε ρι πτυ υ ξα α σθαι ο ο μως συ στελ λο
 μενος φο βω χαι ρων α νε βο α σοι δο ξα
 τη συγ κα τα βα σει σου φι λαν θρω πε

Ότε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν, ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε, τὴν τῶν ἀπάντων ζωῶν, σμύρνη καὶ σινδόνι σε Χριστὲ ἐκήδευσεν, καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδία, καὶ χεῖλη, σῶμα τὸ ἀκήρατον, σοῦ περιπτύξασθαι, ὅμως συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

*Τῇ Τετάρτῃ τῆς Γ' ἐβδομάδος
 ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
 Προσόμοια.*

Χαίρουσι Μαθήτριάι Χριστοῦ, τῶν ἐκ τοῦ Ἀγγέλου ῥημάτων, ἐπακροώμεναι, δι' ὧν τὴν Ἀνάστασιν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐν νεκροῖς λογισθέντος πιστούμεναι, κὰν πρὶν Μυροφόροι, τάφῳ παρειστήκεισαν, καὶ ἐθρηνώδουν αὐτόν, λίθον ἀναβλέπουσι τούτου, ἀποκυλισθέντα ἀθρόον οὗ διηποροῦντο τὴν μετάρθεσιν.

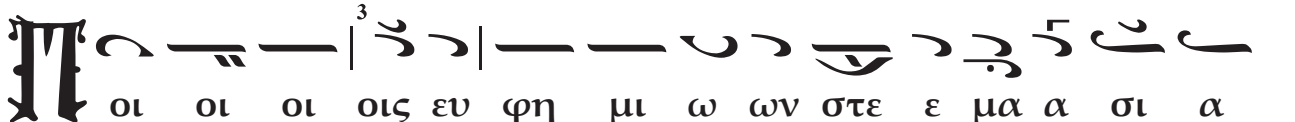

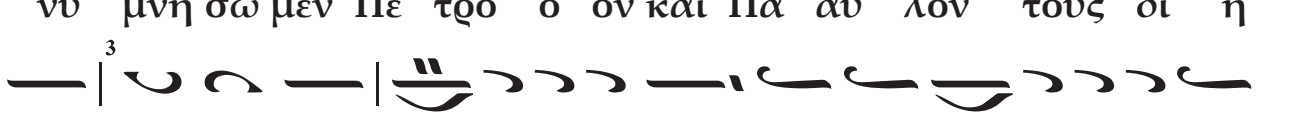
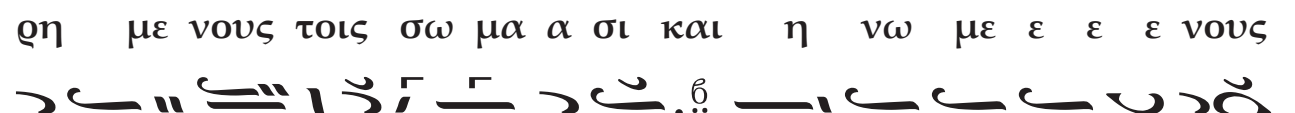
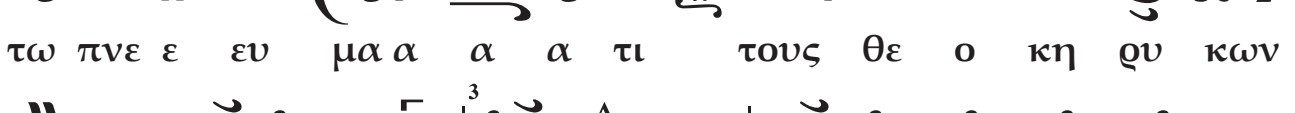

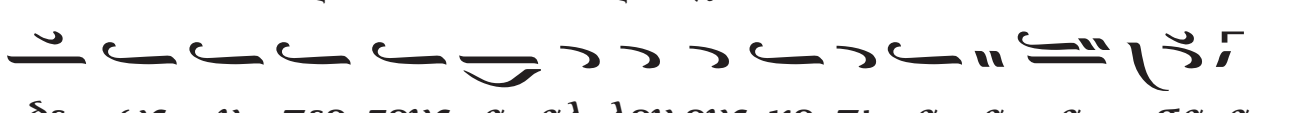

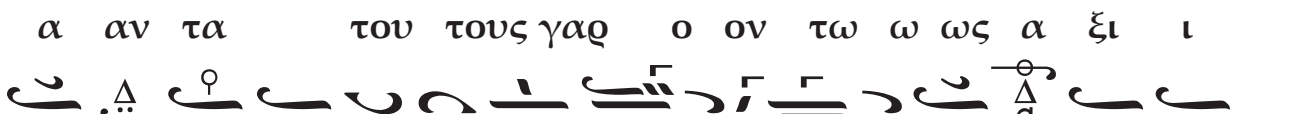
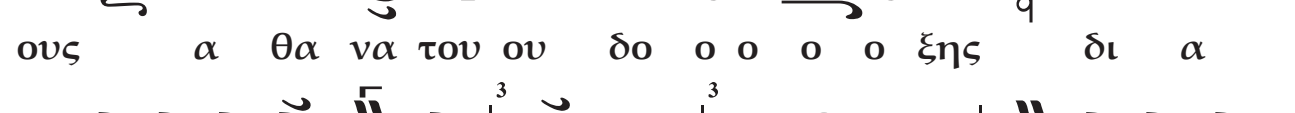
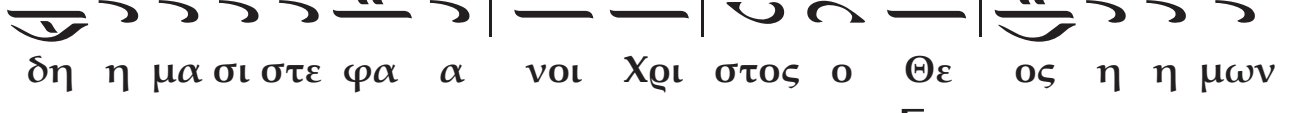
Ἀληκτον καὶ θείαν χαρμονήν, ἐπιχορηγοῦσαι τοῖς θείοις, καὶ ἱεροῖς Μαθηταῖς, ὠφθησαν Μαθήτριάι αἱ Μυροφόροι Χριστοῦ, ἐκπληροῦσαι τὸ κέλευσμα, τοῦ θείου Ἀγγέλου, οὗ ἐξεθαμβήθησαν, τὴν λευκοφόρον στολήν, λέγουσαι Ἐσκύλευται Ἄδης τῇ πανσωστικῇ Ἀναστάσει, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν θανόντος Ἀνακτος.

Ρεῖθρα δακρυρροοῦ ἐκ πηγῆς, θρήνων ἀναστείλασαι θεῖαι, Χριστοῦ Μαθήτριάι ῥήματα χαρμόσυνα, διαπορθμεύουσαι νῦν, τοῖς αὐτόπταις τῆς χάριτος, μηνύουσαι τούτοις, τὴν τοῦ Λόγου Ἐγερσιν, καὶ τὴν ἐκ τάφου χαράν· ὅθεν, τὴν ἀντίθετον λύπης, ἤκουον φωνὴν παραδόξως ταύταις τὴν τὸ Χαίρετε, προστάπτουσαν.

Ἦχος Δι

Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ἰδιόμελο στιχηρῶν, Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου,
ΚΘ' Ἰουνίου, ἦχος β'.

 οι οι οι οισ ευ φη μι ω ων στε ε μα α σι α

 νυ μνη σω μεν Πε τρο ο ον και Πα αυ λον τους δι η

 ρη με νους τοις σω μα α σι και η νω με ε ε ε νους

 τω πνε ε ευ μα α α α τι τους θε ο κη ρυ κων

 προ ο ο το στα α τας τον μεν ως των Α πο

 στο ο λω ων προ ε ξα α αρ χο ο ο ον τα το ον

 δε ως υ περ τους α αλ λου ους κο πι α α α σα α

 α αν τα του τους γαρ ο ον τω ω ως α ξι ι

 ους α θα να του ου δο ο ο ο ο ξης δι α

 δη η μα σι στε φα α νοι Χρι στος ο Θε ος η η μων

 ο ε ε χων το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε

ος

WORKING COPY - DRAFT

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἠνωμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς θεοκηρύκων πρωτοστάτας, τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δέ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα· τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

*Τῇ Σ' Δεκεμβρίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Προσόμοια*

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν σαρκὶ ἐν Μύροις ὑπάρχοντα, καὶ πνευματικῶς πᾶσι προφθάνοντα, τοῖς εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι, τὸ πάντων, τῶν θλιβομένων παραμύθιον, καὶ πάντων, τῶν ἐν κινδύνοις καταφύγιον, τῆς εὐσεβείας τὸν πύργον, τῶν πιστῶν τὸν πρόμαχον, τὸν δι' οὗ ὄφρὺν δυσμενῶν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις μελωδικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον, τὸν τῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτην, τὸν μέγαν, προασπιστὴν τε καὶ διδάσκαλον, τὸν πάντα, τοὺς κακοδόξους καταισχύνοντα, τὸν ὀλετῆρα Ἀρείου, καὶ θερμὸν ἀντίμαχον, τὸν δι' οὗ τὴν τούτου ὄφρὺν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις προφητικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν τὰ πόρρω ὄντα προβλέποντα, καὶ ταῦτα σαφῶς προαγγέλλοντα, προθεσπίζοντά τε ὡς παρόντα, τὸν πᾶσαν, τὴν οἰκουμένην περιθέοντα, καὶ πάντα, ἀδικουμένους ἐκλυτρούμενον, τὸν ἐν ὀνείροις ὀφθέντα, Βασιλεῖ θεόφρονι, καὶ τοὺς πρὶν δεσμίους σφαγῆς, ἀδίκου ῥυσάμενον, τὸν πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε.

Ἀναστάσιμο στιχηρὸ τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος β'. Δ

WORKING COPY - DRAFT

γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη
 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε
 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος μεν το ον
 λι ι ι θον του εν δο ξου σου μνη η μα α τος

εν τη ση α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι
 ι ι σεν ο με ε ε ε εν αν τι ι τη
 ης λυ υ υ πης ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα
 α α μη η νυ υ υ ων ο δε ε ε ε ε
 ε αν τι θα α να α α του Δε σπο την ζω ο δο την
 κη ρυ υ υ υ τ των η η η μιν δι ο βο ω με
 εν σοι ευ ερ γε τα των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ε ε
 δο ο ο ξα α α α σοι

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς Ἀσῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένη ἐκόμισεν, Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

*Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, ἐσπέρας.
Προσόμοια.*

Ἐγκρατεῖα τὴν σάρκα, ταπεινῶσαι Ἐπάντες σπουδάσωμεν, τὸ θεῖον ὑπερχόμενοι στάδιον, τῆς ἀμώμου Νηστείας, καὶ εὐχαῖς καὶ δάκρυσι, Κύριον τὸν σώζοντα

ἡμᾶς ἐκζητήσωμεν, καὶ λήθην τῆς κακίας παντελῆ ποιήσωμεν βοῶντες. Ἠμάρτομέν σοι, σῶσον, ὡς πάλαι Νινευῖτας, Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς, οὐρανοῦ Βασιλείας ποιήσον εὐσπλαγχνε.

Ἐμαυτὸν ἀπελπίζω, ἐννοῶν Ἐτὰ ἔργα μου Κύριε, τὰ πάσης τιμωρίας ἐπάξια· ἰδοὺ γὰρ παραβλέψας, τὰ σεπτὰ σου Σῶτερ ἐντάλματα, ἀσώτως μου τὸν βίον ἠνάλωσα· διὸ καθικετεύω, μετανοίας ὄμβροισ με καθάρας, νηστεία καὶ δεήσει, ὡς μόνος Ἐλεήμων ἐκλάμπρυνον, καὶ μὴ βδελύξῃ με Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, καὶ Ὑπεράγαθε.

Σταυρωθήτω ἔκραζον.

Ἡ' Ἀντίφωνον Μ. Παρασκευής, ἦχος β'. Δ

ταυ ρω θη η τω ε ε ε ε ε κ ρ α α α α
 ζ ο ν ο ι τ ω ν σ ω ν χ α ρ ι ι σ μ α α α τ ω ν α ε ι ε ε
 ε ε ν τ ρ υ υ φ ω ω ω ν τ ε σ και κ α κ ο υ ρ ο ν γ ο ν α α
 α ν τ ε ε ε υ ε ρ γ ε ε τ ο υ η τ ο υ ο υ ο υ ο υ ν τ ο
 λ α α α β ε ι ν α ι τ ω ν δι και αι ω ω ν φ ο ν ε υ τ α ι αι
 ε σ ι ω π α α σ δ ε χ ρ ι ι σ τ ε φ ε ρ ω ν α υ τ ω ω ω
 ω ν τ η ν π ρ ο π ε ε τ ε ι ε ι ε ι ε ι α ν πα θ ε ι ν θ ε ε ε
 λ ω ν και σ ω ω ω σ α ι αι η μ α α σ ω ω ω σ φ ι
 λ α α α ν θ ρ ω ω ω ω π ο σ

WORKING COPY - DRAFT

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν
 σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρύ-
 φῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐε-
 γέτου, ἠτοῦντο λαβεῖν, οἱ τῶν δι-
 καίων φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ,
 φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν,
 παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς
 φιλάνθρωπος.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν.

Ἰδιόμελον Στιχηρῶν ἑσπερινοῦ τῶν Θεοφανείων, ἦχος β΄. Δ

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν τὸν φωτισάντα πάντα ἀνθρώπου, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

WORKING COPY - DRAFT

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦχος Πα

Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν.

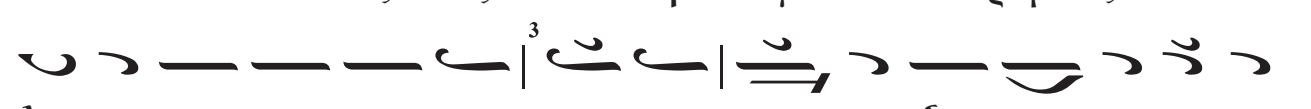
Κατανυκτικὸ Ἀποστίχων, Ὁρθρου Δευτέρας, ἦχος β΄. π

 ὧν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐν νοῶν ταῖα

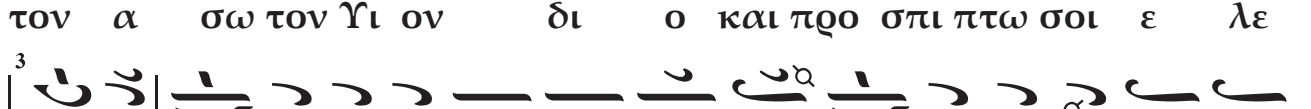
 τὸ παῖ πῖτους σουσ καταφεύγω οἰκτιρμούς τε

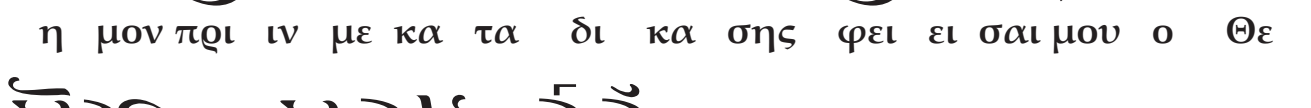
 λῶν ἡν μιμουμένος καὶ πόρνην δακρυσάσαν καὶ

 τὸν ἄσπτον υἱὸν διὸ καὶ προσπίπτω σοι ἔλε

 ἡμιμον πρίν με καταδικάσης φείσασαί μου ὁ Θε

 ος καὶ ἐλέησόν με

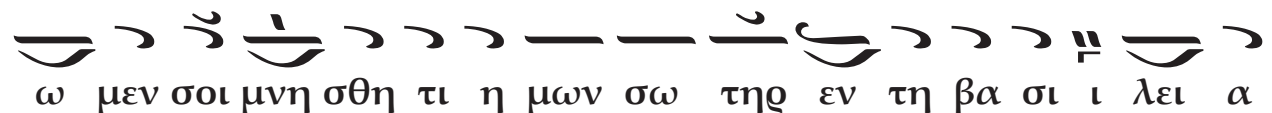
Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τοὺς σουσ καταφεύγω οἰκτιρμούς, Τελώνην μιμούμενος, καὶ Πόρνην τὴν δακρυσάσαν, καὶ τὸν Ἄσπτον υἱόν· διὸ καὶ προσπίπτω σοι Ἐλεῆμον, πρίν με καταδικάσης, φείσασαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

WORKING COPY - DRAFT

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν.

Μακαρισμός, ἦχος β΄. π

 ην φωνήν σοι προσάγομεν του ληστού και βο

 ω μεν σοι μνησθητι ημων σωτηρη εν τη βασιλεια

 σου

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ
 Ληστοῦ καὶ βοῶμέν σοι· Μνή-
 σθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
 σου.

Προσόμοια.

Τὸν Σταυρὸν σοι προσάγομεν,
 εἰς πταισμάτων συγχώρησιν, ὃν
 ὑπὲρ ἡμῶν, κατεδέξω φιλόνηρωπε.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν
 Πταφήν καὶ τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν
 ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν κόσμον
 φιλόνηρωπε.

Τῷ θανάτῳ σου Κύριε, κατεπό-
 θη ὁ θάνατος, καὶ τῇ Ἀναστάσει
 σου Σῶτερ, τὸν κόσμον διέσωσας.

Οἱ ἐν σκότει καθεύδοντες, σὲ τὸ
 φῶς θεασάμενοι, ἐν τοῖς κα-
 τωτάτοις τοῦ ἄδου, Χριστὲ ἐξανέ-
 στησαν.

Μυροφόροις ὑπήνησας, ἀνα-
 στάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τοῖς
 μαθηταῖς ἐπηγγείλω, εἰπεῖν σου τὴν
 ἔγερσιν.

Ἦχος ᾠή Γα

Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου.

Μαρτυρικὸν Ἀποστίχων, Δευτέρα ἑσπέρας ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἦχος γ'.

Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις
 ἐν μνήματι γὰρ κεῖνται καὶ πνεύματα δι-ι-ι-ωκου-ου-
 σι καὶ κατήργησαν ἐχθροὺς τὴν ἐξουσίαν
 τῆς πειστικῆς Τριάδος ἀγωνισάμενοι ὑ-
 πὲρ τῆς εὐσεβείας

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροὺς τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Στιχηρὰ τῆς Πέμπτης ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Προσόμοια.

Πρεσβείαις τῶν σεπτῶν καὶ θείων Ἀποστόλων σου, φιλόανθρωπε Οἰκτίρμον, καὶ μόνε ἐλεῆμον, τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου, καὶ τῶν δεινῶν λύτρωσαι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντάς.

Βελῶν με ὡς Θεοῦ αὐτόπται τοῦ ἀλάστορος, λυτρώσασθε σβεννῦντες, αὐτοῦ τὰς πανουργίας, καὶ δροσίσατέ με πνεύματος τῆ δρόσω, ἀμαρτιῶν τῷ καύσωνι, ἐκτηκόμενον, εὐεργέται μοι θεῖοι.

Εἰς πᾶσαν οἰκουμένην ὄντως ἐξέληλυθεν, ὁ θεῖος ὑμῶν φθόγγος, Ἀπόστολοι Κυρίου, καὶ ἐφώτισεν ἐν σκότει τοὺς κειμένους, καὶ τῷ Θεῷ προσήγαγεν, ὡς θυμίαμα, τοὺς αὐτὸν ἐγνωκότας.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Μαρτυρικό Ἀπόστιχο, Κυριακή ἑσπέρας, ἦχος γ΄. ἦ Γα

Μεγάλη του Σταυρου σου Κυριε η δυνα
 μισε παγη γαρ εν τοπω και ενεργειτω κο
 σμω και ανεδειξεν εξαλιεων Α αποστο
 ο ολους και εθνων Μαρτυρας ι να πρεσβευου
 σιν υπερω των ψυχων η ημων

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἀλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ὅρθρου, Δευτέρα τοῦ Παραλύτου. Προσόμοια.

Σημείων καὶ τεράτων βλέποντες τὴν δύναμιν, οἱ φθόνῳ παρειμένοι, καὶ δυνατοὶ κακία, οὐκ ἐπίστευον, ὡς σὺ Θεοῦ Υἱὸς ὑπάρχεις καὶ τοῦ παντός πρῦτανις, ὁ καὶ Παραλύτον ὑγιῆ δείξας λόγῳ.

Ἰδόντες οἱ Σαββάτων φύλακες Παράλυτον, σφιγθέντα ἐν Σαββάτῳ, τὴν ψυχὴν ἐχαινοῦντο, καὶ οὐκ ἔξεστιν, ἐν τῷ Σαββάτῳ θεραπεύειν, καὶ βεβηλοῦν τὸ Σάββατον, τάχα ὡς νόμιμοι, Γραμματεῖς ἐπεβόων.

Σαββάτων αὐτουρογὸν μὴ γνόντες σε καὶ Κύριον, οἱ Σάββατα τηροῦντες, τοῦ Παραλύτου σφιγξιν, διεγόγγυζον, τὴν ἐν Σαββάτῳ γενομένην. Ὡς οὐ καλόν, λέγοντες, αἶρειν τὸν κράββατον, ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

WORKING COPY - DRAFT

Ὁ τῶ πάθει σου.

Στιχηρὸ Ἀναστάσιμο τῶν Ἀποστίχων, ἦχος γ΄. ἰή Γα

τω παθει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σας το ον η
 λι ι ον και τω φω τι της ση ης Α να στα σε ως
 φαι δρυ νας τα συμ παν τα προ σδε ξαι η μων τον ε
 σπε ρι νον υ υ μνον φι λα αν θρω ω πε

Ὁ τῶ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῶ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον Φιλάνθρωπε.

Ἐσπερινὸν ὕμνον.

Κατανυκτικὸ Ἀποστίχων, ἦχος γ΄. ἰή Γα

σπε ρι νον υ μνον προσ φε ρο μεν σοι Χρι στε με
 τα θυ μι α μα τος και ω δων πνευ μα τι κον ε λε
 η σον Σω τη ηρ τας ψυ χα ας η η μων

Ἐσπερινὸν ὕμνον προσφερομέν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος καὶ ὠδῶν πνευματικῶν. Ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον με Κύριε ὁ Θεός μου.

Κατανυκτικὸ Ἀποστίχων, Κυριακὴ ἐσπέρας, ἦχος γ'. ἰή Γα ρ ρ

ὦ σον με Κυ ρι ε ο Θε ος μου συ γαρ παν των
 η σω τη ρι ι α ο κλυ δων με των πα θων εκ
 τα ρατ τει και το βα ρος των α νο μι ω ων με βυ
 θι ζει δος μοι χει ρας βο η θει ας και προς φως α
 να γα γε με κα τα νυ ξε ε ως ως μο νος ε ευ
 σπλα γχνος και φι λα αν θρω ω πος

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία, ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει, δός μοι χεῖρα βοήθειας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς.

Σταυρώσιμο Ἀποστίχων Ὁρθρου Παρασκευῆς, ἦχος γ'. ἰή Γα ρ ρ

ταυ ρο φα νως Μω υ ση ης εν τω ο ρει χει ρας
 εκ τει να ας εις υ ψος του Α μα λη ηκ ε τρο πουν
 το συ δε Σω τη ρ τας πα λα α μας α πλω σας εν

 τω σταυ ρω τω τι μι ω εν ηγ κα λι σω με σω σας

 της δου λει ας του εχ θρου και ε δω κας μοι ση μει ω

 σιν ζω ης α πο το ξου φυ γειν των ε να αν τι ω ων μου

 δι α του το Λο γε προσκυ νω τον Σταυ ρο ον σου

 τον τι ι μι ι ον

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει, χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλήκ ἐτροποῦτο, σὺ δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἀπλώσας, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου· διὰ τοῦτο Λόγε, προσκυνῶ, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Ἔστησαν τὰ τριάκοντα.

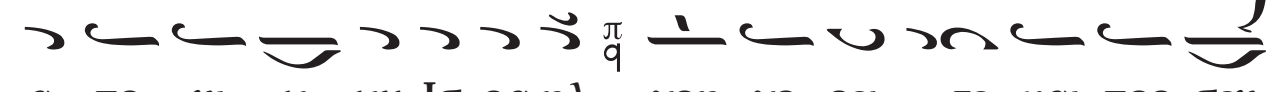
Θ' Ἀντίφωνον Μ. Παρασκευῆς, ἦχος γ'. ἰὴ Γα

 στη σαν τα τρι α κον τα αρ γυ ρι α την τι

 μην του τε τι μη με νου ο ον ε τι μη σαν το

 α πο υι ω ων Ισ ρα ηλ γρη γο ρει τε και προ σευ

WORKING COPY - DRAFT

χε σθε ^κι να μη ει σελ θη τε εις πει ρα σμον το μεν
 πνευ μα προ θυ μον ^κη δε σα αρξ α σθε νης δι α του
 το γρη γο ρει τε ε

Εστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια,
 τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου,
 ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἰῶν Ἰσραήλ.
 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα
 μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν, τὸ
 μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ
 ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Μέγιστον θαῦμα.

Δογματικὸν θεοτοκίον, Σαββάτῳ ἑσπέρας
 ἐν τῷ Μικρῷ ἑσπερινό, ἤχος γ'. ἠΐ Γα

Με γιστον θαυ μα παρ θε ε νος τε κου σα και
 το τε χθεν θε ο ος προ αι ω νων προ φα νεις α το
 κος και το τε λου με νον υ περ φυ σιν Ω Μυ στη ρι ι
 ου φρι κω δους ο και νο ου με νον α φρα στον με ε
 νει και θε ω ρου με νον ου κα τα λα αμ βα α νε ται
 Μα κα ρι α συ ει α α χραν τε κο ρη Α δαμ του γη

 γε νους θυ γα τηρ και Θε ου του ου υ ψι στου φα νει

 σα μη τηρ Αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ

 χα ας η η μων

Μέγιστον θαῦμα! παρθένος
 τεκοῦσα, καὶ τὸ τεχθὲν Θεὸς
 πρὸ αἰώνων, προφανῆς ὁ τόκος,
 καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ φύσιν.
 Ὡ Μυστηρίου φρικώδους! ὃ καὶ
 νοούμενον, ἄφραστον μένει, καὶ
 θεωρούμενον, οὐ καταλαμβάνεται.
 Μακαρία σὺ εἶ ἄχραντε Κόρη, Ἀδὰμ
 τοῦ γηγενοῦς θυγάτηρ, καὶ Θεοῦ
 τοῦ Ὑψίστου φανεῖσα μήτηρ. Αὐτὸν
 ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀθετήσαντα Χριστέ.

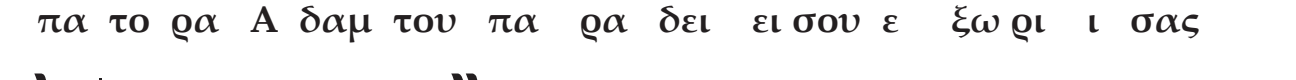
Μακαρισμός, ἦχος γ'. ἦ Γα

 θε τη σαν τα Χρι στε την εν το λην σου τον προ

 πα το ρα Α δαμ του πα ρα δει ει σου ε ξω ρι ι σας

 τον δε λη στην οι κτιρ μον ο μο λο γη σαν τα σε εν

 Σταυ ρω εν αυ τω ει σω ω κι σα ας κρα ζο ον τα μνη

 σθη τι μου Σω τηρ εν τη βα σι λει ει α α σου

WORKING COPY - DRAFT

Αθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολὴν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας, τὸν δὲ Ληστήν οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσόμοια.

Αμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ ἁθανάτου, κατεδίκασας ἄρᾳ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος, ἐν δὲ τῷ σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Αναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἁσυνεξανέστησας, ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτήρ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ ἄδη νεκρωθέντας ὡς Θεός, ζωοποιήσας συνήγειρας, καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί, πρώταις ἐφάνης, ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτήρ βοήσας τό, Χαίρετε, καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις, τὴν σὴν μηνύεις ἔγερσιν Χριστέ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ ὄρει Μωϋσῆς, χειρας ἀπλώσας, προετύπου τὸν Σταυρόν, τὸν Ἀμαλήκ τροπωσάμενος, ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον, κατὰ δαιμόνων ὄπλον κραταιόν, εἰληφότες πάντες κραυγάζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἦχος $\frac{4}{\beta\lambda}$ Βου

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Στιχηρὸ Ἁγίου Γεωργίου, ΚΓ' Ἀπριλίου, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν ἀθλοφόρε Γεώργι
 εἰς συνελθόντες σηήμερον εὐφημοῦμέν σε ο
 τι τὸν δρόμον τετέλεκας τὴν πίστιν τετήρηκας
 καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ τὴν νίκης σου στέφανον
 ὃν ἰκέτευε ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρω
 θῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν αἰσεε
 βα στον μνημην σου

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε, ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Προσόμοια.

Ῥωμαλέω φρονήματι, πεποιθῶς ἠὺτομόλησας, ὥσπερ λέων ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἄθλησιν, ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθείρεσθαι

μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος, καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ιδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἐπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἐνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδρᾶν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἄθλων σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σταυρώσιμο Ἀποστίχων, Ὁρθρου Παρασκευῆς, ἦχος δ'. $\frac{6}{\lambda}$

δω κας ση μει ω σιν τοις φο βου με νοις σε Κυ ρι
 ε τον σταυ ρον σου τον τι μι ον εν ω ε θρι αμ
 βευ σας τας αρ χας του σκο τους και τας ε ξου σι ι ας
 και ε πα νη γα γες η μας εις την αρ χαι αι αν
 μα κα ρι ο τη τα δι ο σου την φι λαν θρω πον
 οι κο νο μι αν δο ξα ζο μεν Ι η σου παν το
 δυ να με ο Σω τη ηρ των ψυ χων η μων

WORKING COPY - DRAFT

Ἔδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβου-
 μένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν
 σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐθριάμβευσας,
 τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς
 ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς,
 εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό
 σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν
 δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Τῷ Σαββάτῳ τῆς Σ' ἑβδομάδος
 ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.*

Ἐπαθες ὡς ἄνθρωπος, ὁ ἀπαθὴς
 ἐτῆ Θεότητι, καὶ ἀνέστης τρι-
 ἡμερος, σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ
 συναναστήσας, πάντα τοὺς φθα-

ρέντας, καὶ ἀνελήλυθας Χριστέ,
 πρὸς τὸν Πατέρα, ἐπαγγελιάμε-
 νος, ἐκπέμψειν τὸν Παράκλητον,
 τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις σου, Ἰησοῦ
 παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.

Ἦμεῖς τί ἐστήκατε, πρὸς οὐρα-
 νὸν ἀτενίζοντες; οἱ ὀρώμενοι
 Ἄγγελοι, ὡς ἄνθρωποι ἔλεγον, τοῖς
 τοῦ λόγου Μύσταις· οὗτος, ὃν ὀρᾶτε,
 ὑπὸ νεφέλης φωτεινῆς, ἀναληφ-
 θέντα, αὐτὸς ἐλεύσεται, ὃν τρόπον
 ἐθεάσασθε, κρῖναι τὸν κόσμον, ὡς
 ἔφησε, πορευθέντες οὖν ἅπαντα, τὰ
 ῥηθέντα τελέσατε.

Ὁ ἐξ ὑψίστου.

Στχηρὸ τῶν Αἰνῶν Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου,
ΚΘ' Ἰουνίου, ἤχος δ'. ^β/_λ

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ’ ἀνθρώπων, ὅτε ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῦον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας ἀνακαλύπτων τὴν ὡραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν

ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προσόμοια.

Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· Τίνα μὲ λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ

Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανώς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστός, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός. Ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβῶν ἀποκάλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς εὐθύνas κομισάμενος.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορευθῆς, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε, ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τῆς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· Ὅθεν ἀξίως κατη-

ξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χριστοκήρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θείαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ἐρῶντας συνδέουσαν, τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρινῶς ἀπάντων προέκρινας, ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος, προσηγορευθῆς Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τροφῆς ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἠξιώθης συνῶν τῷ Δεσπότη σου, ὃν ἰκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι.

Κατανυκτικὸ Ἀποστίχων, Κυριακῇ ἑσπέρας, ἦχος δ΄. $\frac{6}{\lambda}$

Η ³ | $\bar{\cup}$ $\bar{\sigma}$ — | ³ — $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ | $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ | ³ $\bar{\cup}$ $\bar{\sigma}$ | — —
 θε λον δα κρυ σιν ε ξα λει ψαι των ε

— $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ — — $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ | ³ $\bar{\cup}$ $\frac{6}{\lambda}$ $\bar{\cup}$ |
 μων πται σμα των Κυ υ ρι ε το χει ρο γρα φον και

— — | ³ — $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ | $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ | ³ $\bar{\cup}$ $\bar{\sigma}$ | $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ — —
 το υ πο λοι πον της ζω ης μου δι α με τα

$\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ — — $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ | ³ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ | — — | ³ — $\bar{\cup}$
 νοι οι ας ευ α ρε στη σαι σοι αλλ ο ε χθρος α

$\bar{\cup}$ | ⁴ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ | — — | ³ — $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ | ³ $\bar{\cup}$ $\bar{\sigma}$ | π $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$
 πα τα με και πο λε μει την ψυ χην μου Κυ υ ρι ε

$\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ | ³ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ | $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$ $\bar{\cup}$
 πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον με

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλειψαι,
 τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε
 τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον
 τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας
 εὐαρεστῆσαί σοι, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς
 ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν
 μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλω-
 μαι, σῶσόν με.

*Στιχηρὰ Δεσποτικά, τῷ Σαββάτῳ
 ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.*

Σύντριψον Κύριε ὁ Θεός μου,
 τὰ θανατηφόρα πάθη τὰ τῆς
 καρδίας μου· ἐὰν γὰρ σὺ καταλύσης
 οἶκον, τῆς σαρκὸς καὶ κτίσης οἶκον
 τοῦ πνεύματος, εἰς μάτην ἐστὶ
 φυλάσσω, ὁ πολεμῶν τὴν ψυχὴν
 μου, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
 σῶσόν με.

Δῶρον καὶ μᾶστιγά μοι παιδεί-
 ας, τὸν ἐχθρὸν Οἰκτίρμον πρὸς
 τὸ συμφέρον δέδωκας· τὸ γὰρ κακὸν
 αὐτοῦ συνεργεῖ μοι, προαιρέσει
 οὐκ ἀγαθῇ εἰς καλόν· ἐγὼ δέ σοι οὐ
 προσφεύγω, δι' εὐχῆς εὐχαρίστου.
 Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
 σῶσόν με.

Πάθη καὶ θάνατον κατεδέξω, δι'
 ἐμὲ ἵνα παθῶν καὶ θανάτου
 φθορᾶς, ἐλευθερώσης ὡς ζωοδότης,
 καὶ τὴν πρὶν ἀπάθειαν ἀποδώσης
 μοι· διό με κείμενον Σῶτερ, τῆς
 ἁμαρτίας ἐν τάφῳ, ἔγειρον, πρὶν
 αἰώνιος θάνατος, λάβη με.

Κύριε ἀνελθών.

Ἀναστάσιμο Στιχηρὸ τῶν Ἀποστίχων, ἦχος δ'. 6/λ

WORKING COPY - DRAFT

Κυριε ανελθων εν τω σταυρω την προγο-
 νικην ημων κατααραν εξηλειψας και καταελθων
 εν τω Αδητους απαιω νος δεσμιους ηλευ-
 θερωσας αφθαρσι ανδωρου με νος των ανθρωπων
 τω γε νει δια του του μνου ντες δοξαζοομεν
 την ζωοποιον και σωτηριον σου εγερσιν

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίας δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες, δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου Ἐγερσιν.

*Στιχηρὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ
τῆς Μεσοπεντηκοστῆς*

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἔκ σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως, Πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων, καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς, Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνιοι ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι ῥύπον χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἑκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα.

Ἦγγικεν ἡ τοῦ θείου δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντα, ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ.

Μακαρισμός, ἦχος δ'. $\frac{6}{\lambda}$

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Ληστής Παράδεισον ᾤκησεν. Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος. Ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσόμοια

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλόνητο, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ ἄδου τῇ Ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλόνητο Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, ἐξαναστήσας μόνε ἀθάνατε, καὶ μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σοι. Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δί' ἡμᾶς ὁ ἀπαθής, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, προσηλωθεὶς ἡμᾶς συνανέστησε· διὸ καὶ δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ σωζόμεθα ἀνακραύζοντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ ἄδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὄραθέντα γυναιξί, Μυροφόροις λέγοντα· Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στιχηρὸ ἀποστίχων Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου,
Ἐ' Δεκεμβρίου, ἦχος πλ. α'. π̣

Χ αἰ ροῖς ἀ σκη τι κων ἀ λη θως ἀ γω νι σμα των
 το ευ ω ω δεσ κει μη λι ον σταυ ρον γαρ επ ω
 μων ἀ ἀ α ρας και τω Δε σπο τη Χρι στω σε αυ τον
 παμ μα ακαρ ἀ να θε με νος σαρ κο ος κα τε πα τη
 σας το χα μαι αι ζη λον φρο νη μα ταις ἀ ρε ται αι αις
 δε την ψυ χη ην κα τε λαμ πρου νας και προς εν θε ον
 ἀ νε πτε ε ρω σας ε ρω τα ο θεν την πα να γι αν
 σου κυ κλουν τες πα νευ φη με λαο να κα Σαβ βα της θει
 ει ασ φι λαν θρω πι ι ασ αι του με θα τυ χειν σαις
 πρε σβει ει αις και τω κο σμω δω ρη θη η ναι το με γα
 ε λε ος

WORKING COPY - DRAFT

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον· σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, σεαυτὸν Παμμάκαρ ἀναθέμενος, σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαί-ζηλον φρόνημα, ταῖς ἀρεταῖς δέ, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, κυκλοῦντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλανθρωπίας αἰτούμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Δευτέρας
τῆς C' ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα*

Ὅμμα ὀλομελίας βροτῶν, καὶ ὀφθαλμοῦς τοῦ κοσμικοῦ τούτου σώματος, ὑπάρχων Θεὸς καὶ Λόγε, καὶ τῶν ὀμμάτων καινός, δημιουργός καὶ πλάστης γνωριζόμενος, καὶ νῦν ἐκ τοῦ κράματος, τοῦ χοῦς καὶ τοῦ πτύσματος Τυφλὸν ἀρρήτως, ὀμματοῖς ἐν δακτύλοις σοῖς, καταπλάττουσι, καὶ πηλὸν καὶ τὴν ὄρασιν, ἧς καὶ τυχῶν ὁ πρῖν, ἐν γεννητοῖς γνωριζόμενος, ἥλιον ὅλως μὴ βλέπων, σὲ τὸν γλυκὺν ὄρα Ἥλιον, ἰδὼν τὴν εἰκόνα, τοῦ ἡμᾶς δι' εὐσπλαγχνίαν, ἄφατον πλάσαντος.

Μέλη καὶ διαρτίαν πλουτῶν, τῆς τῶν βροτῶν σωματικῆς ὀργάνωσης, ὁ πρῶην τυφλὸς ἐκ μήτρας, τῆς μητρικῆς προελθὼν, ὡς μηδὲ τὴν πλάσιν εἶναι ἄετο, ὀμμάτων τὴν στέρησιν, εὐπορήσας ἀνόθευτον, ἐξ ἧς τοὺς πόδας, καὶ τὰ πλείω τοῦ σώματος, τοῖς προσκρούσμασι, τοῖς τῶν λίθων ἐξήρθρωτο· ὃς διὰ σοῦ καὶ τοῦτον, τὸν πλουτισμὸν ἐπικτώμενος, βλέπει τὸ φῶς τὸ τοῦ κόσμου, καὶ τὸν τῶν φώτων σε πρῦτανιν, Θεὸν καὶ Δεσπότην, τῶν κτισμάτων καταγγέλλει κτίστην παγκόσμιον.

Υποπτος Γραμματεῦσι τυφλοῖς, ὀμματωθεὶς ὁ πρῖν τυφλώττων τεθέαται, ὡς τάχα μηδόλως βλέπων, ἀλλὰ ψευδῶς τὸ ὄρα, τοῦ Σωτῆρος χάριν προσποιούμενος, τυφλώττειν ἐθέλουσι, σκοτασμοῖς τοῖς τοῦ γράμματος, ἐνοῖς ἐκλάμπει, ὀγλυκὺς Χριστὸς Ἥλιος, σαββατούρησιν, καινουργὸν διαπράξας μοι, ὃς τὸ σκιῶδες τούτου, φωτουργῶν καὶ τὸ κάλυμμα αἴρων τὸ φῶς τὸ ἐν τούτοις, τοῖς πρῖν τυφλοῖς ἐχορήγησε, καὶ νῦν καθορῶντες, τὸν τῶν φώτων παροχέα, κόσμῳ κηρύττουσι.

Όσιε πάτερ.

Στιχηρὸ Ἑσπερινοῦ Ὁσίου πατρὸς Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου,
ΙΑ' Ἰανουαρίου, ἤχος πλ. α'. π
q

WORKING COPY - DRAFT

(Ε) ³ | σι ε πα τερ θε ο φο ρε θε ο δο σι ι
³ | ε με γα λως η γω νι σω εν τη προσ και αι ρω ζω
³ | η ^Δ_{δλ} εν υ μνοις και νη σται αις και α α γρου πνι ι
^π_q | ι ι αις τυ ποσ γε νο με νος των σων φοι τη των
^π_q | νυν δε συγχο ρε ευ εις με τα των α α σω μα α α
³ | α των Χρι στον α παυστως δο ξο ο λο ο γων τον
³ | εκ θε ου θε ον λο γον και αι λυ τρω την τον υ πο
³ | κλι ι να α αν τα τη ην κα α ραν τω ω Προ δρο
⁴ | ο ο μω και α γι α σα αν τα τη ην φυ υ
^π_q | υ σιν των υ δα α α των αυ τον ι κε τευ ε
^π_q | αυ τον δυ σω ω πει ο σι ι ι ε δω ρη θη
³ | ναι τη εκ κλη η σι ι ι α ο μο νοι αν ει ρη νην
 και με ε γα ε ε ε λε ος

Ὅσιε Πάτερ, θεοφόρε Θεοδόσιε, μέγਾਲως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις, τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν, νῦν δὲ συγχορεύεις μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Λυτρωτὴν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἀγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. Αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Ἑσπερινοῦ, Γ' Ἰανουαρίου

Ὅσιε Πάτερ, ἱερώτατε Γρηγόριε, ὁ κάλαμος ὁ πλήρης τῆς Παρακλήτου πνοῆς, καὶ γλῶσσα τρανοτάτη τῆς εὐσεβείας· λύχνος πολύφωτος, τῆς θείας ἀγῆς, κήρυξ ἀληθείας, κρηπίς θεολογίας, πηγή δογμάτων τῶν ὑψηλῶν, τῶν διδαγμάτων χειμάρρους τῶν μελιρρύτων, λύρα θεόφθογγος ἁσμάτων θεογράφων, ἢ καθηδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας, Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Πάνσοφε, τὸν ἐν ῥεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, πανσεβάσμιε Γρηγόριε, ὁ πέλεκυς ὁ κόπτων αἰρετικῶν τὰς ὀρμάς, ἡ δίστομος ῥομφαία τοῦ Παρακλήτου, μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθους σποράς, πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις καταφλέγον, καὶ πτύον ὄντως γεωργικόν, ᾧ τὸ βαρὺ τε καὶ κοῦφον τῶν δογμάτων, εὖ διακρίνεται· καὶ στάθμη ἀκριβείας, πάντα ἰθύνουσα, πρὸς τρίβους σωτηρίας. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, τὸν ἐν ῥεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, παμμακάριστε Γρηγόριε, τὸ στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνάς, ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου, ἀπαρῶμενον καὶ θείων πηγῶν, λόγους προσευχῆς τε τοῖς πᾶσιν ἐρμηνεύον, κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρετὴν, ὁ θεωρίας ἐνθέοις λελαμπρυσμένος, αἴγλη λαμπόμενος, Τριάδος τῆς ἀκτίστου, ἧς καὶ ὑπέρμαχος, ἀήττητος ἐγένου, Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει, Ὅσιε, τὸν ἐν ῥεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Κύριε ἁμαρτάνων.

Κατανυκτικὸ Ἀποστίχων, Κυριακῆ ἑσπέρας, ἦχος πλ. α'.

ⲟⲕⲓⲛ

ⲕⲱⲣⲓⲉ ⲁⲙⲁⲣⲧⲁⲛⲱⲛⲟⲩ ⲡⲁⲩⲟⲩ ⲙⲁⲓ ⲕⲱⲣⲓⲁⲛⲧⲱⲣⲱⲡⲓ
 ⲁⲥⲁⲗⲓⲟⲩ ⲙⲉⲛⲟⲥ ⲟⲩ ⲕⲓⲛⲱⲱⲥⲕⲱ ⲛⲓⲕⲏⲥⲟⲛ ⲙⲟⲩ
 ⲧⲏⲛ ⲡⲱⲣⲱⲥⲓⲛ ⲙⲟⲩ ⲛⲉ ⲁⲕⲁⲧⲏⲕⲁⲓ ⲉⲗⲉⲏⲥⲟⲟⲟⲟⲛ
 ⲙⲉ

Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω, νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνη ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως.

Μαρτυρικὸν Στιχηρῶν Ἑσπερινουῦ, Παρασκευὴ ἑσπέρας, ἦχος πλ. α'.

ⲟⲕⲓⲛ

ⲧⲟⲛ ⲧⲱⲣⲉⲟⲛ ⲧⲏⲥ ⲡⲓⲥⲧⲉⲱⲥ ⲡⲉⲣⲓⲃⲁⲗⲟⲙⲉⲛⲟⲓ
 ⲕⲁⲓ ⲧⲱⲧⲱⲡⲱⲧⲟⲩ ⲥⲧⲁⲩⲱⲣⲟⲩ ⲉⲁⲩⲧⲟⲥ ⲃⲓⲁⲛⲁⲥⲧⲏ
 ⲥⲁⲛⲧⲉⲥ ⲡⲣⲟⲥⲧⲁⲥ ⲃⲁⲥⲁⲛⲟⲩⲥ ⲁⲛⲃⲣⲉⲱⲥ ⲁⲡⲏⲩⲧⲟⲙⲟⲗⲏ
 ⲥⲁⲛ ⲕⲁⲓ ⲃⲓⲁⲃⲟⲗⲟⲩ ⲧⲏⲛ ⲡⲗⲁⲁⲛⲏⲛ ⲕⲁⲓ ⲧⲟⲧⲏⲣⲁⲁ
 ⲥⲟⲥ ⲕⲁⲧⲏⲣⲕⲏⲥⲁⲛ ⲟⲓ ⲁⲕⲓⲟⲓⲥⲟⲩ ⲕⲱⲣⲓⲉ ⲁⲩⲱⲛⲱⲛ
 ⲧⲁⲓ ⲓⲕⲉⲥⲓⲁⲓⲱⲥ ⲡⲁⲛⲧⲟⲩ ⲧⲱⲛⲁⲙⲟⲥ ⲧⲏⲟⲥ ⲧⲱ

WORKING COPY - DRAFT

 Κο σμω την ει ρη νην κα τα πεμ ψον και ταις ψυ χαις η μων

 το με γα ε λε ε ος

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περι-
 βαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ
 Σταυροῦ, ἑαυτοὺς διαναστήσαντες,
 πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπη-
 τομόλησαν, καὶ διαβόλου τὴν
 πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργη-
 σαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς
 ἰκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ
 κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατὰπεμψον,
 καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Προσβέυσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν Στιχηρῶν Ἑσπερινοῦ, Παρασκευὴ ἑσπέρας, ἦχος πλ. α'.

ⲟ
ⲕ
ⲑ

 Π ρε σβευ σα τε υ περ η μων Α α γι οι Μαρ τυ

 ρες ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων υ μιν

 γαρ ε δο θη χα α ρις προ σβευ ει ν υ περ η μω ων

Προσβέυσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι
 Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν
 ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη
 χάρις, προσβέειν ὑπὲρ ἡμῶν.

WORKING COPY - DRAFT

Ἀκορέστω διαθέσει.

Μαρτυρικὸν Στιχηρῶν Ἑσπερινοῦ, Παρασκευὴ ἑσπέρας, ἦχος πλ. α΄.

ο
κ
α

Α
 κο ρε στω δι α θε σει ψυ χης Χρι στον ουκ
 αρ νη σα με νοι Α α α γι οι Μαρ τυ ρες οι τι
 νες δι α φο ρους αι κι σμους πα θη μα των υ πο
 μει ναν τες των τυ ραν νων τα θρα α ση κα τη δα φι σα
 τε α κλι νη και α τρω τον την πι στιν φυ λα ξαν
 τες εις ου ρα νους με τε στη τε ο θεν και παρ ρη σι
 ας τυ χον τες προς αυ τον αι τη σα σθε δω ρη θη
 η ναι η μιν το με γα ε λε ε ος

WORKING COPY - DRAFT

Ἀκορέστω διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανούς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρρησίας, τυχόντες πρὸς αὐτόν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε ἐπὶ Μωϋσέως.

Σταυρώσιμο Ἀποστίχων τῶν Αἰῶνων, τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος πλ. α'.

ϕ
κ
ϑ

Κ υ ρ ι ε ε π ι Μ ω υ σ ε ω ς π ο τ ε ε τ ο υ Π ρ ο
 φ η η τ ο υ μ ο ν ο ο τ υ π ο ς τ ο υ Σ τ α υ ρ ο υ ο υ σ ο υ δ ε ι κ ν υ
 μ ε ν ο ς ε ν ι κ α τ ο υ ς ε χ θ ρ ο υ ς σ ο υ ν υ ν δ ε α υ τ ο ν τ ο ν
 Σ τ α υ ρ ο ν σ ο υ κ α τ ε χ ο ν τ ε ς β ο η θ ε ι α ν α ι τ ο υ μ ε ν κ ρ α
 τ υ ν ο ν τ η ν ε κ κ λ η σ ι α ν σ ο υ κ α ι δ ω ρ η σ α ι τ ο ι ς β α σ ι λ ε υ
 σ ι ν η μ ω ν ω ς Κ ω ν σ τ α ν τ ι ν ω τ ο τ ρ ο π α ι ο ν δι α
 π λ η θ ο υ ς ε λ ε ε ο υ ς φ ι λ α ν θ ρ ω ω π ε

WORKING COPY - DRAFT

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ
 Προφήτου, μόνον ὁ τύπος τοῦ
 Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα
 τοὺς ἐχθροὺς σου, νῦν δὲ αὐτὸν
 τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες,
 βοήθειαν αἰτοῦμεν, κράτυνον τὴν
 Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς
 Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνω
 τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους
 φιλάνθρωπε.

Μακαρίζομέν σε.

Θεοτοκίον Ἀποστίχων, Δευτέρα ἑσπερας, ἦχος πλ. α'. ὁ
κ:
q

Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε
 και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος
 την πο λιν την α σει στον το τει ει ει χος το αρ
 ρη κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι αν και κα τα φυ
 γη ην των ψυ χων η μω ω ω ω ω ν

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρ-
 θένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ
 πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν
 ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἄρρηκτον,
 τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ κατα-
 φυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μακαρισμός, ἦχος πλ. α'. φ
κ:
q

Ϝ λη στης εν τω Σταυ ρω Θε ον ει ναι σε πι στευ σας
 Χρι στε ω μο λο γη σε ε σε ει λι κρι νω ως εκ
 καρ δι ας μνη σθη τι μου Κυ ρι ε βο ω ων εν τη βα σι
 λει α α σου

Ὁ Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναι σε πιστεύσας Χριστέ, ὠμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας. Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσόμοια

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ζῶν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ Δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ θανάτῳ σου Χριστέ, θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, σὲ ὑμνοῦντας τόν, ἀληθινὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ μνήμά σου Χριστέ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναί, ἐπεζήτησαν σε ζωοδότα μυρίσαι, καὶ ὤφθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν· Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκων ληστῶν, ὁ μὲν εἰς βλασφημιῶν σε, κατεκρίθη δικάως, ὁ δὲ ἄλλος σε ὁμολογῶν, Παράδεισον ὤκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τῷ χορῷ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναί, ἀνεβόησαν· ὁ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς Δεσπότην καὶ Δημιουργόν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου̣

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στιχηρὸ Ἑσπερινοῦ, Ἁγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ,
 Α΄ Νοεμβρίου, ἦχος πλ. β΄. Δ

(Ε) λην ἀποθεμενοι εν ουρα νοις την ελπι
 δαθησαυρον ασλητον επι γης οια α γιοι
 εθησαυρισαν δωρεα αν ελαβον δωρεαν
 διδου ουσι τοις νοσου ουσι τα ιαματα χρυ
 σον η αργυρον ευαγγελικω ωσ ουκ εκτισαν το
 ανθρωποις τε και κτηνεσι τας ευεργεσι ιας με
 τεδωκαν ινα διαπααααντων υπη
 κοοι γενομενοι Χριστω εν παρρησια πρεσβευου
 σιν υπερω των ψυχων ηημων

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα, χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτῆ-

σαντο, ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γινόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

WORKING COPY - DRAFT

Ἄνοι Κυριακῆς τῶν Ἁγίων ΤΙΗ΄
Πατέρων τῶν ἐν Νικαία

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς
Ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ
Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι, τὸ
μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον,
οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως δι-
εχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ
Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λό-
γον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς
ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων,
ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ
εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ
θεόφρονες.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοη-
τὴν λαμπηδόνα, τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον
χρησολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι,
καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως

ἀπεφθέγγαντο, ὡς Χριστοκήρυκες,
εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογ-
μάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσε-
βῶν παραδόσεων· ἄνωθεν λαβόν-
τες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς,
καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον
θεοδίδακτον.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαν-
τικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν
κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον
ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν,
καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ
τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονή-
σαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώ-
ματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον,
καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖ-
οι Ποιμένες, ὡς δούλοι γνησιώτατοι
Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγμα-
τος, μύσται ἱερώτατοι.

Ἐκ γαστρος ἐτέχθης.

Στιχηρὸ Ἐσπερινοῦ, Ἁγίων Πατέρων, ἦχος πλ. β΄. Δ

WORKING COPY - DRAFT

κ γ α σ τ ρ ο ς ε τ ε χ θ η ς π ρ ο ε ω σ φ ο ο ρ ο υ εκ Πα

τ ρ ο ς α μ η τ ω ρ π ρ ο τ ω ν αι ω ω ν ω ν καν Α ρ ει ο ς κ τι

σ μα σε και ου Θε ο ο ν δο ξ α ζ ει τ ο λ μ η σ υ ν α π τ ω ν

σ ε τ ο ν κ τι σ τ η ν τ ο ι ς κ τι σ μα σ ι ι ν α φ ρ ο ν ω ς υ λ η ν π υ

ρ ο ς τ ο υ αι ω ν ι ο υ ε αυ τ ω θ η η σ αυ ρ ι ζ ω ν α λ λ η

Σ υ υ ν ο δ ο ς η εν Ν ι και α Υ ι ο ν Θε ο υ σε α

νε κη ρυ ξε Κυ ρι ε Πα τρι και Πνε ευ μα τι συ υν
 θρο ο νο ον

Εκ γαστρος ἐτέχθης πρὸ ἑω-
 σφόρου, ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ
 πρὸ τῶν αἰῶνων, κὰν Ἄρειος κτί-
 σμα σε, καὶ οὐ Θεὸν δοξάζῃ, τόλμη
 συνάπτων σε τὸν κτίστην, τοῖς
 κτίσμασιν ἀφρόνως, ὕλην πυρὸς
 τοῦ αἰωνίου, ἑαυτῷ θησαυρίζων·
 ἀλλ’ ἢ σύνοδος ἢ ἐν Νικαία, Υἱὸν
 Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ
 καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Προσόμοια

Τίς σου τὸν χιτῶνα Σῶτερ
 διεῖλεν, Ἄρειος, σὺ ἔφησ, ὁ τῆς
 Τριάδος, τεμῶν τὴν ὁμότιμον ἀρχὴν
 εἰς διαιρέσεις, οὗτος ἠθέτησέ σε
 εἶναι, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, οὗτος
 Νεστόριον διδάσκει, Θεοτόκον μὴ
 λέγειν· ἀλλ’ ἢ Σύνοδος ἢ ἐν Νικαία,
 Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε,
 Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Κρημνῶ περιπίπτει τῆς ἀμαρ-
 τίας, Ἄρειος, ὁ μύσας τὸ φῶς
 μὴ βλέπειν, καὶ θείῳ σπαράττεται,
 ἀγκίστρῳ τοῖς ἐγκάτοις, πᾶσαν ἐκ-
 δοῦναι τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ψυχὴν
 βιαίως, ἄλλος Ἰούδας χρηματίσας,
 τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ· ἀλλ’ ἢ
 Σύνοδος ἢ ἐν Νικαία, Υἱὸν Θεοῦ
 σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ
 Πνεύματι σύνθρονον.

Ἄρειος ὁ ἄφρων, τῆς Παναγίας,
 ἀτέτηκε Τριάδος τὴν μοναρχί-
 αν, εἰς τρεῖς ἀνομίους τε καὶ
 ἐκφύλους οὐσίας· ὅθεν Πατέρες
 θεοφόροι, συνελθόντες προθύμως,
 ζήλω πυρούμενοι, καθάπερ, ὁ
 θεσβίτης Ἡλίας, τῷ τοῦ Πνεύματος
 τέμνουσι ξίφει, τὸν τῆς αἰσχύνης
 δογματίσαντα βλάσφημον, καθὼς
 τὸ Πνεῦμα ἀπεφήνατο.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ἰδιόμελο Ἀποστίχων Μ. Τετάρτης, ἦχος πλ. β'. Δ

Η α πε γνω σμε νη δι α τον βι ον και ε πε
 γνω σμε νη δι α τον τρο πον τα μυ ρα βα στα ζου σα προ
 σηλ θε σοι οι βο ω σα μη με την πορ νην α πο ρι ι

ψης ο τεχθεις εκ Παρθενου μημου τα δακρυα
 παριιδης η χαρα των Αγγελων αλλα
 δεξαι με μετα ανοουσαν ην ουκ απωσω
 αμαρτανουσα Κυριε δια το μεε γασου
 ελεε οος

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα. Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ τεχθεις ἐκ Παρθένου, μὴ μου τὰ δάκρυα παριιδης, ἢ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοουσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

*Στιχηρὰ Δεσποτικά,
 τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.*

Ῥῥῆσαι με γεέννης ἀποκειμενης, ἔξελοῦ πυρός με τοῦ αἰωνίου, Κριτὰ δικαιοτάτε, τὸν κατακεκριμένον, δεῖξον ἐκ ζάλης ἐναντίας, ἀνάλωτόν με Λόγε, τρέμω ὁ τάλας ἐννοῶν μου, τὸ τῶν πταισμάτων πλήθος, καὶ προσπίπτω σοι μετὰ δακρύων, καὶ συντριβῆς τῆς καρδίας μου Φιλάνθρωπε, τὸ σὸν αἰτούμενος ἔλεος.

Τίς ἐμὲ μὴ κλαύση τὸν παραβάντα, ἐντολὴν Δεσπότου δι' ἀκρασίαν, τὸν Ἄδην οἰκήσαντα, ἀντὶ τοῦ Παραδείσου, βρώσις γλυκεῖά μοι φανεῖσα εἰς χολὴν μετετράπη, ξένος τῆς δόξης σου Οἰκτίρμον, καὶ Ἀγγέλων ἐδείχθην, ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πάντας τοὺς ἐν πίστει κεκοιμημένους τάξον ζωοδότα ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν τόποις ἀνέσεως, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώπου, ἀφθόνως καταλάμπει, ὅπου τρυφή καὶ χαρμοσύνη, καὶ εἰρήνη τῶν Δικαίων, παριδῶν αὐτῶν τὰ ἐπταισμένα, ἔργω καὶ λόγῳ διανοία τε Δέσποτα, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Στιχηρὸ Αἴνων, προεόρτιο Γενεθλίων Σωτῆρος ἡμῶν,
 Κ' Δεκεμβρίου, ἤχος πλ. β'. Δ

WORKING COPY - DRAFT

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, οἱ ἐν Βηθλεεμ, ἐτοιμάσατε τὴν Φάτην· ὁ λόγος γὰρ γεννᾶται ἡ σοφία προέρχεται, δέχου ἄσπασμόν ἢ Ἐκκλησία, εἰς τὴν χαράν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἰπώμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Προσόμοια

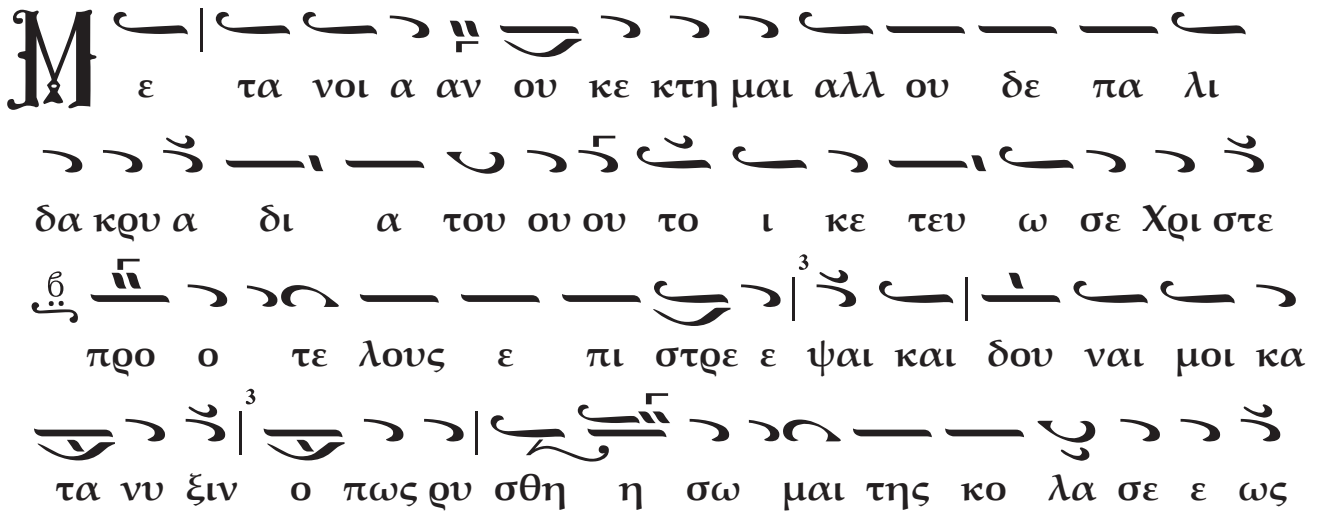
Ανίσχει ὁ Ἄσθῆρ, Ἰακὼβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, προεόρτια τελοῦντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμέσι συνέλθωμεν· ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις, ἴδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν, φρικτὸν θέαμα! Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμόν, σταλαξάτωσαν· Ἴδου γάρ, ἤκει ὁ Θεός, ἐκ Θαυμαῶν Ἔθνη ἠττάσθε· Προφηταὶ Πατριάρχαι σκιρτήσατε· ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως, ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρχων, Χριστὸς τίκεται ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῆ παραγίνεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν, τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἤκει, τὴν βασιλικήν, καινουργῶν αὐθις εἰκόνα· συγχαρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις ὑμνήσατε· ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλύθη, ἦλθεν ᾧ ἀπέκειτο· Θεὸς γάρ, βροτὸς γίνεται, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι.

Κατανυκτικὸ Ἀποστίχων Κυριακῆ ἑσπέρας, ἦχος πλ. β'. Δ

Mε τὰ νοι α αν ου κε κτημαι αλλ ου δε πα λι
 δα κρου α δι α του ου ου το ι κε τευ ω σε Χρι στε
 προ ο τε λους ε πι στρε ε ψαι και δου ναι μοι κα
 τα νυ ξιν ο πως ρυ σθη η σω μαι της κο λα σε ε ως

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ'
 οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο,
 ἵκετεύω σε Σωτῆρ, πρὸ τέλους ἐπι-
 στρέψαι, καὶ δοῦναί μοι μετάνοιαν,
 ὅπως ῥυσθῆσωμαι τῆς κολάσεως.

Τριήμερος ἀνέστης.

Στιχηρὸ Ἀναστάσιμο, ἦχος πλ. β'. Δ

Tρι η με ρος α νε στης Χρι στε εκ τα φου κα α
 θως γε γρα πται συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα η
 μων δι ι ο σε και δο ξα α ζει το γε νος των αν θρω
 ω πων και α νυ μνει σου την α να α στα α σι ιν

WORKING COPY - DRAFT

Τριήμερος ανέστης Χριστέ, ἐκ τά-
φου καθὼς γέγραπται, συνεγεί-
ρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ
δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ἀννυμεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

*Στιχηρὰ Αἰνῶν τῇ Τετάρτῃ
τῆς Ζ' Ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα*

Δί' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν Χριστέ,
ἐτέχθης ἐκ Παρθένου σαρκί,
ἐκουσίως· ὑπομείνας δὲ Σταυρόν,
τριήμερος ανέστης, ἐκ τάφου παν-
οικτίρμον, συναναστήσας καὶ ζωώ-
σας ἡμᾶς.

Ὁρώντων σε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν
Θείων Μαθητῶν ἐμφανῶς, ἀνε-
λήφθης, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν,
καὶ τούτοις ἐπηγγείλω, ἐκπέμψειν
Ζωοδότα, ἐκ τοῦ Πατρὸς Πνεῦμα τὸ
ἅγιον.

Ἐνίζεται Ἀγγέλων πληθὺς, τὸ
ἕξένον τῆς ἀνόδου σου, καὶ φρι-
κῶδες, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, καὶ πύ-
λας οὐρανίους, διαίρειν ἐπεβῶν,
ταῖς ἀνωτέραις νῦν δυνάμεσι.

Ἀρχαγγελικῶς ἀννυμήσωμεν.

Θεοτοκίον Ἀποστίχων, Κυριακὴ ἑσπέρας ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἦχος πλ. β'. ⲁ

ⲁ ρ χα γ γε λι κως α νυ μνη σω μεν πι στοι την ου ρα
ⲁ νι ον πα στα δα και πυ λην σφρα γι σθει σαν α λη
ⲁ θως χαι ρε δι ης α νε βλα στη σεν η μιν ο Σω τηρ
ⲁ ο των α παν των Χρι στος ο ζω ο δο της και Θε ος
ⲁ κα τα α α βα λε Δε σπο τα τους α θε ους τυ ραν
ⲁ νους εχ θρους η μων τη χει ρι σου α χρα ντε η ελ πις
ⲁ Χρι στι α νω ων

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν οὐράνιον παστάδα, καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς. Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ὁ τῶν ἀπάντων, Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός· κατάβαλε Δέσποινα, τοὺς τυράννους ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρί σου Ἄχραντε, ἢ ἐλπίς Χριστιανῶν.

Τὴν Ἀνάστασίν σου.

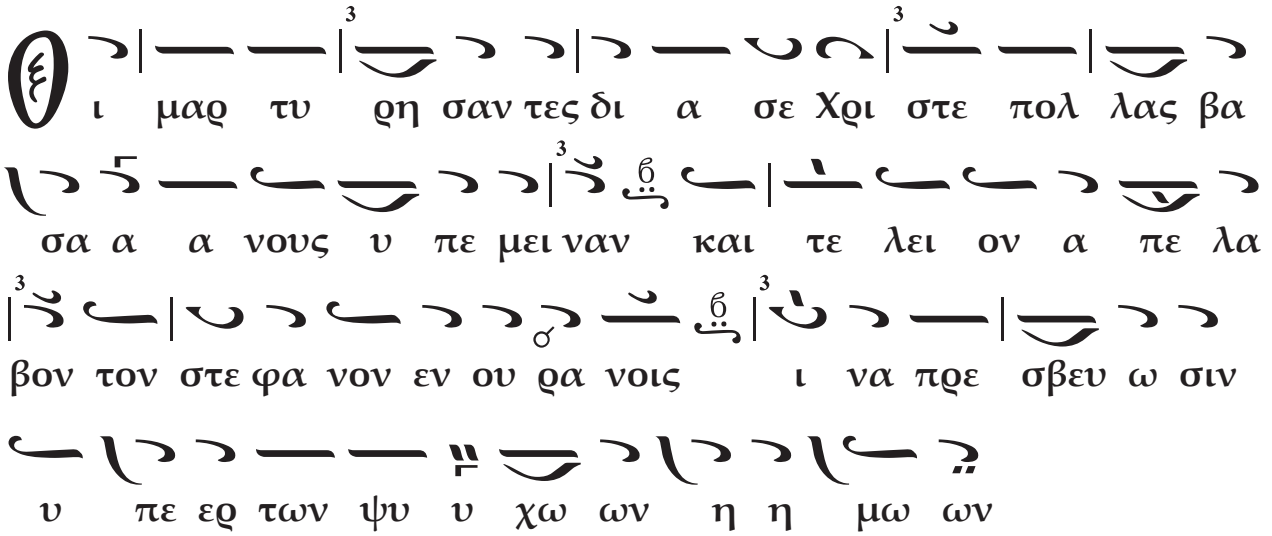
Ἀναστάσιμο Ἀποστίχων, Σαββάτω ἑσπέρας ἐν τῷ Ἑσπερινῷ,
ἦχος πλ. β'. ᾠ.

Ἦν ἀναστασίῃ σου Χριστέ Σωτήρ Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπι
 γηῆς καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σε δοξάζειν

Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ,
 Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς,
 καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον,
 ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σε δοξάζειν.

Οί μαρτυρήσαντες.

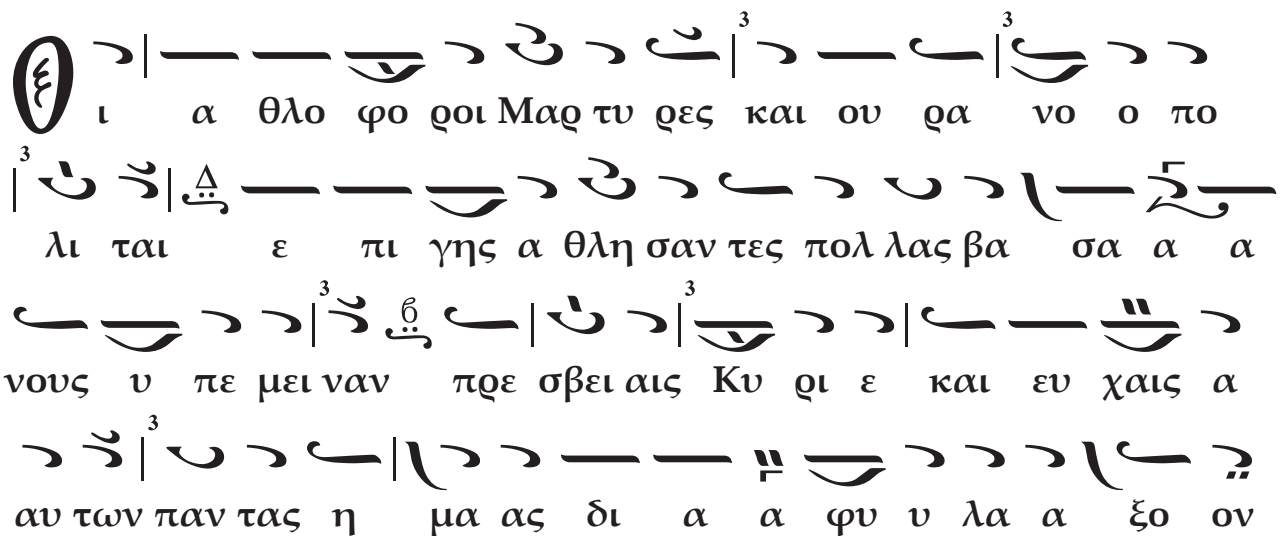
Στιχηρά Μαρτυρικά, Παρασκευή ἑσπέρας, ἤχος πλ. β΄.

 Οί μαρ τυ ρη σαν τες δι α σε Χρι στε πολ λας βα
σα α α νους υ πε μει ναν και τε λει ον α πε λα
βον τον στε φα νον εν ου ρα νοις ι να πρε σβευ ω σιν
υ πε ερ των ψυ υ χω ων η η μω ων

Οί μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστέ,
πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν,
καὶ τέλειον ἀπέλαβον, τὸν στέφανον
ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οί ἀθλοφόροι μάρτυρες.

Στιχηρά Μαρτυρικά, Παρασκευή ἑσπέρας, ἤχος πλ. β΄.

 Οί α θλο φο ροι Μαρ τυ ρες και ου ρα νο ο πο
λι ται ε πι γης α θλη σαν τες πολ λας βα σα α α
νους υ πε μει ναν πρε σβει αις Κυ ρι ε και ευ χαις α
αυ των παν τας η μα ας δι α α φυ υ λα α ξο ον

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολίται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντα ἡμᾶς διαφύλαξον.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά, Παρασκευὴ ἐσπέρας, ἤχος πλ. β΄. Δ

Σταυρος σου Κυ ρι ε τοις Μαρ τυ σι γε γο νεν ο ο

 ο πλον α ητ τη τον ε βλε πον γαρ τον προ κει με νον

 θα να τον και προ βλε πον τες την μελ λου σαν ζω ην

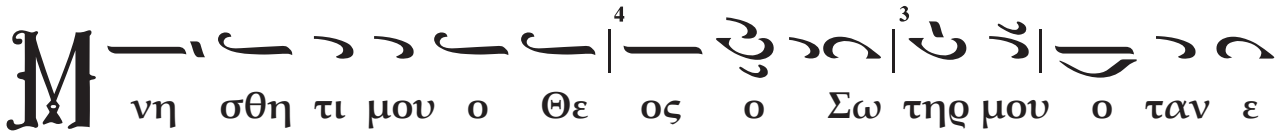
 τη ελ πι δι τη εις σε ε νε δυ να μουν το Αυ

 των ταις πα ρα κλη σε ε σιν ε λε η σον η μα ας

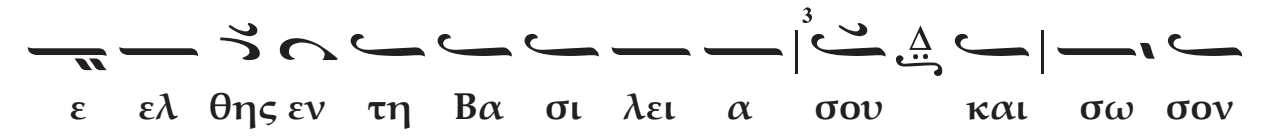
Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν, ὄπλον ἀήτητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεός.

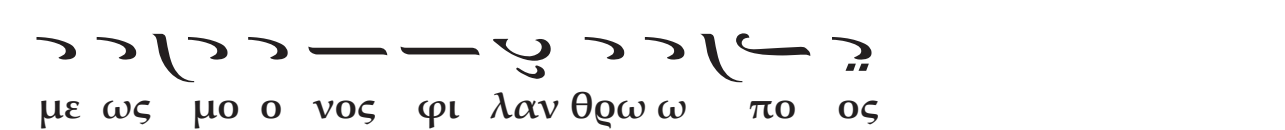
Μακαρισμός, ἦχος πλ. β΄.

 Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου ὁ ταν ε

 ε ελθῆς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου καὶ σῶσον

 με ὡς ὁ νοσ φιλάνθρωπος

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Προσόμοια

Διὰ ξύλου, τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου Σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, Ληστήν βοῶντα· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἄδου πύλας, καὶ μοχλοὺς συντριψάς Ζωοδότα, νεκροὺς ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ βοῶντας· Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου, ὁ τὸν θάνατον Μσκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα, πληρώσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Μυροφόροι, ἐν τῷ μνήματι ἐλθοῦσαι, τοῦ Ἀγγέλου κραυγάζοντος ἤκουον· Χριστὸς ἀνέστη, φωτίσας τὰ σύμπαντα.

Τὸν ἐν ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ προσηλωθέντα, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ῥυσάμενον, συμφώνως πάντες, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Ἦχος Γα

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Σταυρώσιμο Αποστίχων, Τρίτη ἑσπέρας, ἦχος βαρύς. ᾠή

Οὐκ ἐπι κωλυ ο μεθα ξυ υ λου ζω ης την
 ελ πι δα ε χον τες του Σταυ ρου σου Κυ ρι ε δο
 ο ξα α σοι

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, Παρασκευὴ ἑσπέρας

Σῶτερ μὴ κατασχύνῃς με, ὅταν ἔλθῃς κρῖναι κόσμον ἅπαντα, τὸν αἰσχύνῃς ἔργα ποιήσαντα.

Ἀμέτρητά σοί παιίσας, ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι, ὁ Θεός μου οἴκτειρον καὶ σῶσόν με.

Ἀνάπαυσον τοὺς πίστει κεκοιμημένους, ἐν αὐλαῖς σου Δέσποτα, καὶ Βασιλείας σου ἀξιώσον.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Στιχηρὸ Μαρτυρικό, Παρασκευὴ ἑσπέρας, ἦχος βαρύς. ᾠή

Κατα φρο νη σαν τες παν των των ε πι γης α α
 γι οι Μαρ τυ ρες και εν στα δι ω τον Χρι στον αν δρει
 ως κη ρυ ξαν τες α μοι βασ των βα σα α νων παρ αυ
 του ε κο μι σα σθε αλλ ως ε χον τες παρ ρη σι αν

WORKING COPY - DRAFT

 αυ τον ι κε τευ σα τε ως Θε ο ον παν το δυ να

 μον τας ψυ χα ας η μων σω ω σαι των εις υ

 μας προ στρε χο ντων δε ο ο με ε θα

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ’ αὐτοῦ ἐκομίσασθε, ἀλλ’ ὡς ἔχοντες παρηρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρέχόντων δεόμεθα.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

C' Αντίφωνον Μ. Παρασκευῆς, ἦχος βαρύς.

 η με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα δου

 ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω νων Σω τη η ρα

 του κο σμου τον εκ πεν τε α αρ των χορ τα α σαν τα πλη

 η θη ση με ρον ο α νο μος αρ νει ται τον Δι δα

 σκα λον μα θη της γε νο με νος Δε σπο την πα ρε δω κεν

— ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣
 λη στη μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει
 — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣ — ̣
 ει α α σου

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρω-
 σιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός,
 Χριστὸς ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ
 οὐ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν
 τῷ Ληστῇ. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν
 τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσόμοια

Εν τῷ Σταυρῷ ὑψωθείς οἰκτίρ-
 μον, τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον,
 τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ
 ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος
 τῶν βροτῶν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε,
 εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας ἐν Σταυρῷ Οἰκτίρ-
 μον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστέ,
 καὶ τῷ σῷ θανάτῳ, τὸν θάνατον
 ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς τεθνεῶτας
 ἐκ νεκρῶν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σου,
 τὴν σεπτὴν Ανάστασιν.

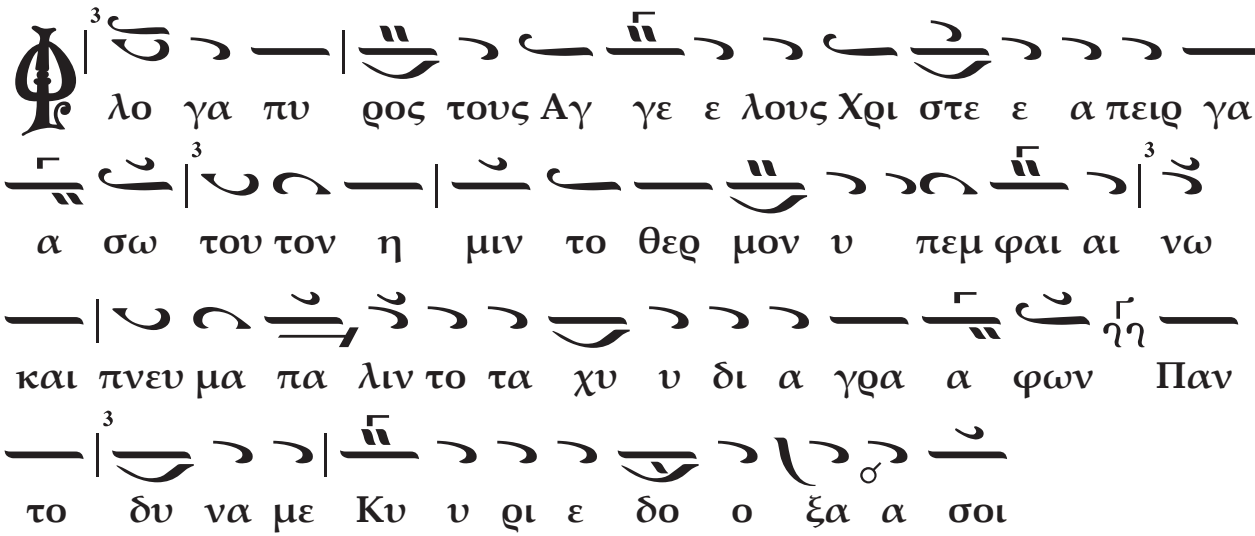
Εξέχεε τὸν ἰὸν ὁ ὄφεις, ἀκοαῖς
 ταῖς τῆς Εὐας ποτέ, Χριστὸς δὲ
 ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπήγασε
 τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν.
 Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
 σου.

Εν μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ
 ζωὴ τῶν ἀπάντων Χριστέ, καὶ
 ἔθλασας τοῦ ἄδου τοὺς μοχλοὺς,
 καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, τριήμερος
 ὡς δυνατός, πάντα κατεφώτισας.
 Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Ο Κύριος ἀναστὰς τριήμερος
 ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο εἰρή-
 νην τὴν ἰδίαν τοῖς μαθηταῖς, καὶ
 τούτους εὐλογήσας, ἐξαπέστειλεν
 εἰπών· Πάντας προσαγάγετε, εἰς
 τὴν Βασιλείαν μου.

Φλόγα πυρός.

Στιχηρὸ τῶν Ἀσωμάτων, Κυριακὴ ἑσπερας, ἦχος βαρύς. ᾠή

 Φ³λο γα πυ ρος τους Αγ γε ε λους Χρι στε ε α πειρ γα
 α σω του τον η μιν το θερ μον υ πεμφαι αι νω
 και πνευ μα πα λιν το τα χυ υ δι α γρα α φων Παν
 το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους, Χριστὲ ἀπειργάσω, τούτων ἡμῖν τὸ θερμὸν ὑπεμφαίνων, καὶ πνεῦμα πάλιν τὸ ταχὺ διαγράφων. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Προσόμοια

Σῶσον ἡμᾶς προστασίαις, Κύριε τῶν Ἀγγέλων, πλῦνον ἡμῶν τῶν πταισμάτων τὸν ῥύπον, τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξαλείφων, ἵνα κράζωμεν, Κύριε δόξα σοι.

Τὰ Σεραφεῖμ, Χερουβείμ, Ἄγγελοι καὶ Δυνάμεις, θρόνοι, Ἀρχαί, Κυριότητες πᾶσαι, σὺν Ἀρχαγγέλοις καὶ λαμπραῖς Ἐξουσίαις, σοὶ κραυγάζουσι, Κύριε δόξα σοι.

Σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἀναβοᾷ, γηγενῶν πᾶσα φύσις, ὡς σωτηρίας τῆς αὐτῶν γενομένη, Θεοτόκε προξένω τῷ τόκῳ σου.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη —

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σταυροθεοτοκίῳ Ἀποστίχων, Ὁρθρου Παρασκευῆς, ἦχος πλ. δ'. ⁶/_λ

Ὡ του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ω μυ στη ρι ου
 φρι κτου ο τη φυ σει α θα να τος πω ς εν ξυ λω κρε μα ται
 πως θα να του νυν γε ευ ε ται πως κα τα
 κρι ι νε ται ο α νευ θυ νος κρυ ψον το φω ς σου και
 φρι ξον η λι ε βλε ε ε πων το τολ μη μα η
 Πα ρ θε νος ε λε γεν εν τω Σταυ ρω βλε που σα κρε μα με
 νον Χρι στον ον ε ε τε κεν

WORKING COPY - DRAFT

*Στιχηρὰ ἑσπερινοῦ,
ΚΣΤ' Ὀκτωβρίου*

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ὡ μυστηρίου φρικτοῦ! ὁ τῆ φύσει ἀθάνατος, πῶς ἐν ξύλῳ κρέματα; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; Κρυψον τὸ φῶς σου, καὶ φριξον ἥλιε, βλέπων τὸ τόλμημα, ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς βλέπουσα σταυρούμενον, Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῆ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ ἠὔγασται, Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος, ἐκ τῶν Ἀγγέλων ἐπαίνοις στέφεται, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἄσματα δέχεται. Ὡ οἶον ἠθλησε! πῶς καλῶς ἠγώνισται! δι' οὗ ἐχθρός, πέπτωκεν ὁ δόλιος, Χριστοῦ νικήσαντος.

Ἐ τοῦ παραδόξου θαύματος!
 ταῖς τῶν θαυμάτων βολαῖς,
 τοῦ ἡλίου φανότερον, εἰς αἰὶ
 Δημήτριος, διαλάμπει τοῖς πέρασιν,
 ἐξ ἀνεσπέρου φωτὸς λαμπόμενος,
 καὶ τῷ ἀδύτῳ φωτὶ τερπόμενος· οὐ
 ταῖς ἐλλάμψεσι, νέφη ἀπηλάθησαν
 βαρβαρικά, νόσοι ἐδιώχθησαν,
 δαίμονες ἤττηνται.

Ἐ τοῦ παραδόξου θαύματος!
 ὑπὲρ Χριστοῦ λογχευθεῖς, ὁ
 τρισμάκαρ Δημήτριος, πρὸς ἐχθροὺς
 ἐκάστοτε, ῥομφαία ὤφθη δίστομος,
 ἀποθερίζων ἐχθρῶν γαυρίαμα, καὶ
 καταράσσων δαιμόνων φρύαγμα.
 Ὡς ἐκβοήσωμεν, Ἄγιε Δημήτριε,
 σκέπε ἡμᾶς, σοῦ τὴν αἰσιέβαστον,
 μνήμην γεραίροντας.

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

Μαρτυρικὸν Ἀποστίχων, Ὁρθρου Δευτέρας, ἦχος πλ. δ'. ^v _{οἴ}

^v _{οἴ}
 ι υ μας κα λε ε ε σω μεν α γι οι ^v _{οἴ} Χε ρου
 βι μ ο τι υ μιν ε πα νε παυ σα το Χρι στος ^v _{οἴ} Σε ρα
 φι μ ο τι α παυ στως ε δο ξα σα τε αυ τον ^v _{οἴ} αγ
 γε ε ε λους το γαρ σω μα α α πε στρα φη τε ^v _{οἴ}
 δυ να α α μεις ε νερ γει τε ε εν τοις θαυ μα σι
^v _{οἴ} πολ λα υ μων τα ο νο μα τα και μει ζο να τα χα
 ρι σμα τα ^v _{οἴ} πρε σβευ σα α τε του σω θη ναι τας ψυ χα ας
 η η μων

WORKING COPY - DRAFT

Τί υμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Στιχηρὰ ἐσπερινοῦ,
ΙΗ' Ὀκτωβρίου*

Τί σε ὀνομάσω Ἀπόστολε; οὐρανόν, ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσω τοῦ Θεοῦ· ἀστραπήν, ὅτι τὸν κόσμον καταυγάζεις φωτισμῶ· νεφέλην, ἐπομβροῦσαν θεῖα νάματα, κρατῆρα, τῆς σοφίας ἐνθεώτατον, οἶνον ἡμῖν ἀναβρῦοντα, τὸν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Θεόληπτε; ποταμόν, ἐκ Παραδείσου προερχόμενον ἡμῖν, κιβωτὸν τῆς διαθήκης, ἣν διέθετο Χριστός· φωστῆρα, νοητὸν φῶς ἀπαστρέποντα· λυχνίαν, Ἐκκλησίαν καταυγάζουσαν· ἄρτον ζωῆς, θεῖαν τράπεζαν, ποτήριον θεοῦ πόματος· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Θεόπτα καλέσωμεν; λειτουργὸν τῶν μυστηρίων, δρασικώτατον Χριστοῦ, τῆς σκηνῆς τῆς νοουμένης, ἀρχιτέκτονα σοφόν, τὰς πλάκας, λατομοῦντα τὰς τῆς χάριτος, τὸν νόμον, γεγραφότα τὸν καινότατον, τὸν ἐκ Σιών προερχόμενον, καὶ διὰ σοῦ κηρυττόμενον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, εἶ καὶ κριτηρίῳ.

Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῶν αἰώνων, ἤχος πλ. δ'. v
♩

Κυριε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε
 στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος αλλ ουκ α πε λει
 φθης του θρο νου τω Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος και
 α να στα ας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ θε ρω σας
 εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως οι κτι ρ
 μων και φι λα αν θρω ω πος

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης,
 Κύπῳ Πιλάτου κρινόμενος,
 ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου,
 τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ
 ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον
 ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας
 τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ
 Φιλάνθρωπος.

*Στιχηρὰ ἑσπερινοῦ,
 ΚΔ' Σεπτεμβρίου*

Κύριε, εἰ καὶ ἐν θυρίδι ἢ Θέκλα,
 προσεπάγη τῷ πόθῳ σου, ἀλλὰ
 νοερῶς ἐν ὑψίστοις, παρισταμένη
 τῷ θρόνῳ σου, ἐξεπλήττετο τὴν
 σὴν, ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν, τοῦ
 σαρκωθέντος φιλανθρώπως, ἵνα
 σῶσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ δεσμευθέντι
 ἢ Θέκλα, τῷ Ἀποστόλῳ
 προσέδραμεν, ἀλλὰ προσπαθείας
 γῆϊνων, τὸν δεσμὸν ἐναπεσεῖσατο,
 καὶ κραταιότητι τῆς σῆς, ἀλοῦσα
 ἀγαπήσεως, βεβαιωθείσα συνεδέθη,
 σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ διδασκάλου ἢ Θέκλα,
 οὐχὶ ἔκοῦσα μεμόνωται, ἀλλὰ
 συμπαρόντα σε εἶχεν, ἐν καιρῷ τὸ
 τῆς ἀθλήσεως, καὶ γυμνωθεῖσα
 στολῆς, ἐσκέπετο τῇ δόξῃ σου, καὶ
 στεφθεῖσα τῇ χειρὶ σου, προασπίζει
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ ἐν Ἑδὲμ παράδεισος.

Σταυρώσιμον Ἀποστίχων Ὁρθρου Τετάρτης, ἦχος πλ. δ'.

Ⓣ εν Ε δεμ πα ρα δει σος πο τε το ξυ λον της
 γνω σε ως α νε βλα στη σεν εν με σω των φυ των η
 Εκ κλη σι α δε Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε
 τον πη γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην αλ λα το
 με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα τον Α δαμ
 Ⓜ το δε ε ζω ο ποι η σε πι ι στει σω θεν τα τον Λη

WORKING COPY - DRAFT

στην^ν ου ου ου της α φε σε ως κοι νω νους η μας α
 να δει ξον Χρι στε^σ ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας³
 την καθ η μων μα νι αν του εκ θρου και α ξι
 ω σον η μας της ου ρα νι ου βα σι λει α ας σου

Ο ἐν Ἐδὲμ Παράδεισός ποτε, τὸ
 ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλά-
 στησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ
 Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν
 σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ
 κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθα-
 νάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ,
 τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα
 τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινω-
 νούς ἡμᾶς ἀναδείξον, Χριστέ ὁ Θεός,
 ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν
 μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον
 ἡμᾶς, τῆς οὐρανόου Βασιλείας σου.

Στιχηρὰ ἐσπερινοῦ,

Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί,
 τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνή-
 σωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, τὸν
 μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς
 ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα
 πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς
 κραταῖον καὶ δυνατὸν, καὶ ἐξ αὐτῶν
 ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν,
 τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ θεό-
 παιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν, ἐξ ἧς τὸ
 ἄνθος προῆλθε, Χριστός, βλαστήσας
 πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν,
 καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ως ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός,
 τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος,
 ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ,
 περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ
 προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν
 σάρκωσιν Χριστοῦ, καὶ ὡς σοφοὶ διὰ
 Πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός,
 καὶ Δανιήλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων
 ὥφθη φιμωτής, ὧν ταῖς δεήσεσι,
 δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτήρ,
 καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου
 λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον
 τυχεῖν, τῆς οὐρανόου Βασιλείας σου.

Ωσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ
 πιστοί, καὶ ἅγιοι Παῖδες σου,
 ἐν καμίνῳ ὁ τῆς φλογός τῆς τοῦ
 πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς,
 τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν
 ἀφλέκτως, ἀναλάμψασαν ἡμῖν.
 Καὶ Δανιήλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν
 Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν
 θείαν δευτέραν σου, ἔλευσιν πᾶσι
 προδηλῶν. Ἐώρων ἐκραύγαζεν, ἕως
 οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτῆς
 ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρός ἐπέστη
 ποταμός· οὗ ῥυσθείημεν Χριστέ,
 ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε.

Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῶν Αἰνῶν, ἦχος πλ. δ'.

Ⓣ αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα σιν
 κη ρυ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε γυ ναι
 α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον ζων
 τα με τα των νε κρω ν α νε στη η Θε ος ω ν και τη οι
 κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

WORKING COPY - DRAFT

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γύναια ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεός ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένη ζωὴν ἐδώρησατο.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Μαρτυρικὸν Ἀποστίχων, Τρίτη ἑσπέρας, ἦχος πλ. δ'.

Ⓣ ι μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ε πι λα θο με νοι
 των εν τω βι ι ω κα τα φρο νη σαν τες και των βα
 σα α α νων δι α την μελ λου σαν ζω ην τα α αυ

της κληρονομία ἀνεδείχθησαν ὁ ὁ ὁ θεὸς
 καὶ ἄγγελοι συνάγαλλονται αὐτῶν ταῖς ἰκε-
 σιαῖς δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος
 ος

Ὅι Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπι-
 λαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ,
 καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασι-
 νων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν,
 ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν
 ὁ θεὸς καὶ ἄγγελοι συναγάλλονται.
 Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι τῷ
 λαῷ σου, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει.

Νεκρώσιμον Στιχηρόν, Ὁρθρου Σαββάτου, ἦχος πλ. δ'. ^ν ρη

μετρητὸς ὑπάρχει τοῖς ἀσωτῶσι βίου
 ἡκολασίβρυγμος ὁ δόοντων καὶ κλαυθμὸς ἀπα-
 ρακλητὸς γενναπυρὸς καὶ σκοτὸς ἐξωτερον
 καὶ σκῶληξ ἀκοιμητὸς δακρυα ἀνενερο
 γητα καὶ κριτῆς εὐσμπαθητὸς διὰ τοῦ οὐτο

 προ τε λους βο η η σω μεν λε γον τες Δε σπο τα Χρι στε

 ους ε ξε λε ξω με τα των εκ λε κτω ων σου α

 να α πα αυ σον

Αμέτρητος ὑπάρχει, τοῖς ἀσώτως
 βιοῦσιν ἢ κόλασις, βρυγμὸς
 ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλη-
 τος, γέεννα πυρός, καὶ σκότος
 ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος,
 δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ Κριτῆς
 ἀσυμπάθητος. Διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ
 τέλους βοήσωμεν λέγοντες· Δέσπο-
 τα Χριστέ, οὓς ἐξελέξω, μετὰ τῶν
 ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί.

Στιχηρόν Παρασκευῆς ἑσπέρας τῆς Τυρινῆς, ἦχος πλ. δ'.

 ευ τε α παν τες πι στοι τοις των ο σι ων πα τε

 ε ρων χο ρει ας υ υ μνοις τι μη σω μεν Αν τω νι ον

 τον κο ρυ φαι αι ον τον φα ει νον Ευ θυ μι ον και

 ε κα στον και παν τας ο μου και του ου τους ωσ περ

 πα ρα δει σον αλ λον τρυ φης τας πο λι τει ας νο η

WORKING COPY - DRAFT

τως δι ε ξερ χο με νος τερ πνωσ α να κρα ξω μεν

ταυ τα τα ξυ υ λα α ε φυ τευ σεν ο θε ος η μων

τα αυ τα τους α φθαρ τους καρ πους της ζω η ης ε

ξαν θη σαν τα προ ση γα γον τω Χρι στω εκ τρε φον τα

η μω ων τας ψυ χας προς ους βο η σω μεν θε ο

φο ο ροι μα κα ρι οι πρε σβευ σα α τε του σω θη

η ναι η μας

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὰς τῶν
 Δόσιων Πατέρων, χορείας ὑμνή-
 σωμεν, Ἀντώνιον τὸν Κορυφαῖον,
 τὸν φαεινὸν Εὐθύμιον, καὶ ἕκαστον,
 καὶ πάντας ὁμοῦ, καὶ τούτων ὡσπερ
 Παράδεισον, ἄλλον τρυφῆς, τὰς
 πολιτείας νοητῶς διεξερχόμενοι,
 τερπνῶς ἀνακράξωμεν. Ταῦτα τὰ
 ξύλα, ἃ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ
 αὐτά, τοὺς ἀφθάρτους καρπούς τῆς
 ζωῆς ἐξανθήσαντα, προσήγαγον
 τῷ Χριστῷ, ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς
 ψυχάς, πρὸς οὓς βοήσωμεν· θεο-
 φόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε, τοῦ
 σωθῆναι ἡμᾶς.

Μνήσθητι ἡμῶν.

Μακαρισμός, ἦχος πλ. δ'.

Μνήσθητι ἡμῶν Χριστέ Σωτήρ του κόσμου ὡσπερ
 του ληστού ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου καὶ καταξί-
 ωσον πάντας, μόνε οἰκτίρμον, τῆς οὐρα-
 νίου βασιλείας σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτήρ τοῦ κόσμου ὡσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε οἰκτίρμον, τῆς οὐρανόβασιλείας σου..

Προσόμοια

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾶ, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Εὐλῶ προσπαγεῖς, Σωτήρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Σήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν Ἑγερσιν.

Χαίρετε σοφαί, γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται τὴν Χριστοῦ, Ἀνάστασιν ἰδοῦσαι, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγείλασαι Ἀποστόλοις, παντὸς τοῦ κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτοῦ, ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παρρησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστήναι, ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε.

ΑΥΤΟΜΕΛΑ ΚΑΤ' ἮΧΟΝ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος $\frac{4}{\bar{q}}$ Πα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀναστάσιμο Κάθισμα τῆς α' στιχολογίας, ἦχος α'.

ον τὰ φον σου Σω τηρ στρα τι ω ται τη ρουν τες νε

 κροι τη α στρα πη του ο φθεν τος Αγ γε λου ε

 γε νον το κη ρυ υτ τον τος Γυ ναι ξι την α

 να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας

 κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να σταν

 τι εκ τα φου και μο νω Θε ω η μων

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρα-
 τιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ
 ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
 ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξί
 τὴν Ἀνάστασιν, σὲ δοξάζομεν, τὸν
 τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσ-
 πίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου,
 καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ ΣΤ' Δεκεμβρίου εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἀστράπεις ἐν τῇ γῆ, τῶν θαυ-
 μάτων ἀκτίσι, Νικόλαε σοφέ,
 καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς
 δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῆ σε
 δοξάσαντος· ὃν ἰκέτευε, πάσης ἀνά-
 γκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην
 σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας, Πα-
 τέρων ἐκλόγιον.

Τῇ Κ' Δεκεμβρίου εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ Παρ-
 θένω οἰκήσας, προέρχεται
 σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ, τεχ-
 θῆναι καθὼς γέγραπται, ὄραθῆναί
 τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν
 ἐν τῇ μήτρᾳ τούτῳ χαίροντες, νῦν
 ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐ-
 θύτητι.

Ἀγάλλου ἢ Σιών· Βηθλεὲμ εὐτρε-
 πίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν
 Ἀστέρα προπέμψας, μηνύει τὴν ἄμε-
 τρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ
 τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις,
 ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου
 ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Ἔτερον ὡς ἀπολυτίκιον, ἦχος α'. π ρ

Τον τα φον σου Σω τηρ στρα τι ω ται τη ρου ουν
 τες νε κροι τη α στρα πη του ο φθε εν τος Αγ γε
 ε λου ε γε νον το κη ρυτ τον τος Γυ ναι ξι ι την
 α να στα σιν Σε δο ξα ζο μεν τον της φθο ρα ας κα
 θαι ρε ε την σοι προ σπι πτο μεν τω α να σταν τι
 εκ τα α φου και μο νω Θε ω ω η η μων

Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων.

Μαρτυρικόν Κάθισμα Ὁρθρου Τετάρτης, ἦχος α'. π ρ

Τας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ περ σου ε
 πα θον δυ σω πη θη τι Κυ ρι ε και πα σας η μω
 ων τας ο δυ υ νας ι α σαι φι λαν θρω πε δε ο ο
 με ε θα

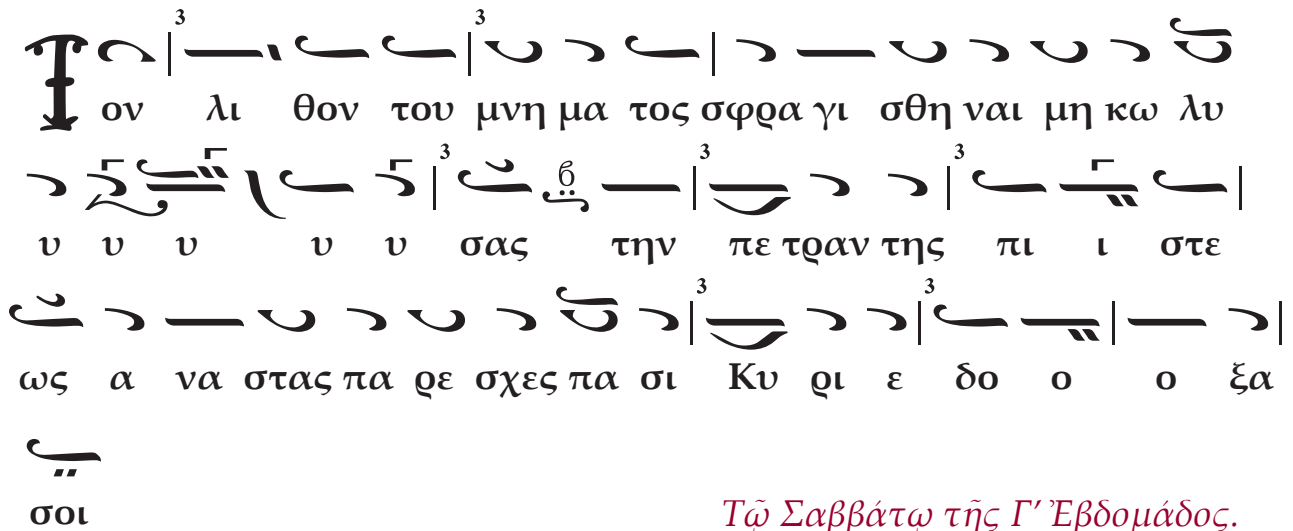
Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

WORKING COPY - DRAFT

Ἦχος Δι

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος.

Ἀναστάσιμον Κάθισμα τῆς β' στιχολογίας, ἦχος β'.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος σφραγισθῆναι μὴ κωλύ-
 υ υ υ υ υ σας τὴν πέτραν τῆς πίστε-
 ως ἀναστάσπαρεσχεσπασί Κυριεδοοοξα
 σοι

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' Ἑβδομάδος.

Πεντηκοστάριον.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγι-
 σθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν
 τῆς πίστεως ἀναστάς, παρέσχες
 πᾶσι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον, ἐν
 ὑψίστοις μὴ κενώσας ταφὴν καὶ
 ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω,
 Κύριε δόξα σοι.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ἀναστάσιμον Κάθισμα τῆς α' στιχολογίας, ἦχος β'. Δ

Ευσχημων Ιωσηφ απο του ξυλου κα-
 θελων το αχραντο σου Σωωωωωωωω μα-
 σιν δο νι καθα ραι λησας και αρωωω μα-
 σιν εν μνημα τι και νω κη δευσας α πεθε το
 αλ λα τρι η με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα

³ | ̣̣̣ ̣̣̣ | ³ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ | ³ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣
 ρε χων το κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾶ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀναστάσιμα Καθίσματα, Προσόμοια.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρ-

χει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγᾶσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν μυροφόροις Γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν, φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Κάθισμα καταनुκτικὸν τῆς α' στιχολογίας, Ὁρθρου Δευτέρας, ἦχος β'. Δ

WORKING COPY - DRAFT

³ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ³ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣
 εὐ σπλα γχνι ας υ παρ χου σα πη γη συμ πα θει
 ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ³ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣
 ας α ξι ω σον η μας Θε ο το ο ο ο ο ο κε
⁶ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ³ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣
 βλε ψον εις λα ον τον α μαρ τη η σαν τα δει ξον
 ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ³ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ³ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ⁶ ̣̣̣ | ³ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ |
 ως α ει την δυ να στει ει αν σου εις σε γαρ ελ
 ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ³ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ³ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ |
 πι ζον τες το χαι ρε βο ω ω μεν σοι ως πο τε
 ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | Δ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ | ³ ̣̣̣ ̣̣̣ ̣̣̣ |
 ο Γα βρι ηλ ο των Α σω μα των Αρ χι στρα α
 ̣̣̣ ̣̣̣ | ̣̣̣ ̣̣̣
 α τη γος

Κάθισμα τῆς Δευτέρας
τῆς Α' Ἑβδομάδος Νηστειῶν.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξιώσον ἡμᾶς, Θεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστρατήγος.

Τῆς Νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ, κατάνυξιν κτησώμεθα ψυχῆς, ἐκβοῶντες· Δέσποτα Χριστέ, τὴν προσευχὴν ἡμῶν δέξαι, ἐκλεκτὸν ὡσπερ θυμίαμα, καὶ ῥῦσαι δεόμεθα δυσώδους φθορᾶς ἡμᾶς, καὶ κολάσεως φρικτῆς, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐδιάλλακτος.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν.

Σταυρώσιμον Κάθισμα τοῦ Ὁρθρου τῆς Τετάρτης, ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν τῆς σῆς ἀγαθότητος
ὄν ἐδώρησω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε
σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ
σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰς πόλεις σου ἰκε
τευόντας διὰ τῆς Θεοτόκου μονεφιλα
ανθρώπε

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρησω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

WORKING COPY - DRAFT

Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας.

Ἀποστολικὸν Κάθισμα α΄ στιχολογίας, Ὁρθρου Πέμπτης, ἦχος β΄. $\underline{\underline{\Delta}}$

σο φι ι σας υ περ ρη το ρας τους Α λι εις και

 εκ πεμ ψας ωσ περ κη ρυ κας πα σι τη γη τη α φα

 τω φι λαν θρω πι α σου Χρι στε ο Θε ος δι αυ των

 κρα ται ω σον τη εκ κλη σι ι αν σου και τοις πι στοις

 κα τα πεμ ψον την ευ λο γι ι αν σου ο μο νος ε

 λε η μων και φι λα α αν θρω πος

WORKING COPY - DRAFT

Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς ἀλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας ὥσπερ κήρυκας πάση τῇ γῆ, ἀφάτω φιλανθρωπία, Χριστὲ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ τοῖς πιστοῖς κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Προσόμιον.

Σαγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ ἀλιεῖς, καὶ διδάξαντες τὰ πέρατά σε προσκυνεῖν, σὺν Πατρὶκαὶ Πνεύματι, Χριστὲ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν στερέωσον πίστιν τὴν ἔνθεον, καὶ τοῖς λαοῖς κατάπεμψον νῦν τὰ ἐλέη σου, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Ἦχος ᾠή Γα
 Τὴν ὠραιότητα.

Ἀναστάσιμον Κάθισμα τῆς α' στιχολογίας, ἦχος γ'.

ἦν ὠ ραι ο τη τα α α της παρ θε νι ι
 ας σου και το υ περ λαμ προ ο ον το της α
 γνει ει ας σου ο Γα βρι ηλ κα τα πλα γεις
 ε βο α σοι Θε ο το ο κε ποι ον σοι εγ κω
 μι ο ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι ον τι
 δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω και αι ε ξι στα
 μαι δι ο ως προ σε τα α γην βο ω σοι χαι αι
 αι ρε η κε ε χα ρι ι ι τω με ε ε νη

WORKING COPY - DRAFT

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε. Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Τῇ ΙΕ' Ἀυγούστου εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπειράνδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἦχος $\frac{4}{\delta\lambda}$ Δι

Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεοτοκίον Κάθισμα, β' στιχολογίας Ὁρθρου Τετάρτης, ἦχος δ'.

Ταχυ προκατα λαβε πριν δουλωθη ναι η μας εχ
 θροις βλασφημουσι σε και απειλουσιν ημιν Χριστε
 ο Θεος ημων ανελε τω Σταυρω σου τους η
 μας πολεμουντας γνωτωσαν πως ισχυει ορ
 θοδοξων η πιστις, πρεσβειαις της Θεο
 του κου μο νε φι λαν θρω πε

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλω-
 θῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφη-
 μοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν,
 Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ
 Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦν-
 τας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθο-
 δόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεο-
 τόκου, μόνη φιλάνθρωπε.

Τῇ Α' Σεπτεμβρίου εἰς τὸν Ὁρθρον.

Εἰσηλθες ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ
 μαρτυρίου πιστῶς, Καλλίστη
 κηρύττουσα, σὺν τοῖς δυσὶν ἀδελ-
 φοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· πόθω
 γὰρ θρεψαμένη, νοερὰ σκεύη ὄν-
 τως, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπε-
 τέλεσας τούτους· διὸ καὶ συνηροσό-
 θης αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὴν ἄνω
 ζωὴν.

Τῇ ΣΤ' Δεκεμβρίου εἰς τὸν Ὁρθρον.

Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκ-
 κλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νι-
 κόλαε, τὰ τῶν αἰρέσεων, διδάγμα-
 τα ἄθεα, λύων σὺν παρρησίᾳ, καὶ
 κανὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθο-
 δοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων,
 τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδα-
 σκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας
 ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ
 σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε,
 λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ
 προστρεχόντων, σύντριψον μηχα-
 νίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν
 ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ
 τῶν δούλων σου.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναστάσιμον Κάθισμα, α' στιχολογίας, ἦχος δ'.

WORKING COPY - DRAFT

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάβραν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρω συλλήψει σου Θεοτόκε. Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Τῇ ΚΕ' Δεκεμβρίου εἰς τὸν Ὅρθρον.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός, ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν ἐνθαόδευειὸ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ᾠδὴν ἐπάξιον. Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα —

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους.

Μαρτυρικὸν Κάθισμα τῆς γ' στιχολογίας, Ὁρθρου Πέμπτης, ἦχος πλ. α'.

Κυριε τοποτηριον του παθους σου οι Α
 θλοφοροι σου ζηλωσαντες κατελιπον την του
 βιιου τερπνοτητα και γεγονασι των Αγ
 γεελων συμμετοχοι αυτωνταις παρακλησεσι
 παρασχουταις ψυχαις ημων ιλασμον αμαρτι
 ων και το μεγα ελεος

Προσόμοιον.

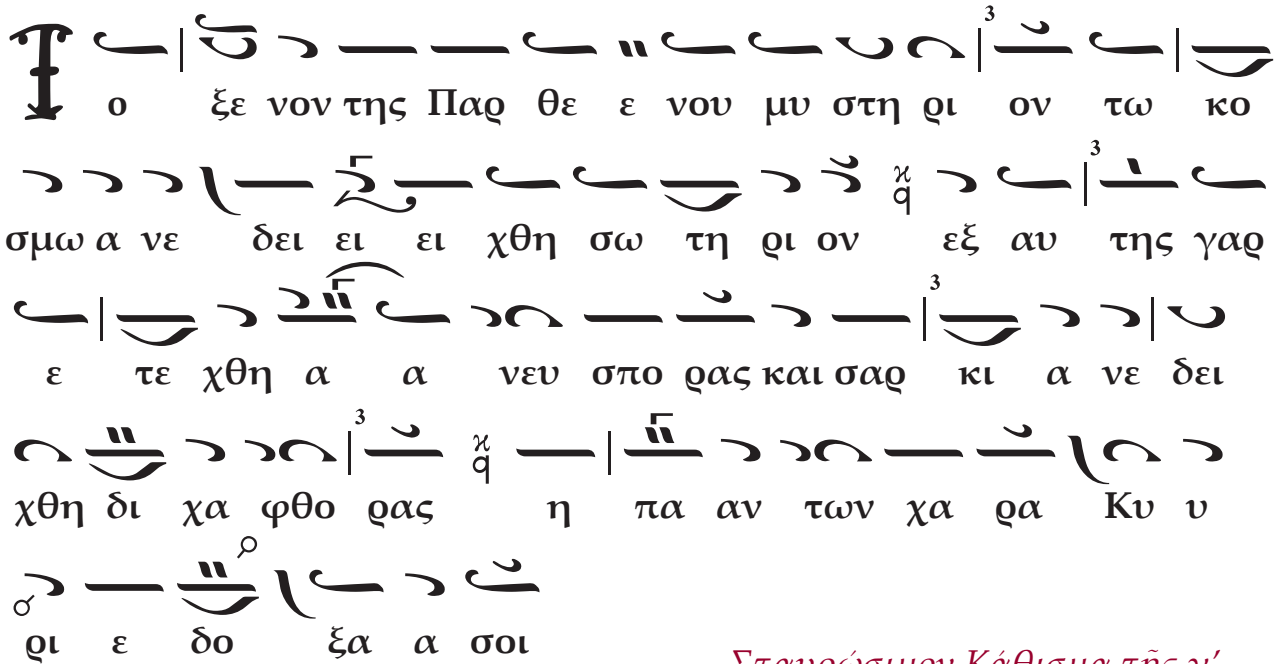
Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμετοχοί. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον, τῆς σῆς σαρκώσεως κηρύξαντες οἱ ἄσοφοι, φιλοσόφους κατήσχυναν, τοὺς ῥήτορας ἀλιεῖς ἐπεστόμισαν, καὶ γεγόνασι τῶν ἔθνῶν σοφοὶ διδάσκαλοι, φωτίσαντες τὰ πέρατα, φωτὶ τῆς θείας γνώσεως, δι' αὐτῶν δίδου ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

WORKING COPY - DRAFT

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Θεοτοκίον Κάθισμα Ὁρθρου Τρίτης, α΄ Στιχολογίας, ἦχος πλ. α΄. κ
q

 ο ξενον της Παρ θε ε νου μυ στη ρι ον τω κο
 σμω α νε δει ει ει χθη σω τη ρι ον εξ αυ της γαρ
 ε τε χθη α α νευ σπο ρας και σαρ κι α νε δει
 χθη δι χα φθο ρας η πα αν των χα ρα Κυ υ
 ρι ε δο ξα α σοι

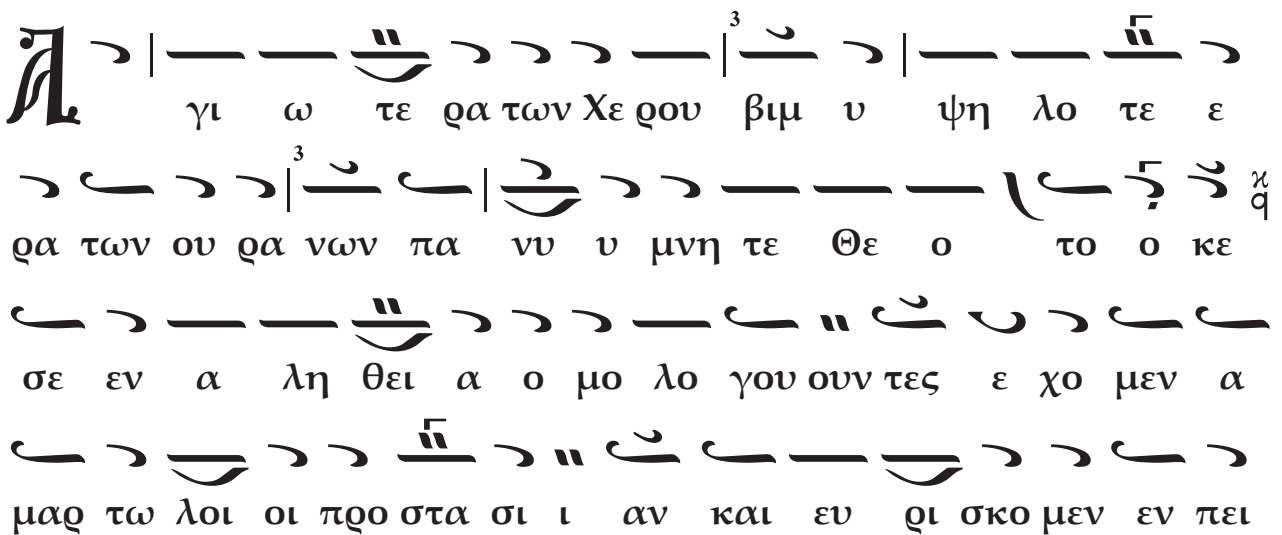
Σταυρώσιμον Κάθισμα τῆς γ΄ Στιχολογίας, Ὁρθρου Παρασκευῆς.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθη ἄνευ σπορᾶς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθη δίχα φθορᾶς, ἢ πάντων χαρὰ· Κύριε δόξα σοι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεὶς, τῆς κατάρας ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἢ πάντων ζωή. Κύριε δόξα σοι.

Ἄγιωτέρα τῶν Χερουβείμ.

Θεοτοκίον Κάθισμα, β΄ Στιχολογίας, Ὁρθρου Δευτέρας, ἦχος πλ. α΄. κ
q

 γι ω τε ρα των Χε ρου βιμ υ ψη λο τε ε
 ρα των ου ρα νων πα νυ υ μνη τε Θε ο το ο κε
 σε εν α λη θει α ο μο λο γου ουν τες ε χο μεν α
 μαρ τω λοι οι προ στα σι ι αν και ευ ρι σκο μεν εν πει

ρα σμοι οις σω τη ρι αν δι ο μη παυ ση υ περ η
 μων προ σβευ ου σα κρα ται ω μα και κα τα φυ γη
 των ψυ χω ων η η μων

*Τη Πέμπτη τῆς Α' Ἑβδομάδος,
εἰς τὸν Ὅρθρον.*

Αγιωτέρα τῶν Χερουβίμ, ὑψηλο-
τέρα τῶν οὐρανῶν Πανύμνητε,
Θεοτόκον σε ἐν ἀληθείᾳ ὁμολο-
γοῦντες, ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προ-
στασίαν, καὶ εὐρίσκομεν ἐν πειρα-
σμοῖς σωτηρίαν· διὸ μὴ παύση προε-
βεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, κραταίωμα καὶ
καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὴν φαιδροτέραν τῶν ἀρετῶν,
τὴν συμπολίτιν τῶν οὐρανῶν,
ἐγκράτειαν, δυσωποῦμεν, σὲ τῶν
Ἀποστόλων τὴν δωδεκάδα, πρέσβευε
εἰρηνικῶς διανῦσαι, καὶ κομίσασθαι
τοὺς καρποὺς τῆς σωτηρίας· ὑμεῖς
γὰρ ὄντως τῶν γηγενῶν ὑπάρχετε,
κραταίωμα, καὶ καταφυγὴ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν. .

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη.

Μαρτυρικὸν Κάθισμα, β' Στιχολογίας, Ὅρθρου Δευτέρας, ἦχος πλ. α'. x q

Αμπει ση με ρον η μνη μη των α θλο φο ο ρων ε
 χει γαρ και ου ρα νο ο ο θεν α παυ γα σμα ο
 χο ρος των Αγ γε ε ε λων πα νυ γυ ρι ι ζει και
 των αν θρω πων το γε νος συν ε ορ τα α ζει δι
 ο προ σβευ ου σι τω Κυ ρι ι ω ε λε η θη ναι
 τας ψυ χας η η μων

WORKING COPY - DRAFT

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν
Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐ-
ρανόθεν ἀπαύγασμα, ὁ χορὸς τῶν
Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀν-
θρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ
πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου̣

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Θεοτοκίον Κάθισμα β' Στιχολογίας, Ὁρθρου Τρίτης, ἦχος πλ. β'. Δ

E^{\flat} λ̣ π̣ ις̣ τ̣ οῦ̣ κ̣ ο̣ σ̣ μ̣ οῦ̣ α̣ γ̣ α̣ θ̣ η̣ θ̣ ε̣ ο̣ τ̣ ο̣ κ̣ ε̣
 Παρ̣ θε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ν̣ ε̣ τ̣ η̣ ν̣ σ̣ η̣ ν̣ κ̣ α̣ ι̣ μ̣ ο̣ ν̣ η̣ ν̣ κ̣ ρ̣ α̣ τ̣ α̣ ι̣ α̣ ν̣ π̣ ρ̣ ο̣
 σ̣ τ̣ α̣ σ̣ ι̣ α̣ ν̣ α̣ ι̣ τ̣ οῦ̣ οῦ̣ οῦ̣ οῦ̣ μ̣ ε̣ ν̣ σ̣ π̣ λ̣ α̣ γ̣ χ̣ ν̣ ι̣ σ̣ θ̣ η̣ τ̣ ι̣ ε̣ ι̣ σ̣
 α̣ π̣ ρ̣ ο̣ σ̣ τ̣ α̣ τ̣ εῦ̣ τ̣ ο̣ ν̣ λ̣ α̣ ο̣ ν̣ δ̣ υ̣ σ̣ ω̣ π̣ η̣ σ̣ ο̣ ν̣ τ̣ ο̣ ν̣ ε̣ λ̣ ε̣
 η̣ μ̣ ο̣ ν̣ α̣ θ̣ ε̣ ο̣ ν̣ ρ̣ υ̣ σ̣ θ̣ η̣ ν̣ α̣ ι̣ τ̣ α̣ σ̣ ψ̣ υ̣ χ̣ α̣ σ̣ η̣ μ̣ ω̣ ν̣ ε̣ κ̣
 π̣ α̣ σ̣ η̣ σ̣ α̣ π̣ ε̣ λ̣ η̣ σ̣ μ̣ ο̣ ν̣ η̣ εὔ̣ λ̣ ο̣ ο̣ γ̣ η̣ μ̣ ε̣ ν̣ η̣

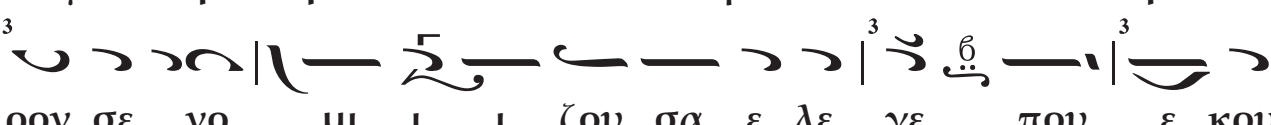
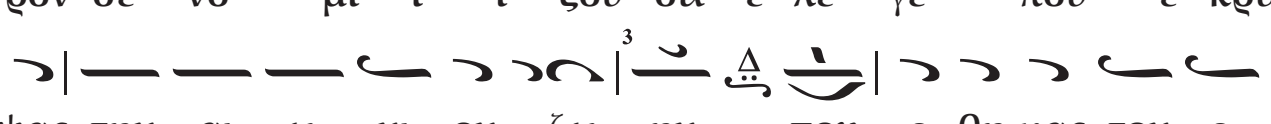
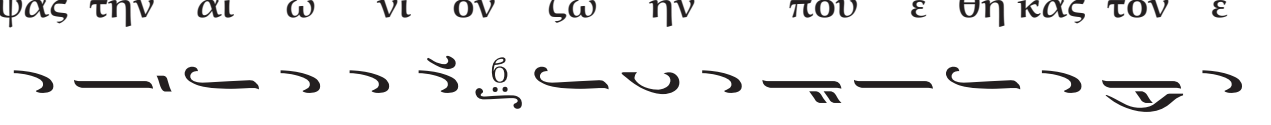
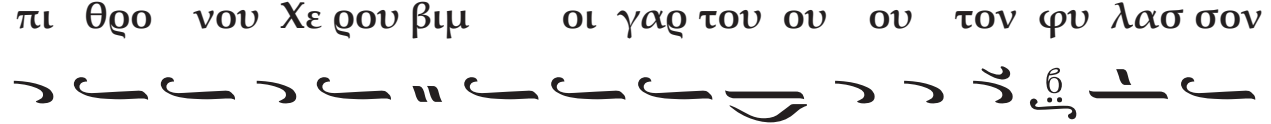
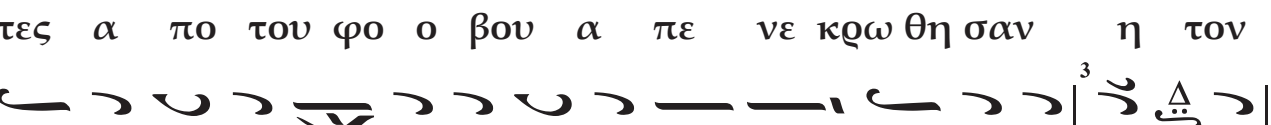
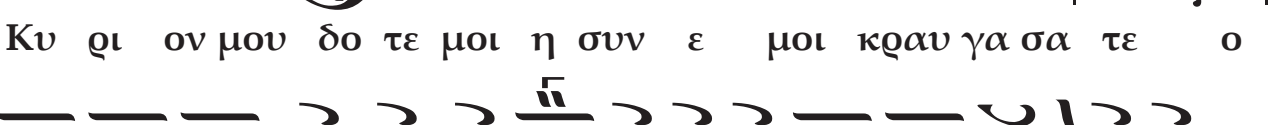
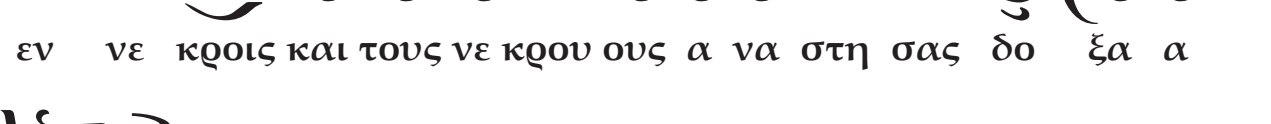
Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν προστασίαν αἰτοῦμεν, σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Ζωῆς ὡς ἔδειξας ὁδοὺς, τοῖς λαοῖς Ἰωάννη, βοῶν· Εὐθύνατε ὑμῶν τὰς καρδίας Κυρίῳ, διάσωσον πολυαμάρτητον ψυχὴν, κατάνυξον πεπωρωμένον λογισμόν, καὶ ῥῦσαι κολάσεως μελλούσης σαῖς εὐχαῖς, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ.

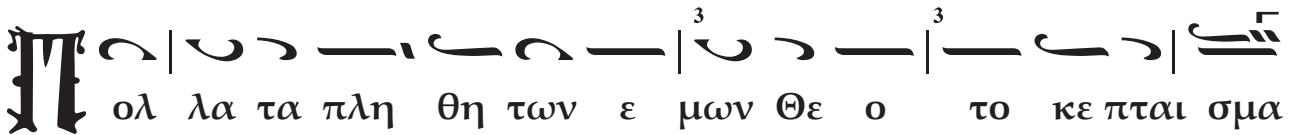

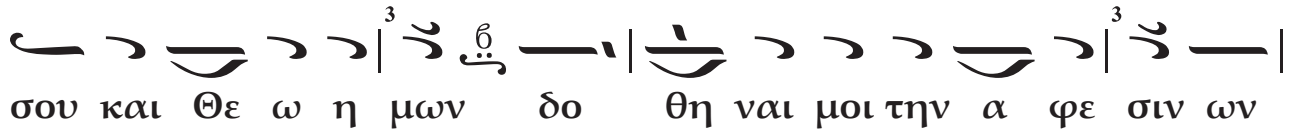

Κάθισμα Ἀναστάσιμον, α' Στιχολογίας, ἦχος πλ. β'.

 Κυριε παριστατο τω ταφω σου Μαρια η

 Μαγδαληνη και εκλαιε βοωσα και κηπου

 ρον σε νομιιιζουσα ελεγε που εκρυ

 ψας την αιωνιον ζωην που εθηκας τον ε

 πιθρονου Χερουβιμοι γαρ του ουου τον φυλασσον

 τες απο του φοοβου απενεκρωθησαν η τον

 Κυριον μου δοτε μοι η συν εμοι κραυγασατε ο

 εν νεκροις και τους νεκρους αναστησας δοξα α

 σοι οι

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου
 Μαρία ἢ Μαγδαληνή, καὶ
 ἔκλαιε βοῶσα· καὶ κηπουρὸν σε
 νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔκρυψας τὴν
 αἰώνιον Ζωήν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ
 θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον
 φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου
 ἀπενεκρώθησαν, ἢ τὸν Κύριόν μου
 δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε·
 ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς
 ἀναστήσας δόξα σοι.

Πολλά τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν.

Θεοτοκίον Κάθισμα γ' Στιχολογίας, Ὁρθρου Τρίτης, ἦχος πλ. β'.

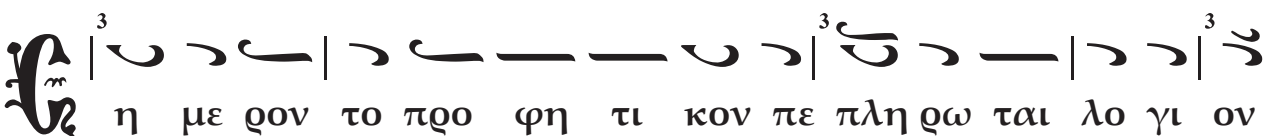

 ολ λα τα πλη θη των ε μων Θε ο το κε πται σμα

 α α των προς σε κα τε φυ γον Α γνη σω τη

 ρι ι ι ας δε ο με νος ε πι σκε ψαι την α

 σθε νου σαν μου ψυ χην και αι τη σαι τω Υι ω

 σου και Θε ω η μων δο θη ναι μοι την α φε σιν ων

 ε πρα ξα δει νων μο νη ευ λο γη με νη

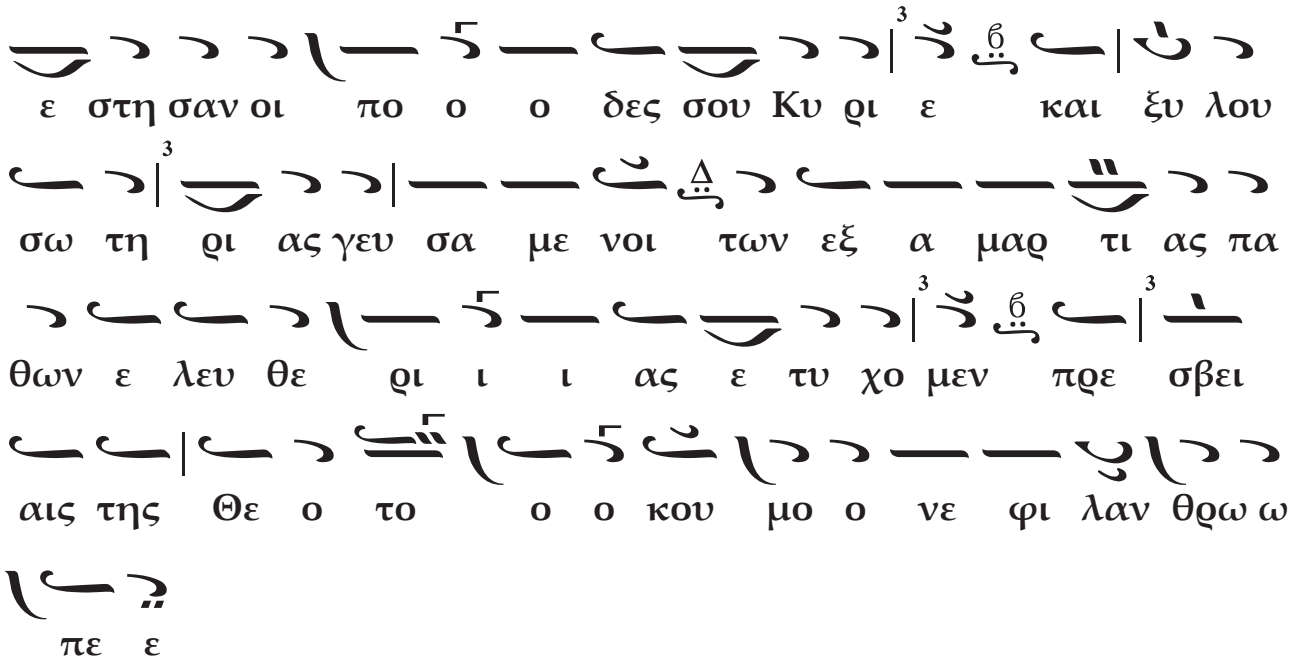
WORKING COPY - DRAFT

Πολλά τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον Ἄγνη, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ αἴτησαι τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Σήμερον τὸ προφητικόν.

Κάθισμα Ὁρθρου τῆς Τετάρτης Δ' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἦχος πλ. β'.

 η με ρον το προ φη τι κον πε πλη ρω ται λο γι ον

 ι δου γαρ προ σκυ νου μεν εις τον το ο πον ου

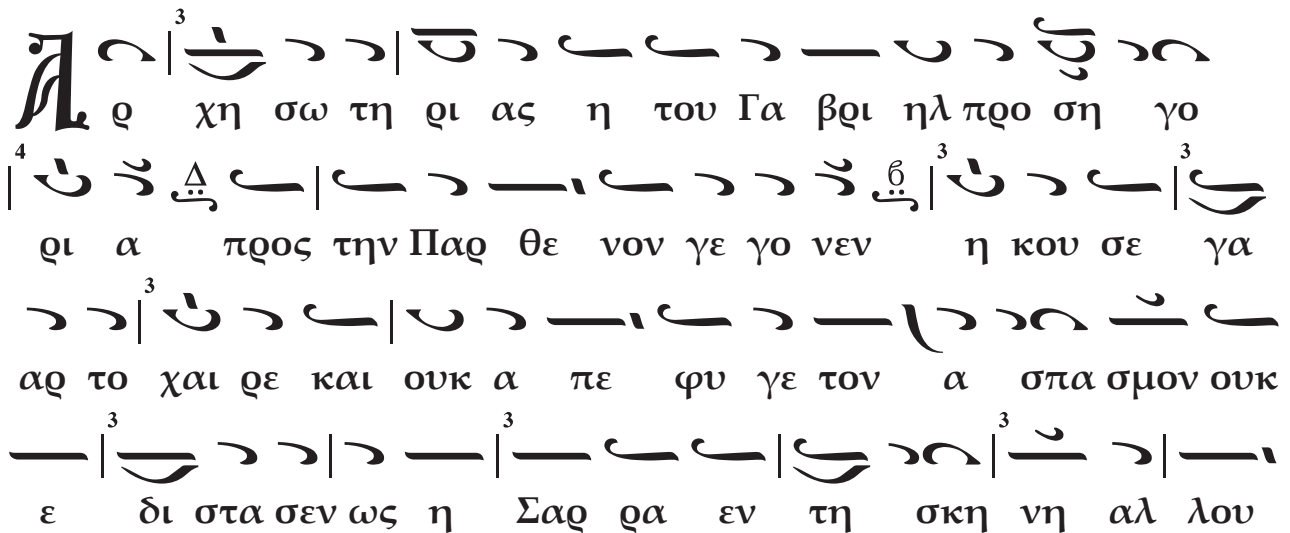

 ε στη σαν οι πο ο ο δεσ σου Κυ ρι ε και ξυ λου
 σω τη ρι ας γευ σα με νοι των εξ α μαρ τι ας πα
 θων ε λευ θε ρι ι ι ας ε τυ χο μεν πρε σβει
 αις της Θε ο το ο ο κου μο ο νε φι λαν θρω ω
 πε ε

Σήμερον τὸ προφητικὸν
 πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ
 προσκυνοῦμεν, εἰς τὸν τόπον, οὗ
 ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ
 ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν
 ἐξ ἁμαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας
 ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
 μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀρχὴ σωτηρίας.

Θεοτοκίον Κάθισμα, Ὁρθρου τῆς Δευτέρας, ἦχος πλ. β΄.

 Ἀ ρ χη σω τη ρι ας η του Γα βρι ηλ προ ση γο
 ρι α προς την Παρ θε νον γε γο νεν η κου σε γα
 αρ το χαι ρε και ουκ α πε φυ γε τον α σπα σμον ουκ
 ε δι στα σεν ως η Σαρ ρα εν τη σκη νη αλ λου

τως ε λε γεν ι δου η δου ου λη Κυ ρι ου γε
 ε νοι το μοι κα τα το ρη μα α σου ου

Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ τοῦ Γαβριὴλ
 προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον
 γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ
 οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν, οὐκ
 ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ,
 ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἴδου ἡ δούλη
 Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά
 σου.

Ἦχος Γα

Πυρὸς φωτεινότερον.

Θεοτοκίον Κάθισμα τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τῆς Κυριακῆς, ἦχος βαρῦς.

Προσόμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καιδροσίζον διανοίας αἰνούντων, τὰ μεγαλεία σου, Θεοτόκε πανάμωμε.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὐς ἐπλασας Ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν πταιόντων, και φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Σταυρώσιμον Κάθισμα, α' Στιχολογίας Ὁρθρου Τετάρτης, ἦχος βαρῦς. ᾠή

⁴

 σιν Δ Χρι στε ο Θε ος και σω ω σο ον με

Προσόμοιον.

Ο δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν
 Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι
 μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστέ ὁ
 Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ο δι' ἡμᾶς ἐπονείδιστον, κατα-
 δεξάμενος σταύρωσιν, δέξαι
 τοὺς ὑμνοῦντας τὰ πάθη σου, Χριστέ
 ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἵπερέβης τὰς Δυνάμεις.

Θεοτοκίον Κάθισμα, γ' Στιχολογίας Ὁρθρου Δευτέρας, ἦχος βαρύς. $\eta\eta$

Υ

 πε ρε ε βης τας δυ να μεις των ου ρα νων Δ

³

 ο τι να ος ε δει χθης Θε ι κος ευ λο γη με νη Θε

³

 ο το ο κε ως τε κου σα Χρι στον τον Σω τη

 ρα των ψυ χω ων η η μων

Υπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης
 θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς
 τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

WORKING COPY - DRAFT

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Θεοτοκίον Κάθισμα, α΄ Στιχολογίας Ὁρθρου Πέμπτης, ἦχος βαρύς. ᾠή

καρ πος της κοι λι ας σου Α χραν τε των προ
 φη των υ πα αρ χει και του νο μου το πλη ρω μα
 δι ο σε Θε ο το κον εν ε πι γνω σει δο ξα ζον
 τες ευ σε βω ως με γα λυ υ νο ο μεν

Προσόμιον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραν-
ντε, τῶν προφητῶν ὑπάρχει,
καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε
Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ὀὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἐκήρυξαν,
καινοφανῆ Παρθένε, οἱ αὐτό-
πται τῆς χάριτος, Θεὸν τὸν ἐπουρά-
νιον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασαν,
οὐρανοῦντα τὸ πρόσλημμα.

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμεν λαός σου.

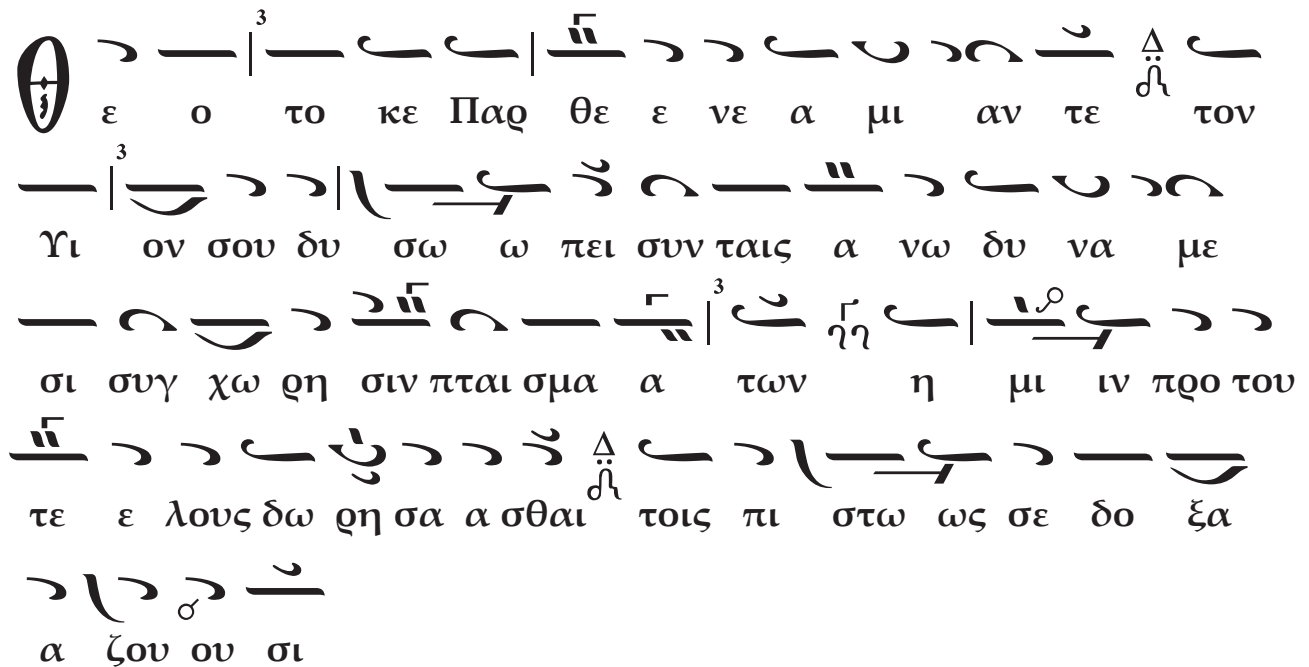
Θεοτοκίον Κάθισμα, β΄ Στιχολογίας, Ὁρθρου Τρίτης, ἦχος βαρύς. ᾠή

Κυ ρι ε η μεις εσ μεν λα ο ος σου και προ βα τα νο
 μη ης σου σκορ πι σθεν τες ως ποι μην συν α γα γε
 η μας ε λε η σον την ποι μην σου φι λαν θρω πε
 σπλα γχνι ι σθη τι πρεσ βει αις της Θε ο το ο
 κου μο νε α να μα αρ τη η τε

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμέν λαός σου,
καὶ πρόβατα νομῆς σου, πλα-
νηθέντας ὡς ποιμήν, ἐπίστρεψον
ἡμᾶς, σκορπισθέντας τῇ φθορᾷ,
συνάγαγε ἡμᾶς, ἐλέησον τὴν ποιί-
μνην σου Φιλάνθρωπε, σπλαγχνί-
σθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου, μόνε ἀναμάρτητε.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε.

Θεοτοκίον Κάθισμα, α' Στιχολογίας, Ὁρθρου Δευτέρας, ἦχος βαρύς. ᾠή

 ε ο το κε Παρ θε ε νε α μι αν τε τον
 Υι ον σου δυ σω ω πει συν ταις α νω δυ να με
 σι συγ χω ρη σιν πται σμα α των η μι ιν προ του
 τε ε λους δω ρη σα α σθαι τοις πι στω ως σε δο ξα
 α ζου ου σι

Θεοτόκε Παρθένη ἀμίαντε, τὸν
Υἱόν σου, δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω
Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων
ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι,
τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεοτοκίον Κάθισμα α' Στιχολογίας, ΚΣΤ' Σεπτεμβρίου, ἦχος πλ. δ'.

Ἦ
 ην σο φι αν και Λο ο γον εν σοι γα στρι συλ
 λα βου σα α φλε εκ τως μη τηρ Θε ου τω κο ο
 ο σμω ε κυ η σας τον τον κο σμον κα τε χον τα
 και εν αγ κα λαις ε σχες τον παν τα συ νε χον τα
 τον τρο φο δο την παν των και κτι ι ι στη ην της φυ
 σε ως ο θεν δυ σω πω ω ω σε Πα να γι ι α Παρ
 θε ε νε και πι ι ι στει δο ξα ζω σε του ρυ
 σθη ναι πται σμα των μου ο ταν μελ λω πα ρι στα σθαι προ
 προ σω που του ου Κτι στου ου μου Δε σποι να Παρ θε
 νε α γνη την σην βο η θει ει αν το τε ε μοι δω ρη
 σαι και γαρ δυ να σαι ο σα θε ε λεις πα να α
 μω ω με

WORKING COPY - DRAFT

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γάστρι, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μητρη Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι παισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Τῆ ΚΣΤ' Σεπτεμβρίου. Προσόμοια.

Σὺ υἱὸς ἐπεκλήθης θείας βροντῆς, ὡς τὰ ὄτα κωφεύσας τῶν δυσσεβῶν, καὶ σάλπιγγος ἠδύτερον, διηγήσας ὧ πάνσοφε, εἰς εὐθείας καρδίας τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, καὶ ὡς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάννη Ἀπόστολε· πρὸς βεβουε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, τοῦ Σταυροῦ τῷ καλάμῳ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώγρησας, ὡς ἰχθύας Πανεύφημε· καὶ γὰρ καθὼς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, ἀλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσεβειαν· ὅθεν κατασπείρας, Θεοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν, τὴν Πάτμον καὶ τὴν Ἐφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου, Θεολόγε Ἀπόστολε· πρὸς βεβουε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρηρησίας τυγχάνων ὡς μαθητῆς, ἠρώτησας· Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· Ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονῶς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε, πρὸς βεβουε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου..

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀπολυτίκιον Ἀκαθίστου, ἦχος πλ. δ'. ᾠ

WORKING COPY - DRAFT

The musical notation is written on a four-line staff. It begins with a large initial 'F' for the first line. The notes are black stems with various flags and beams. There are three distinct rhythmic groupings marked with '3' above the notes. The text below the staff reads:

 ο προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν γνω ω ω

 σει εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ σπου δη ε πε

 ε ε στη ο α σω μα τος λε γων τη α πει ρο

 γ α α μ ω ο κ λ ι ι ν α σ τ η κ α τ α β α α σ ε ι τ ο υ ς

 ο υ ρ α ν ο υ ς χ ω ρ ε ι ε ι τ α ι α ν α λ λ ο ι ω ω τ ο ς

 ο ο λ ο ς ε ν σ ο ι ο ν κ α ι β λ ε π ω ν ε ν μ η τ ρ α σ ο υ λ α β ο ν

 τ α δ ο υ ο υ λ ο υ μ ο ρ φ η ν ε ξ ι σ τ α μ α ι κ ρ α υ γ α ζ ε ι ε ι ν σ ο ι

 χ α ι ρ ε ν υ υ μ φ η α ν υ μ φ ε ε υ τ ε

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἔν γνῶσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. Ὅν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι, χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Κυριακῇ Ἁγίων Πάντων.

Λευχειμονῶν ὁ Γαβριήλ φαιδρὸς ἐπέστη, ὡς περ ἐν εἶδει ἀστραπῆς, Χριστοῦ τῷ τάφῳ, καὶ τὸν λίθον ἐκύλισεν ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ φόβος μέγας συνέσχε σοῦ τοὺς φρουροὺς, καὶ ἄφνω ἔμειναν πάντες ὡσεὶ νεκροί, ἀπὸ τοῦ τάφου οἱ φύλακες, καὶ τοῦ λίθου ἡ σφραγίς. Αἰσχύνθητε παράνομοι, γνῶτε, ὅτι ἀνέστη Χριστός.

Τῇ ΚΔ' Φεβρουαρίου.

Ως ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὡς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἀνήκε καρποφοροῦσα θείαν ζωὴν. Ταύτης πάντες τιμήσωμεν, τὴν εὐρεσιν, τὸν Χριστόν, δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρῦειν ἰάματα.

Τοῦ βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαϊζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντί, ὡς ὀρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπῆς, τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος, καὶ ἀνεσπέρῳ φωτί, μηνύων πάλιν ἡμῖν, ἴδε κραυγάζει ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν.

Προεόρτιον Κάθισμα β' Στιχολογίας

Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ΚΔ' Δεκεμβρίου, ἤχος πλ. δ'.

Ἀὐλῶν ποιμενικῶν κατὰ παύω ἁσμά
 στρατὸς ἄγγελικὸς ἐπιφώνει λέγων·
 Παύσασθε ἀγραυλοῦντες οἱ τῶν
 θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε
 ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ
 Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ἡμᾶς
 ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τῆ Γ' Φεβρουαρίου.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν, καταπαύων ἁσμά, στρατὸς ἄγγελικός, ἐπιφώνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ἡμᾶς ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τῆ ΚΕ' Μαρτίου.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατήλθεν, ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῆ Παρθένω ἐπέστη· Χαίρε Εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγίδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη, τὸν πρὸ αἰῶνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ ἡμᾶς ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Χορὸς προφητικός, προκηρῦττων χαίρει, τὸ Βάπτισμα Χριστοῦ τὴν ζωὴν ἀναβλύζον· Κράζει ὁ Ἡσαΐας, ἀντλήσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριο. Γράφει ὁ Θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκία σώζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου.

Ως θεῖος ποταμός, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας Οἰκτίρμον, δεῖξον τοῦ Σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι· βλῦσον τὰς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλῆνον ἅπαντας· Σοὶ γὰρ αἰεὶ προστρέχοντες θερμῶς, τὴν Χάριν ἐξαιτούμεθα.

WORKING COPY - DRAFT

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἀναστάσιμον Κάθισμα, α΄ Στιχολογίας, ἦχος πλ. δ΄.

νε στης εκ νε κρων η ζω η των α α παν των
 και Αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α
 παν σα σθε των δα κρου ων τοις Α πο στο λοις ευ αγ γε
 ε λι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ου σαι ο τι α
 νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη
 σας σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

WORKING COPY - DRAFT

Προσόμιον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν
 ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός,
 ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα· Παύσασθε τῶν
 δακρῶν, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγε-
 λίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι
 ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδο-
 κήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν
 ἀνθρώπων.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ Γυναῖκες
 κομίσασαι, φωνῆς Ἀγγελικῆς,
 ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον. Παύσασθε
 τῶν δακρῶν, καὶ ἀντιλύπτης χαρὰν
 κομίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι,
 ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ
 εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος
 τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα.

Θεοτοκίον Κάθισμα, α΄ Στιχολογίας Ὁρθρου Τρίτης, ἦχος πλ. δ΄.

ο α σα λευ τον στη ρι γ μα το ο τη ης πι στε ε
 ως και σε βα σμι ον δω ρη μα των ψυ χω ων η

 μων την Θεοτόκον εν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν πιστοὶ

 χαίρει τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα

 χαίρει τῶν περάτων ἢ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις,

 χαίρει Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα, τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δῶρημα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν πιστοὶ. Χαῖρε ἢ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΑΥΤΟΜΕΛΑ ΚΑΤ' ἮΧΟΝ ΚΟΝΤΑΚΙΑ

Ἦχος Δι'

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Στυλίτου, Α' Σεπτεμβρίου, ἦχος β'.

WORKING COPY - DRAFT

Τῇ IB' Νοεμβρίου.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρός, τὸν στυλὸν ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῶ τῷ Θεῶ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ IB' Αὐγούστου.

Τοὺς θεῖους πιστοί, ὀπλίτας εὐφημήσωμεν, τὸ ζεῦγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιάσωμεν, καὶ στερροὺς ὡς κήρυκας, εὐσεβείας ἅπαντες φίλαθλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐραστάς, ἐν ὕμνοις ἀσμάτων καταστέψωμεν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σόν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν, τὸν πλοῦτον νῦν ἀπειλήφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Τῇ KE' Νοεμβρίου.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γάρ, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ρητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθένε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου ἡ Μετάστασις,
ΚΣΤ' Σεπτεμβρίου, ἦχος β'. $\underline{\Delta}$

Τὰ με γα λει α σου Παρ θε ε νε τις δι η
 γη σε ται βρυ εις γαρ θαυ μα τα και πη γα ζεις ι α
 α μα τα και προ σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η
 μων ως θε ο λο γος και φι λος Χρι στου ου ου

Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ προσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Χειρόγραφον εἰκόνα.

Κοντάκιον Ἁγίων Προπατόρων,
ΙΑ' Δεκεμβρίου, ἦχος β'. $\underline{\Delta}$

Χει ρο γρα φον ει κο να μη σε βα σθε εν τες αλ
 λα γρα φου σι α θω ρα κι σθε ε εν τες τρις μα
 κα ρι οι εν τω σκα αμ μα τι του πυ ρος ε δο
 ξα α σθη τε εν με σω δε φλο γος α νυ πο

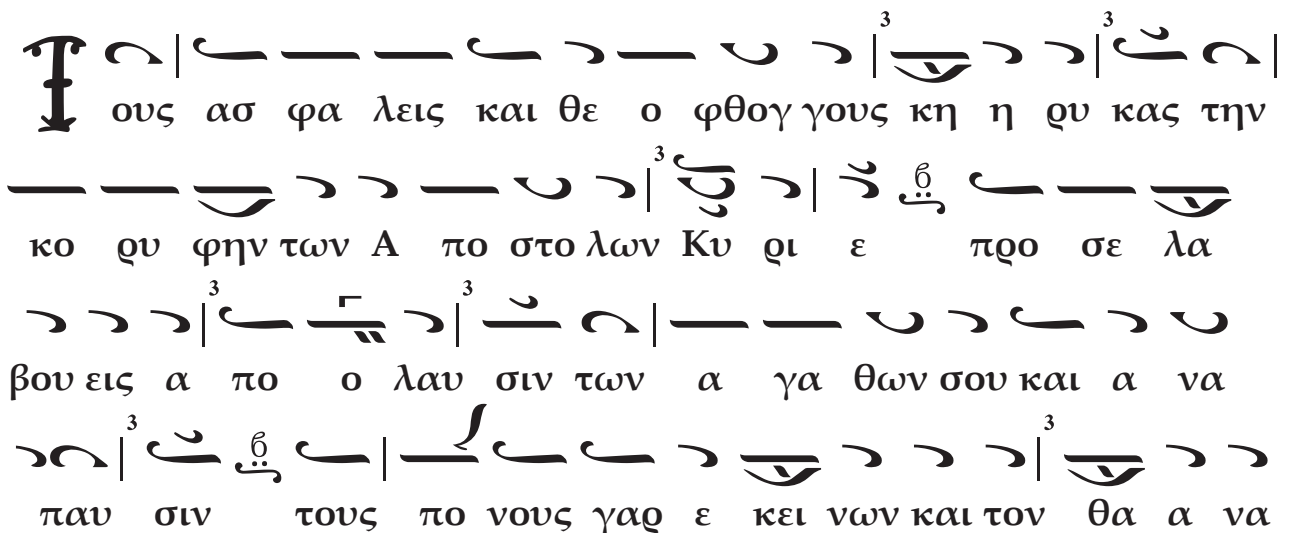

 στα του ι στα με νοι Θε ον ε πι κα λει ει ει ει
 ει ει σθε τα χυ νον ω οι κτιρ μον και σπε ευ σον
 ω ε λε η η μων εις την βο η θει αν η μων ο
 τι δυ να σαι βου λο ο με νο ο ος

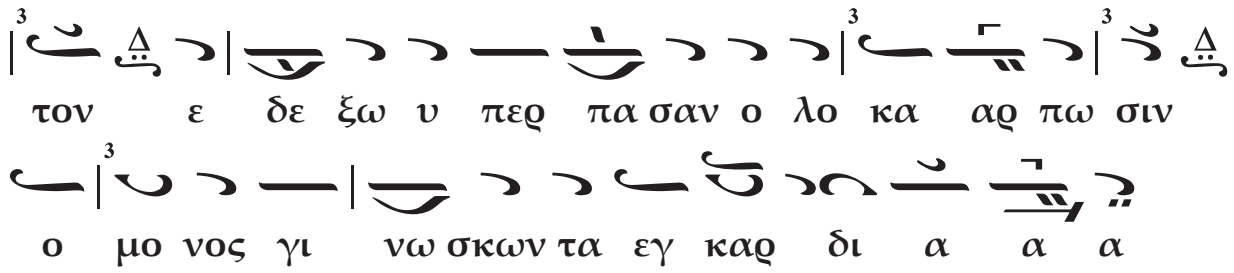
Χειρόγραφον εικόνα μή σεβα-
 σθέντες, ἀλλ' ἀγράφω οὐσία
 θωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ
 σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε,
 ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου
 ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε·
 Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον
 ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Κοντάκιον Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου,
 ΚΘ' Ἰουνίου, ἦχος β'. Δ

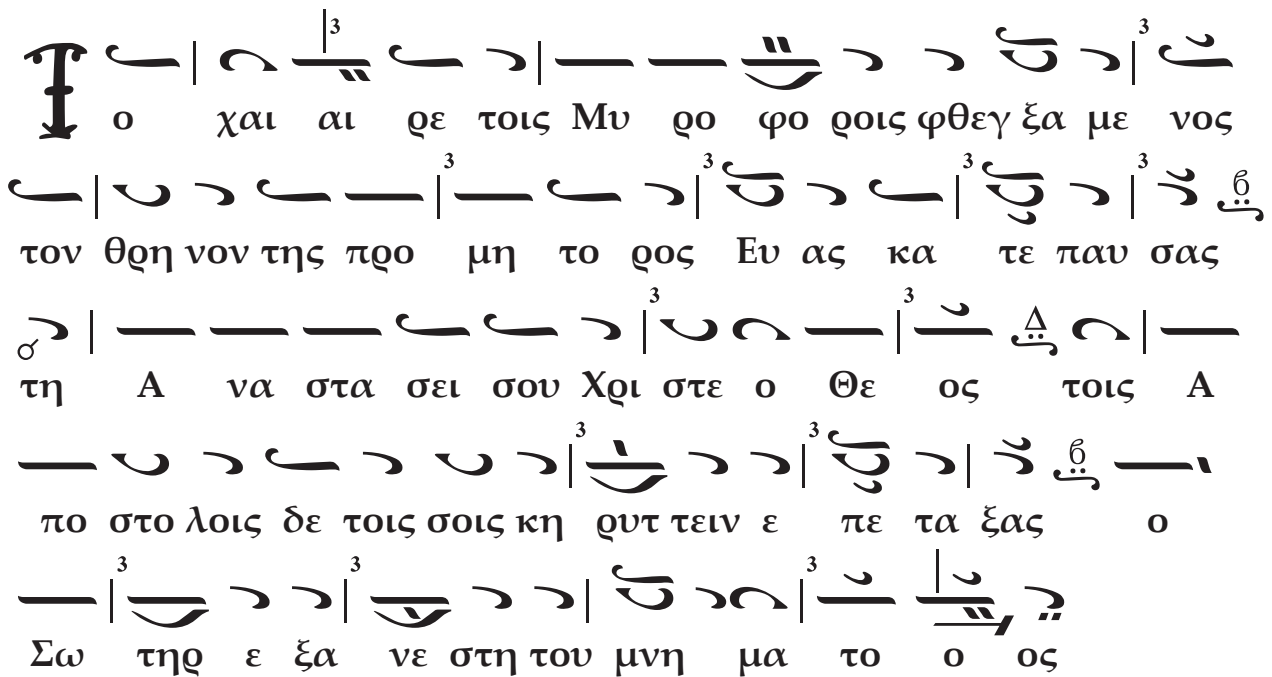
 τους ασ φα λεις και θε ο φθογ γους κη η ρυ κας την
 κο ρυ φην των Α πο στο λων Κυ ρι ε προ σε λα
 βου εις α πο ο λαυ σιν των α γα θων σου και α να
 παυ σιν τους πο νους γαρ ε κει νων και τον θα α να

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους
κῆρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν
Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου
εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου
καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ
ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω
ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος
γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις.

Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων,
ἦχος β'. Δ

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις
φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς
προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ
Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς
Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν
ἐπέταξας, ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Τοῖς τῶν ἰαμάτων σου.

Κοντάκιον Ἁγίου Δημητρίου,
ΚΣΤ' Ὀκτωβρίου, ἦχος β'. Ⲃ

Ⲛ
Ⲃ
 οἰς των αἰ μα των σου ρειθ ροις Δη μη η τρι ε
Ⲃ
 την Εκ κλη σι αν Θε ος ε πορ φυ υ ρω σεν ο
Ⲃ
 δους σοι το κρα τος α η ητ τη τον και πε ρι ε
Ⲃ
 πων την πο λιν σου α α τρω τον αυ της γαρ υ παρ χεις
Ⲃ
 το στη η ρι γμα α α

Τοῖς τῶν αἰμάτων σου ρείθροις
Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς
ἐπορφύρωσεν, ὁ δὸς σοι τὸ κράτος
ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν
σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις
τὸ στήριγμα.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ.

Κοντάκιον Ἀσωμάτων,
 Η' Νοεμβρίου, ἦχος β'. Δ

Ἀ ρ χ ι σ τ ρ α τ η γ ο ι Θε ο υ λ ει τ ο υ ρ γ ο ι Θε ι α σ δ ο
 ο ο ο ο ο ξ η σ τ ω ν ἀ ν θ ρ ω π ω ν ο δ η γ ο ι κ α ι
 ἀ ρ χ η γ ο ι Ἀ σ ω μ α τ ω ν τ ο σ υ μ φ ε ρ ο ν ἡ μ ι ν α ι
 τ η ἡ σ α σ θ ε κ α ι τ ο μ ε γ α ε λ ε ο ς ὡ ς τ ω ν Ἀ
 σ ω μ α τ ω ν Ἀ ρ χ ι σ τ ρ α τ η γ ο ι ο ι ο ι

WORKING COPY - DRAFT

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ
 Θεΐας δόξης, τῶν ἀνθρώπων
 ὀδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων,
 τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ
 τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων
 Ἀρχιστράτηγοι.

Ἦχος ᾠή Γα

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων, ἦχος γ'. ᾠή ς

Παρ θε νος ση η με ρον τον υ πε ρου σι ον
 τι ι ι κτει και η γη το σπη η λαι ον τω α
 προ σι τω προ σα α α γει Α αγ γε λοι με
 τα ποι με ε ε νων δο ξο λο γου ου ου σι μα
 α γοι δε με τα α στε ρος ο δοι πο ρου ου ου σι
 δι η μας γαρ ε γεν νη θη παι δι ον νε
 ον ο προ αι ω νων Θε ο ο ο ος

WORKING COPY - DRAFT

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι’ ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Τῇ Ζ' Σεπτεμβρίου.

Ἡ Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἄλυτος, τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, τίκτεται, ἀπὸ τῆς στείρας θεοβου-

λήτως, ὄχημα, τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐτρεπισθῆναι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρίσθη, ἡ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Τῇ ΙΖ' Ἰουλίου.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἱαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ἦχος $\frac{4}{8}$ Δι

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ἦχος δ'.

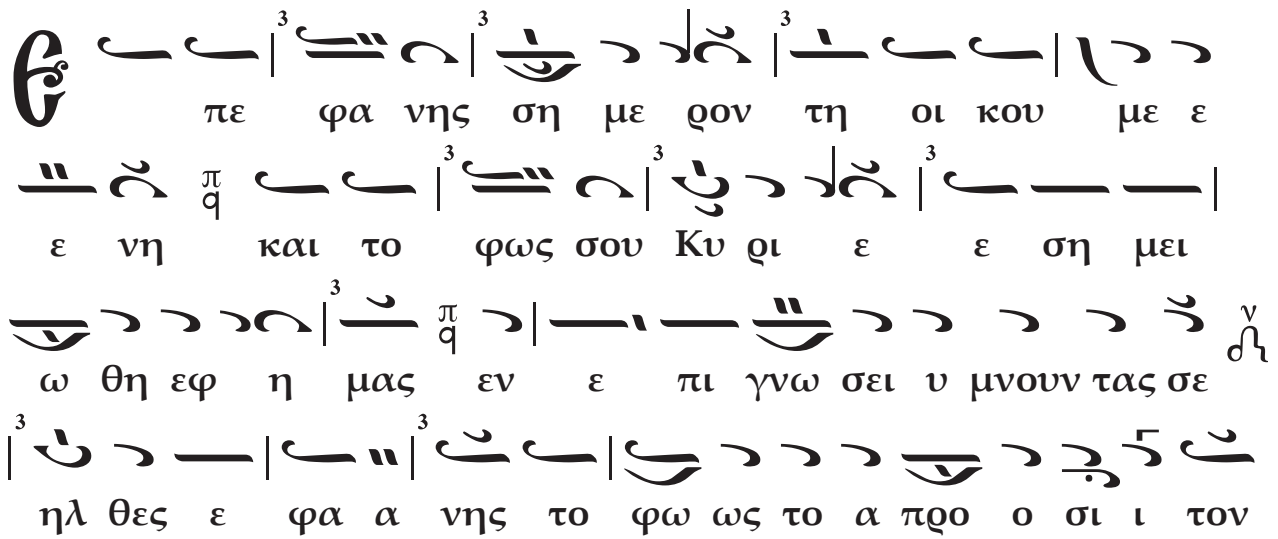

 ι καὶ ἐν τα φῶ κα τηλ θες α θα α να τε
 αλ λα του Α δου κα θει λες την δυ να μιν και α
 νε στης ὡς νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι
 ξι μν ρο φο ροις φθεγ ξα με νος χαι αι ρε τε και
 τοις σοις α πο στο λοις ει ρη νην δω ρου με νος ο
 τοις πε σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνα-
 τε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν
 δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής,
 Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις
 φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς
 Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ
 τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Κοντάκιον τῶν Θεοφανείων, ἦχος δ'. $\frac{4}{8}$ Πά

 πε φα νης ση με ρον τη οι κου με ε
 ε νη και το φως σου Κυ ρι ε ε ση μει
 ω θη εφ η μας εν ε πι γνω σει υ μνου ντας σε
 ηλ θες ε φα α νης το φω ως το α προ ο σι ι τον

Τῇ ΚΔ' Δεκεμβρίου.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένην, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντας σε. Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

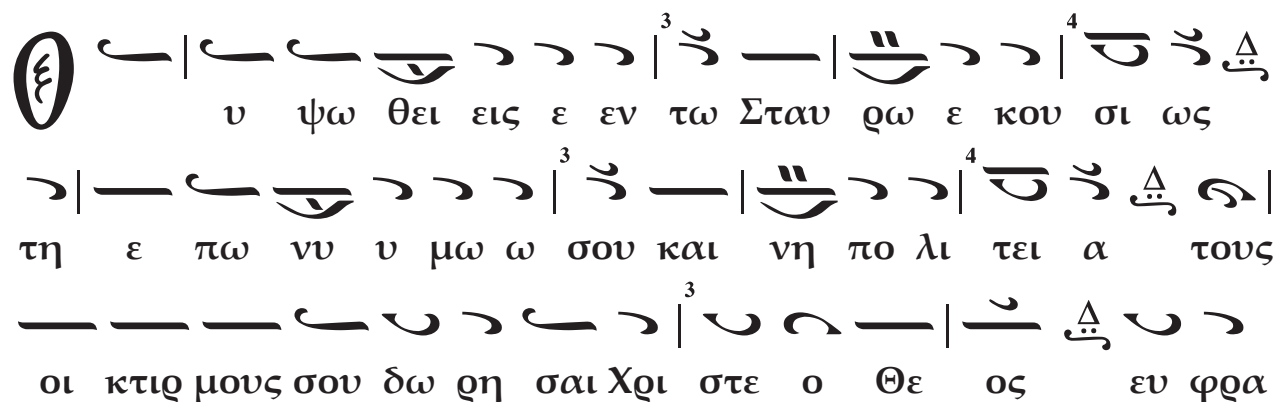
Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φουγούσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλώβητον σώζουσα, Μάρτυς θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Τῇ Ε' Αὐγούστου.

Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστός, σφάζων ἅπαντας.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κοντάκιον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ΙΔ' Σεπτεμβρίου, ἦχος δ'. $\frac{4}{8}$

 υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
 τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει α τους
 οι κτιρ μους σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρα

νον εν τη δυ να μει ει σου τους πι στους βα σι λεις η μων
 νι κας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε μι
 ι ι ι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην
 ο πλον ει ρη η νης α ητ τη τον τρο παι ο
 ο ον

Τῆ Δ' Δεκεμβρίου.

Ο ύψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ
 ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου
 καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρομῶς σου
 δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανον
 ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς
 Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
 αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν
 συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
 εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Τῆ ΚΒ' Νοεμβρίου.

Τὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ
 ἐκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν,
 ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεοπρεπῶς
 ὑμνήσωμεν Πιστῶν ἢ πληθὺς· αὕτη
 γὰρ κατήσχυνεν, Ἀλμακίου τὸ
 θράσος, λάμπασα ὡς ἥλιος, μέσον
 τῶν ἐκζητούντων, καὶ μετὰ ταῦτα
 ὤφθη τοῖς ἐν γῆ, στήριγμα θεῖον,
 τὴν πίστιν κρατύνασα.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμέ-
 νῳ, ἀκολουθήσασα σεμνὴ
 Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλι-
 πες σεβάσματα, μέσον δὲ τοῦ
 σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρᾳ,
 τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλὰς
 ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως μέλ-
 πουσα αἰεὶ, Τριάδα σέβω τὴν μίαν
 θεότητα.

Μικρὴ Παράκληση.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσ-
 δράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ
 ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν
 μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους
 ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον ἐφ'
 ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον,
 ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους παι-
 σμάτων, μὴ ἀποστρέψης σοὺς
 δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην
 ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Κοντάκιον Ἁγίων Πάντων, ἦχος δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῶ φυτουργῶ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Τῆ Α' Φεβρουαρίου.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῶ φυτουργῶ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Τῆ ΚΔ' Σεπτεμβρίου.

Τῆς παρθενίας τῶ κάλλει ἐξέλαμψας, μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεῦῃ Παρθένε ὡς ἔνδοξος, καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα, εἰς δρόσον μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν, προσευχῇ σου ἡμέρωσας ὡς πρωτόαθλος.

Τριαδικῇ στερρότητι, πολυθεΐαν ἔλυσας ἐκ τῶν περάτων Ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος, καὶ νικήσας τυράννους ἐν Χριστῶ, τῶ Σωτῆρι τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Τῆ ΙΑ' Δεκεμβρίου.

Ὡσπερ ἀστὴρ πολύφωτος, σὺ ἀναβάς μακάριε, ἐπὶ τοῦ στύλου τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἐν τοῖς ὁσίοις ἔργοις σου, καὶ τὸ σκότος τῆς πλάνης, ἀπεδιώξας Πάτερ· διὸ δεόμεθα, καὶ νῦν ἐπίλαμψον, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα.

Κοντάκιον Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Η' Σεπτεμβρίου, ἤχος δ'.

ω α κειμ και Αν να ο νει δισ μου α τε

κνι ι ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας

του θα να του ηλ ευ θε ρω θη σαν α χραν τε εν

τη α γι α γεν νη η σει σου αυ την ε ορ

τα ζει και ο λα ο ος σου ε νο χης των πται σμα

των λυ τρω θεις εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει

την Θε ο το κον και τρο φον της ζω ης η μω ω ων

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ
 Ἰάτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐᾶ, ἐκ
 τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευ-
 θερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγία
 γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ
 λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων,
 λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ
 στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ
 τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα —

Μιμητῆς ὑπάρχων.

Κοντάκιον Ἁγίου Παντελεήμονος, ΚΖ' Ἰουλίου, ἦχος πλ. α'.

ο
κ
q

Μιμητῆς ὑπάρχων του ελεημονος και ι
 αματων την χαριν παρ αυτου ουκομισαμεε
 νος αθλοφορε και Μαρτυς Χριστου ου του Θεου
 ταις ευχαις σου τας ψυχικας ημων νοοο
 σους θεραπευσον απελαυνων του αιπο
 λεμιουτασκανδαλα εκ των βοωντων α
 πααυστως Σωσον ημας Κυρι εεεεε

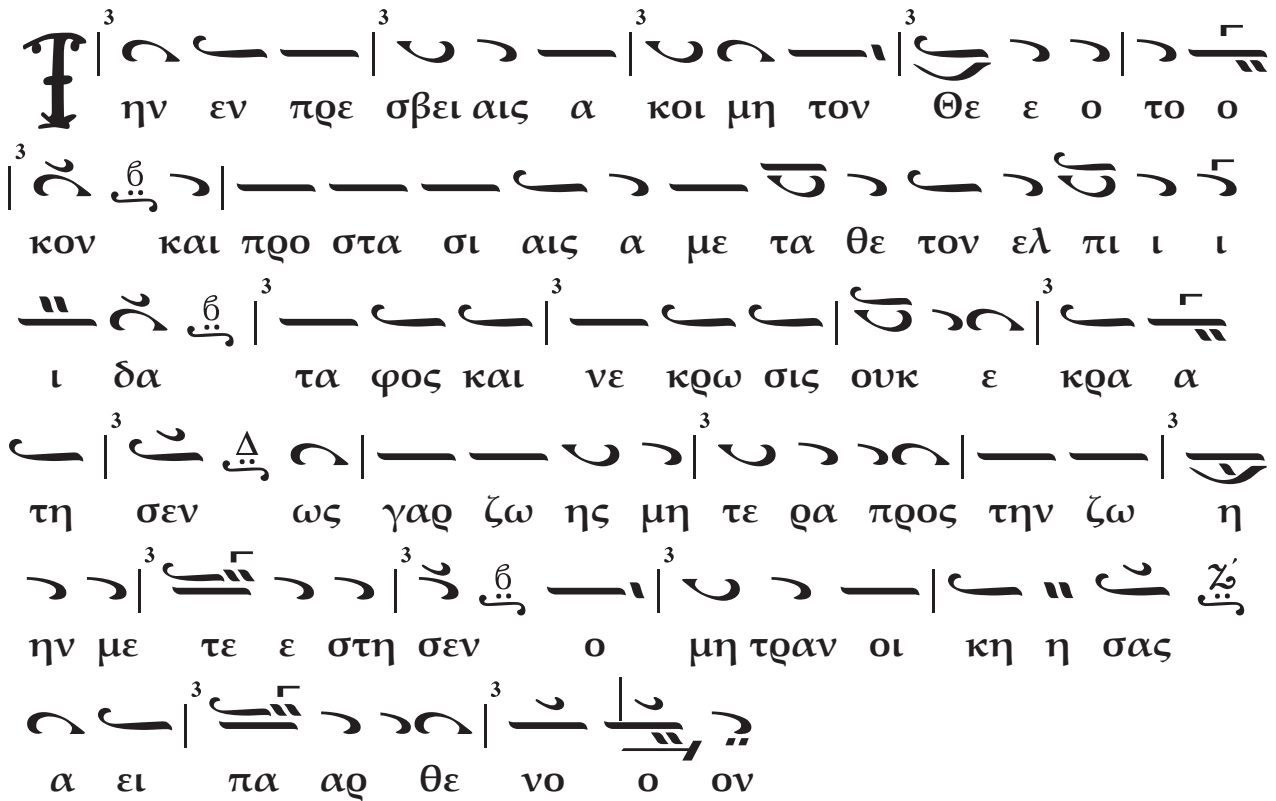
WORKING COPY - DRAFT

Μιμητῆς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεή-
 μονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν
 παρ’ αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε
 καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
 ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν
 νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων
 τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ
 τῶν βοώντων ἀπαύστως· Σῶσον
 ἡμᾶς Κύριε.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου̣

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Κοντάκιον Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ΙΕ' Αὐγούστου, ἦχος πλ. β'. Δ

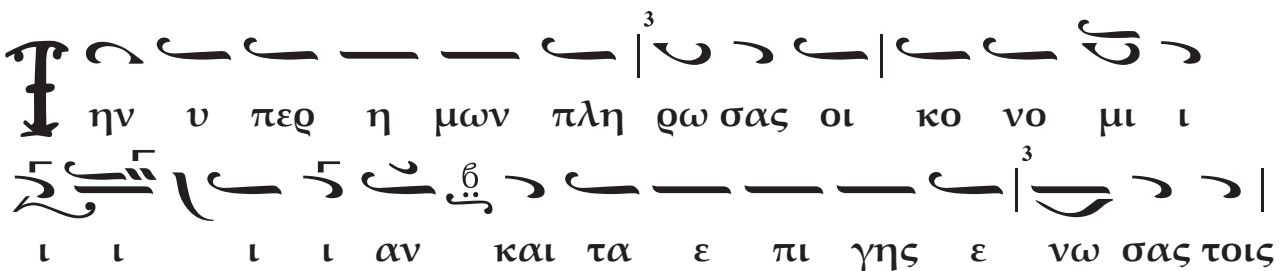

 ἦν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον
 καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα
 ἰδατάφος καὶ νεκρώσεις οὐκ ἐκράα
 τησεν ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα πρὸς τὴν ζωή
 ἠν μετέστησεν ὁ μητρὰν οἰκήσας
 ἀειπάρθενον

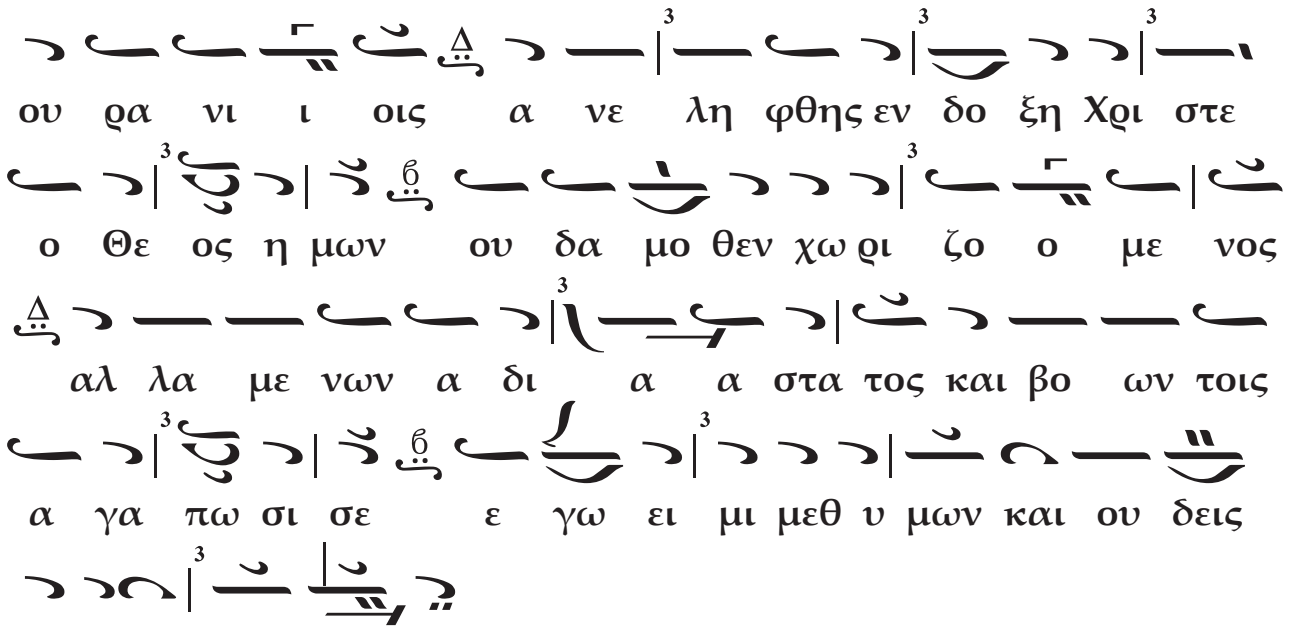
Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον
 Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀ-
 μετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκ-
 ρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς
 Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,
 ὁ μήτρὰν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Κοντάκιον Ἀναλήψεως, ἦχος πλ. β'. Δ

 ἦν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν
 ἰλιλιαν καὶ ταεπιγῆς ἐνώσας τοῖς

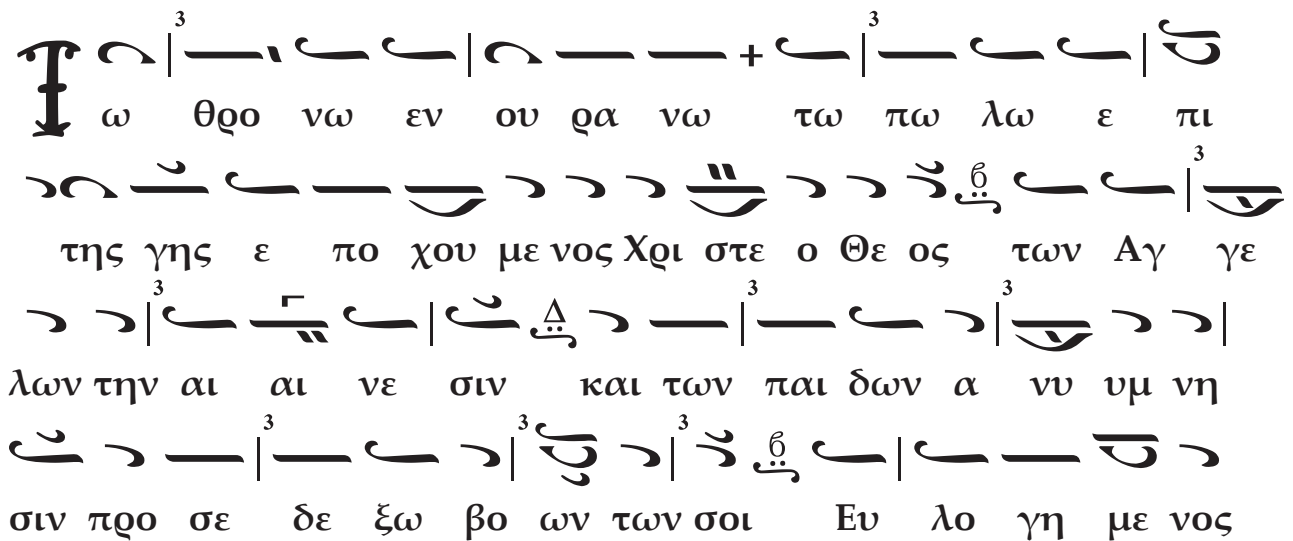

 ου ρα νι ι οῖς ἀνε λη φθησεν δο ξη Χρι στε
 ο Θε ος ἡ μων ου δα μο θεν χω ρι ζο ο με νος
 ἀλ λα με νων ἀ δι ἀ στα τος και βο ων τοις
 ἀ γα πω σι σε ε γω ει μι μεθ υ μων και ου δεις
 καθ η μω ω ων

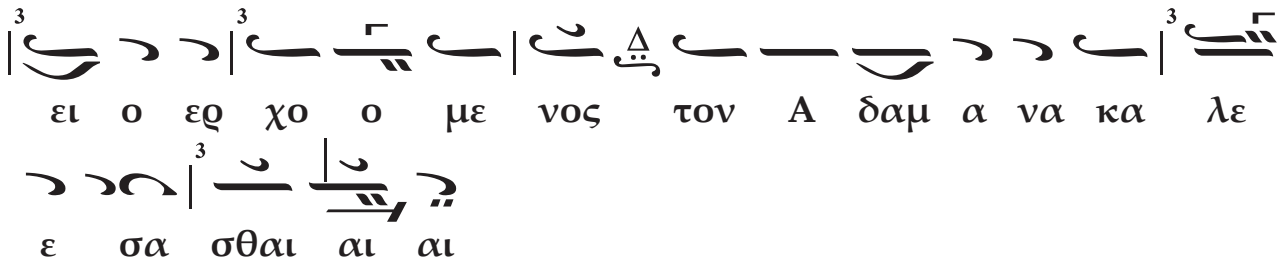
Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας
 οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς
 ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης
 ἐν δόξῃ, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ
 μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς
 ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ’ ὑμῶν,
 καὶ οὐδεὶς καθ’ ὑμῶν.

Τῶ θρόνῳ ἐν οὐρανῶ.

Κοντάκιον τῶν Βαΐων, ἦχος πλ. β΄.

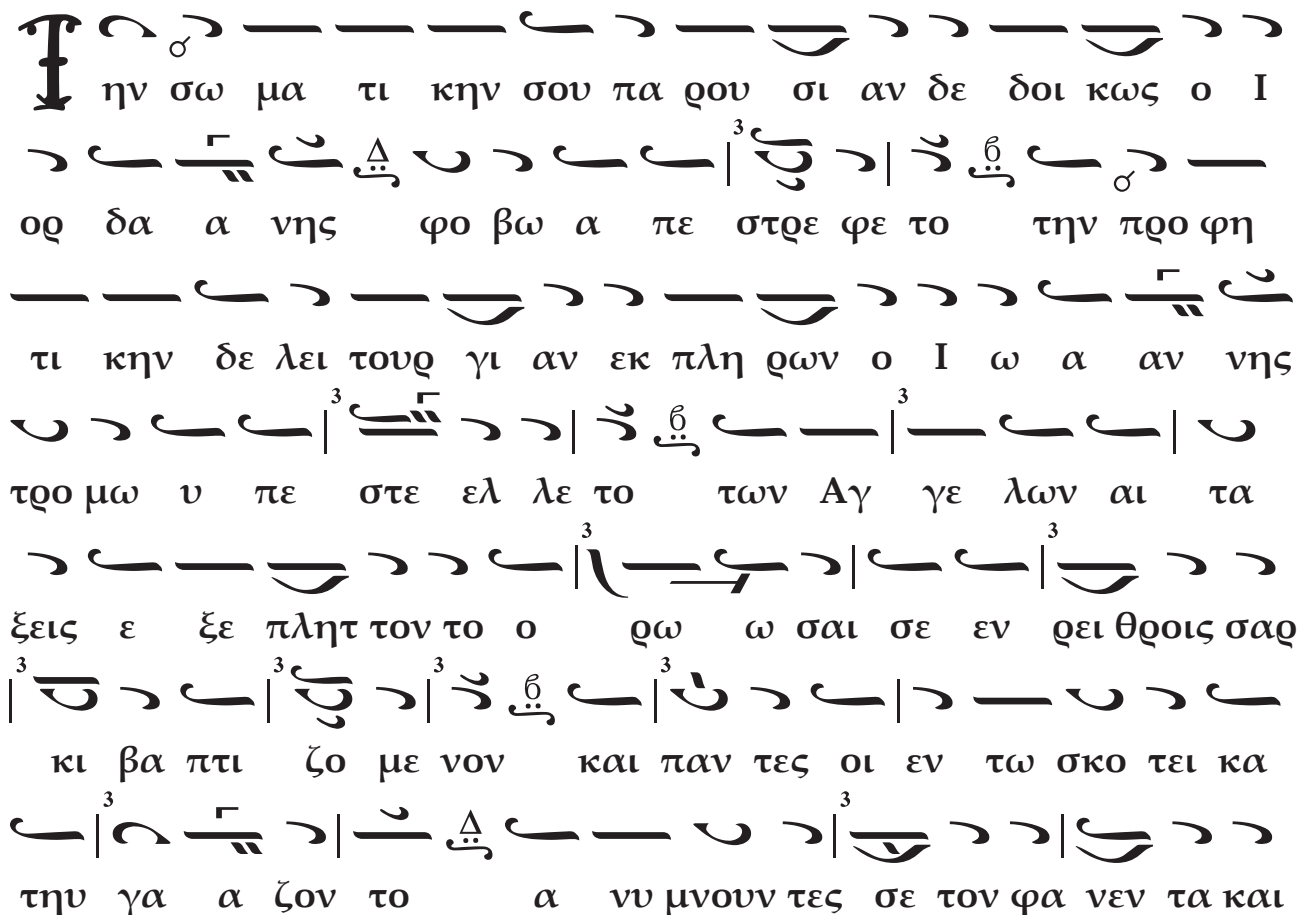
 ὦ θρο νω εν ου ρα νω τω πω λω ε πι
 της γης ε πο χου με νος Χρι στε ο Θε ος των Αγ γε
 λων την αι αι νε σιν και των παι δων ἀ νυ υμ νη
 σιν προ σε δε ξω βο ων των σοι Ευ λο γη με νος

Τῶ θρόνῳ ἐν οὐρανῶ, τῶ πάλῳ
ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος
Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων
τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων τὴν
ὑμνησιν προσεδέξω βοώντων σοι
Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν
Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν.

Κοντάκιον Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, Ζ' Ἰανουαρίου, ἤχος πλ. β'.

— ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣
 φω τι σαν τα τα πα α αν τα α α

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν
 δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, τρόμφ
 ὑπεστρέφετο, τὴν πνευματικὴν δὲ
 λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης,
 φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων
 αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε
 ἐν ρεῖθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον,
 καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει
 κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντές σε τὸν
 φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ.

Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, ἤχος πλ. β΄. Δ

Τῆς σο φιας ο δη γε φρο νη σε ω ως χο ρη
 γε των α φρο νων παι δευ τα και των πτω χων υ περ
 α σπι στα στη ρι ξον συ νε τι σον την καρ δι αν μου Δε
 ε σπο τα συ δι δου μοι λο ο γον ο του Πα τρος
 Λο ο ο ο ο ο γος ι δου γαρ τα χει ει λη
 μου ου μη κω λυ σω εν τω κρα α ζειν σοι Ε λε η
 μον Ε λε η σον με τον πα ρα πε σο ο ον τα α α

Τῆς σοφίας ὀδηγέ, φρονήσεως
χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά,
καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήρι-
ξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου
Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ
Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη
μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν
σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν
παραπεσόντα.

Ἦχος Γα

Οὐκ ἔτι φλογίνη ῥομφαία.

Κοντάκιον Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἦχος βαρύς.

Ⓣ υκ ε ε τι φλο γι νη ρομ φαι αι α φυ λα ατ
 τει την πυ λην της Ε δεμ αυ τη γαρ ε πη ηλ θε πα
 ρα α δο ξος σβε σις το ξυ λον του Σταυ ρου θα να α
 του το κε εν τρον και α δου το νι ι κος ε λη λα ται
 ε πε ε στης δε Σω τηρ μου βο ων τοις εν α δη
 ει σα γε σθε πα α α λιν εις τον Πα ρα δει σο ο ο ον

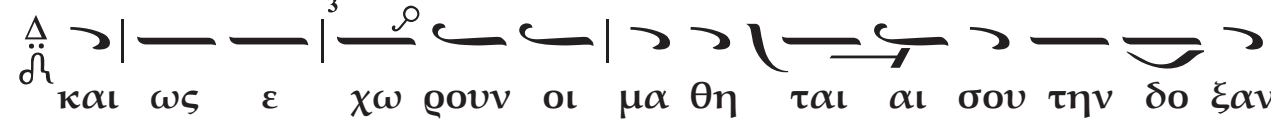
Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτὴρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

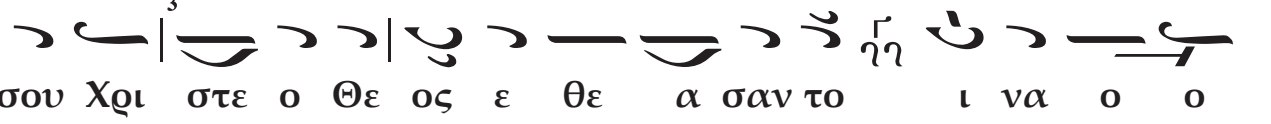
WORKING COPY - DRAFT

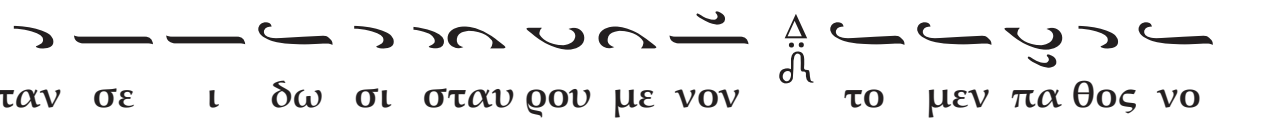
Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης.

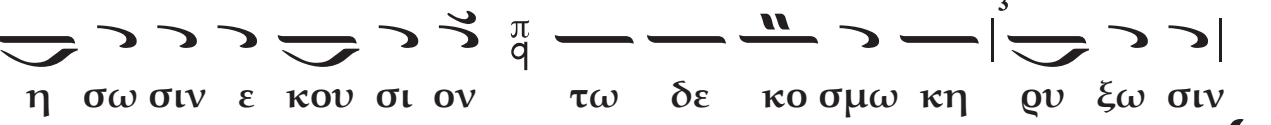
Κοντάκιον Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, ΣΤ' Αὐγούστου, ἦχος βαρῦς. ᾠη

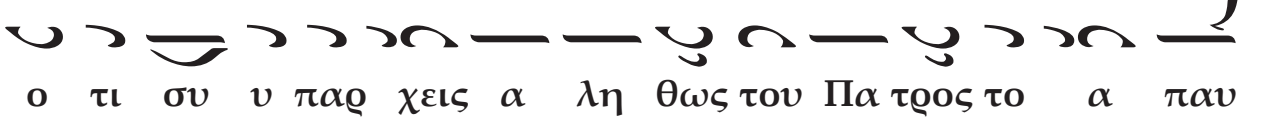

 πι του ο ο ρους με τε μορ φω ω ω θης

 και ως ε χω ρουν οι μα θη ται αι σου την δο ξαν

 σου Χρι στε ο Θε ος ε θε α σαν το ι να ο ο

 ταν σε ι δω σι σταυ ρου με νον το μεν πα θος νο

 η σω σιν ε κου σι ον τω δε κο σμω κη ρυ ξω σιν

 ο τι συ υ παρ χεις α λη θως του Πα τρος το α παν

 γα σμα α α α

WORKING COPY - DRAFT

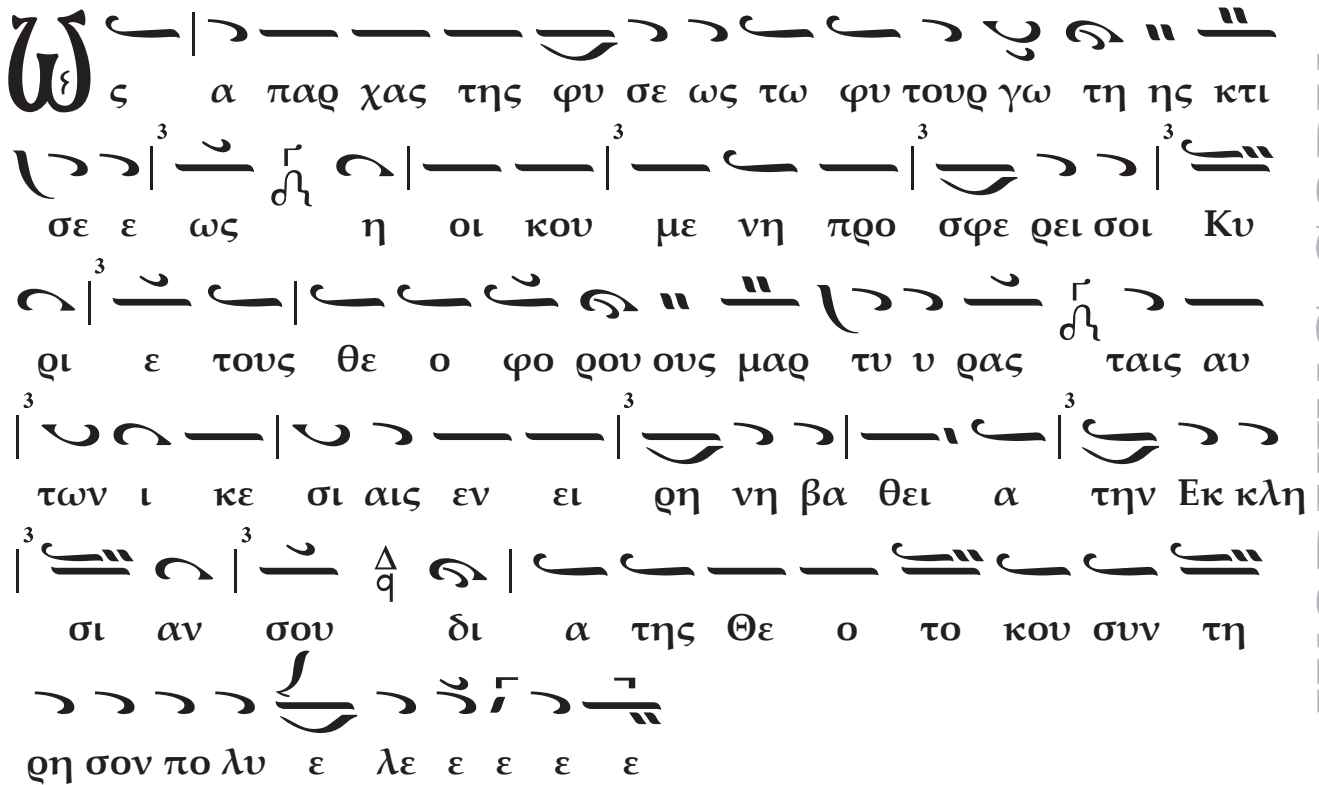
Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη λ̣

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Κοντάκιον Ἁγίων Πάντων, ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῶ φυτουργῶ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Τῇ ΙΘ' Μαΐου.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῶ φυτουργῶ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Τῇ ΙΑ' Δεκεμβρίου.

Ὡσπερ ἀστὴρ πολύφωτος, σὺ Ἄναβας μακάριε, ἐπὶ τοῦ στόλου τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἐν τοῖς ὁσίοις ἔργοις σου, καὶ τὸ σκότος τῆς πλάνης, ἀπεδιώξας Πάτερ· διὸ δεόμεθα, καὶ νῦν ἐπίλαμψον, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Ὡς ἱερὸν κειμήλιον, τοῦ Ἰησοῦ Πατρικίε, ἡ Ἐκκλησία λαβοῦσα τὸ σῶμά σου, ἀγαλλομένη κράζει σοι· Διὰ σοῦ ἅπας κόσμος, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ διαφυλάττεται, ἐξ αἰρέσεως πάσης ἀλώβητος καὶ ἀήττητος.

Τῇ ΚΔ' Σεπτεμβρίου.

Τῆς παρθενίας τῶ κάλλει ἐξέλαμψας, μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεῦῃ Παρθένε ὡς ἔνδοξος, καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα, εἰς δρόσον μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν, προσευχῇ σου ἡμέρωσας ὡς πρωτόαθλος.

Τῆ ὑπερμάχῳ.

Κοντάκιον Ἀκαθίστου, ἦχος πλ. δ'. ^γ
δλ

Ἡ ὑπερμάχῳ στρατηγῳ τὰ νικη-
 τηρία, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δει-
 νῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι
 ἡ πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς
 ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
 ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέ-
 ρωσον ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη
 ἀνύμφευτε.

Κυριακὴ Β' Νηστειῶν.

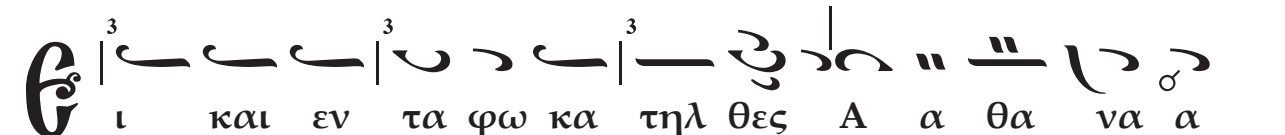
Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῳ τὰ νικη-
 τηρία, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δει-
 νῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι
 ἡ πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς
 ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
 ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέ-
 ρωσον ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη
 ἀνύμφευτε.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερόν καὶ θεῖον
 ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμ-
 πρὰν συμφώνως σάλπιγγα ἀνυ-
 μνοῦμέν σε Γρηγόριε θεορρήμον.
 Ἄλλ' ὡς νοῦς Νοῖ τῷ πρώτῳ
 παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν
 νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὀδήγησον, ἵνα
 κράζωμεν· Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

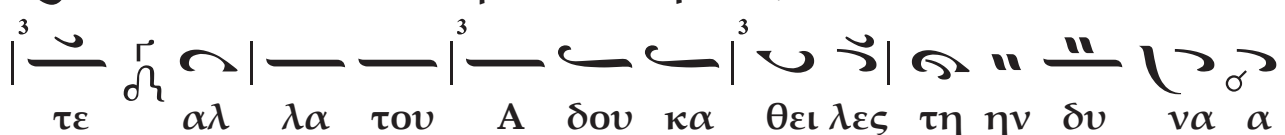
Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ἦχος πλ. δ'.

ᾠδὴ

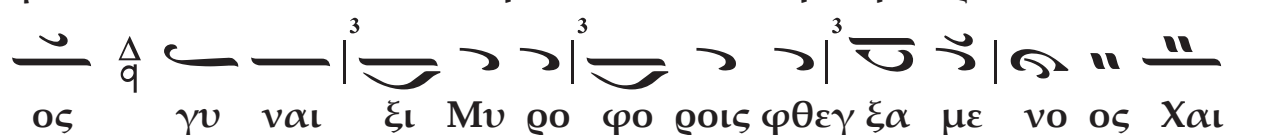
 ι και εν τα φω κα τηλ θες Α α θα να α

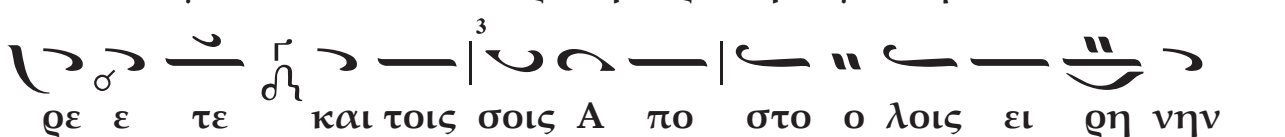
 τε αλ λα του Α δου κα θει λες τη ην δυ να α

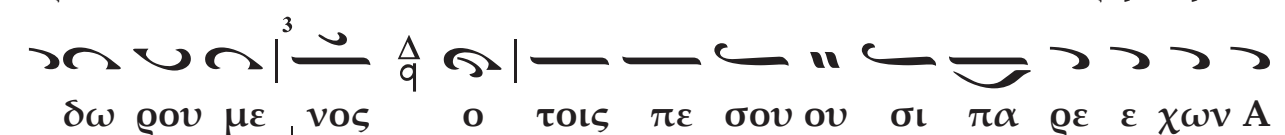
 μιν και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε

 ος γυ ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα με νο ος Χαι

 ρε ε τε και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην

 δω ρου με νος ο τοις πε σου ου σι πα ρε ε χων Α

 να στα σι ι ι ι ν

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνα-
 τε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν
 δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητῆς,
 Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις
 φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς
 Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ
 τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος.

Κοντάκιον Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἦχος πλ. δ'.

ᾠδὴ

 α πε ρι γρα πτος Λο γος του Πα τρος εκ σου

 Θε ο το κε πε ρι ε γρα φη σα αρ κου με ε νος

 και την ρυ πω θει σαν ει κο να εις το αρ χαι ον

 α να πορ φω σας τω θει ω καλ λει συγ κα α τε μι ι

 ξεν αλλ ο μο λο γουν τες την σω τη ρι αν ερ γω

 και λο γω ται την α νι στο ρου ου με ε ε εν

Ο ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἄλλ’ ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργω καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Κοντάκιον Ἁγίων Πατέρων, ΙΓ' Ἰουλίου, ἤχος πλ. δ'. ῶ
ῶ

 των Α πο στο λων το κη ρυ γμα και των Πα τε ρων

 τα δογ μα τα τη εκ κλη σι α μι αν την πι στιν

 ε ε κρα τη η νεν η και χι τω να φο ρου σα

 της α λη θει ας τον υ φαν τον της α νω θε ο

 λο ο γι ι ι ας ορ θο το μει και δο ξα

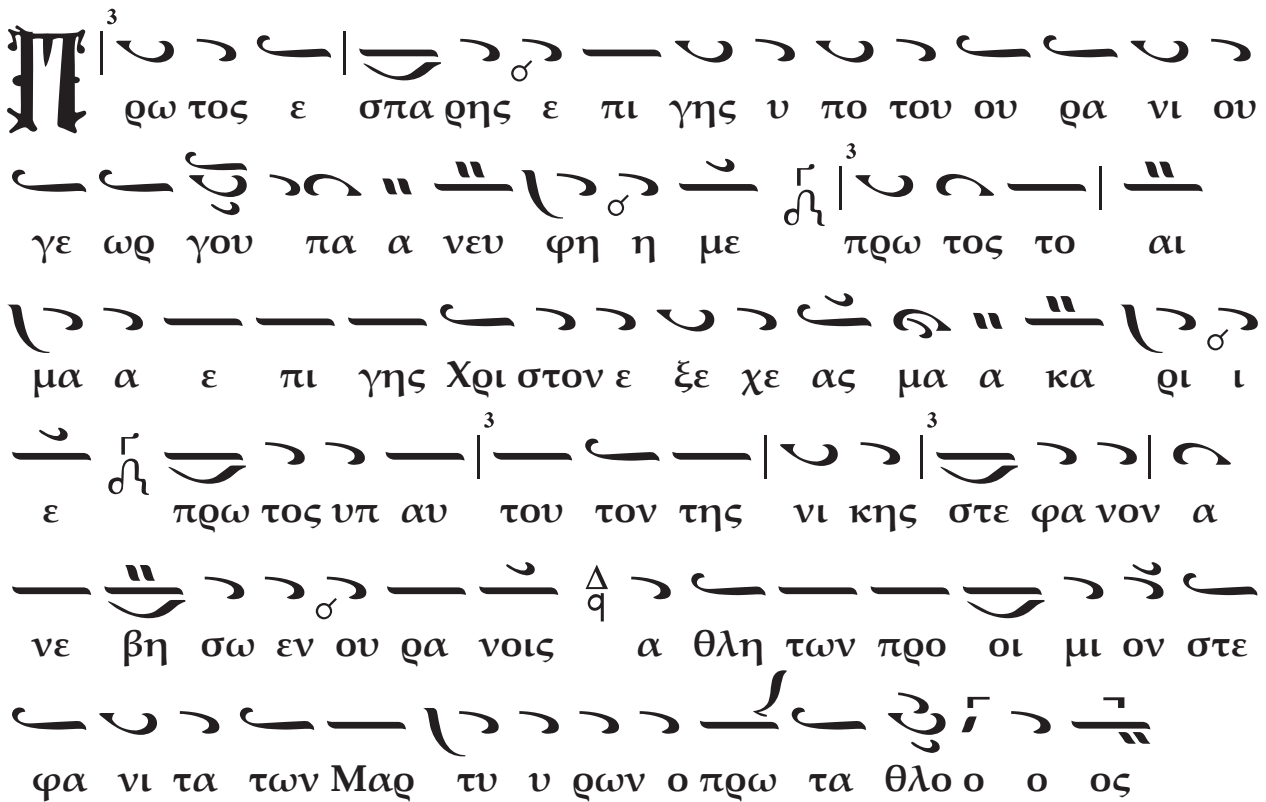
 ζει της ευ σε βει ασ το με ε γα μυ στη ρι ο ο ο ον

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα,
 καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα,
 τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν
 ἐκράτυνεν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα
 τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς
 ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ
 δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα
 Μυστήριον.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς.

Κοντάκιον Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου, Β' Αὐγούστου, ἦχος πλ. δ'.

228

 Πρῶτος εσπαρης επι γης υ πο του ου ρα νι ου
 γε ωρ γου πα α νευ φη η με πρῶτος το αι
 μα α ε πι γης Χριστον ε ξε χε ασ μα α κα ρι ι
 ε πρῶτος υπ αυ του τον της νι κης στε φα νον α
 νε βη σω εν ου ρα νοις α θλη των προ οι μι ον στε
 φα νι τα των Μαρ τυ υ ρων ο πρω τα θλο ο ο ος

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ
 τοῦ οὐρανόυ Γεωργοῦ πανεύ-
 φημε, πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ
 Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε, πρῶτος
 ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον
 ἀνεβήσω ἐν οὐρανοῖς, ὡς Ἀθλητῶν
 προοίμιον, Στεφανῖτα τῶν Μαρτύ-
 ρων ὁ Πρώταθλος.

Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα.

Κοντάκιον Μ. Παρασκευῆς, ἤχος πλ. δ'.

ον δι η μας σταυρω θε εν τα δευ τε παν τες υ υ

 μνη σω ω μεν αυ τον γαρ κα τει δε Μα ρι ι α

 ε πι του ξυ λου και αι ε λε ε γεν ει και Σταυ

 ρον υ πο με ε νης συ υ παρ χεις ο Υι ος και Θε

 ο ος μου ου ου ου

WORKING COPY - DRAFT

Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα.

Κοντάκιον Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος, ΙΖ' Φεβρουαρίου, ἤχος πλ. δ'.

ι στην Χρι στου ω σει θω ρα κα εν δον λα βων

 εν καρ δι α α σου τας ε ναν τι ας δυ

 να α μεις κα τε πα τη σας πο ο λυ α α θλε και

 στε φει ου ρα νι ω ε στε ε φθης αι ω νι ι ως

 α ητ τη το ο ο ος

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα,
 ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς
 ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας,
 Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ
 ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

ΑΥΤΟΜΕΛΑ ΚΑΤ' ἮΧΟΝ ἙΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι

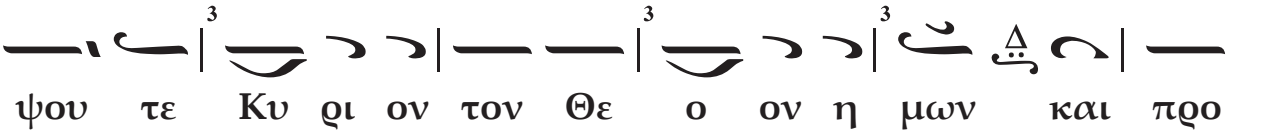
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἑξαποστειλάριον Α' Ἀναστάσιμον, ἦχος β'.

Τὸ παρὸν ψάλλεται προ τῶν Ἀναστασίμων ἑξαποστειλαρίων.

γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ

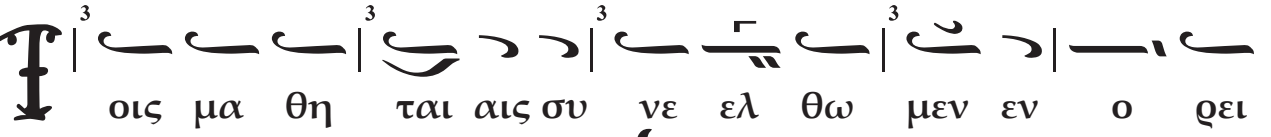
ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ του

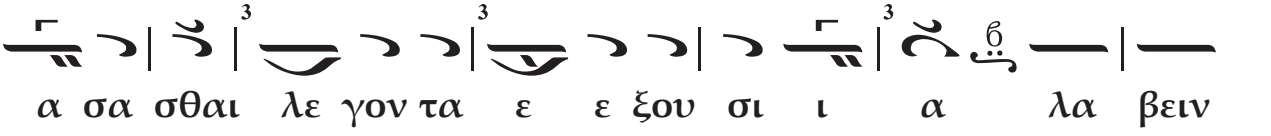
ο τι ι α α γι ο ος ε στι ιν

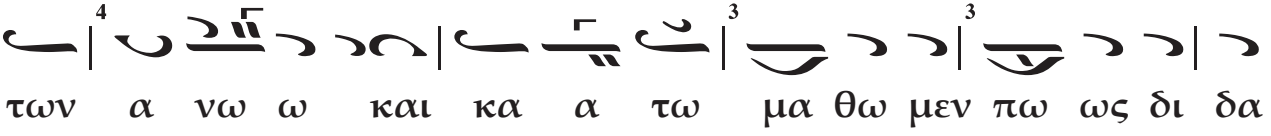
οις μα θη ται αις συ νε ελ θω μεν εν ο ρει

Γα α λι λαι αι ας πι στει Χρι στο ον θε α

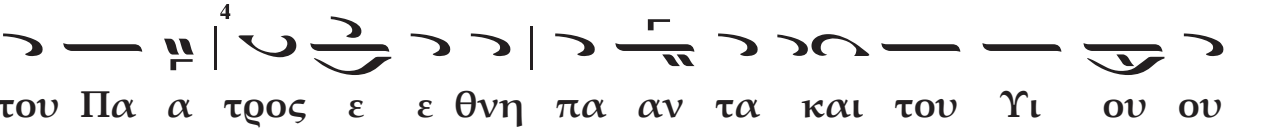
α σα σθαι λε γον τα ε ε ξου σι ι α λα βειν

των α νω ω και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα

α σκει βα πτι ζειν ει εις το ο ο νο μα

του Πα α τρος ε ε θνη πα αν τα και του Υι ου ου

ου ου ου και Α γι ου Πνευ μα τος και αι συ

WORKING COPY - DRAFT

νει ει ναι τοις μυ σταις ω ω ως υ πε ε σχε το
 ε ως της συ υν τε λει ει α ας

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω, μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χριστὸν ἐώρακας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον καθὼς εἶπεν, οἷς καὶ ὤφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν ἔγερσιν, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

Ἐξαποστειλάριον Β' Αναστάσιμον.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ Νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τό, Χαῖρε, πρὸ σῆς Χριστὲ συλλήψεως, Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου· ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γὰρ, χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγόν, τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ μεγάλυνων, καὶ λέγων τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξαποστειλάριον Γ' Αναστάσιμον.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μὴ τις διαπιστεῖται· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γὰρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι, Μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἔνδεκα, οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς Οὐρανούς· ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθει τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς Νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας, σὲ Τεκνύσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν ἕξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ τὰς ψυχὰς, φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσταγμάτων σου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης.

Ἐξαποστειλάριον Ἀναλήψεως, ἦχος β΄. Δ

Τῆ Γ' Σεπτεμβρίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων, Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε πύλας ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνήλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Τῆ Β' Σεπτεμβρίου.

Τῶ γάλακτι ἐτρέφης τῶ τῶν ἐλάφων, ὄρεσι διαιτώμενος Μάρτυς Μάμα· ἀλλ' ὤφθης ὡς γενναῖος ἐν τῷ σταδίῳ, ἀθλήσας προθυμότατα· καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα, πρὸς Κύριον παρεγένου.

Χορείαν ἄγε σήμερον ἐτησίαν, Νικομηδέων πᾶσα χαίρουσα πόλις, τοῦ καλοῦ Ποιμένος σου, καὶ σκίρτησον, τὸν πολιοῦχον ἔχουσα, διατηροῦντά σε βλάβης, τῶν δυσμενῶν ἀνωτέραν.

Τῆ ΙΑ' Σεπτεμβρίου.

Εν Ἱερεῦσιν ὤφθης κλέος Μαρτύρων, διπλῶν τε τῶν στεφάνων ἔτυχες μάκαρ, τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν πατήσας, Ἱερουργὲ Αὐτόνομε, καὶ τὰ βραβεῖα τρισμάκαρ, τῆς νίκης ὅθεν ἐδέξω.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐξαποστειλάριον Μυροφόρων, ἦχος β'. Δ

Γ υ ναι κες α α κου τι ι σθη τε φω νην α
 Γ α α λ λι α α σε ως τυ ραν νον Α δη ην πα τη
 Γ η σας φθο ρας ε ξη γει ει ρας κο ο σμον δρα
 Γ με τε φι ι λους ει ει πα τε τοις ε μοις ε ευ αγ
 Γ γε ε λι α βου λο μαι γα αρ το πλα α σμα μου
 Δ χα ραν ε κει θε εν αυ γα α σαι εξ ης
 Γ προ ηλ θε εν η λυ υ πη η

Τῇ ΣΤ' Σεπτεμβρίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως, Τύραννον Αἰδην πατήσας, φθορᾶς ἐξήγειρα κόσμον, δράμετε φίλοις εἶπατε, τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια· βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν αὐγάσαι, ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ λύπη.

Τῇ Ε' Σεπτεμβρίου.

Ἀμέμπτως ἱεράτευσας, Θεῶ τῶ Ἀπαντοκράτορι, τῇ νομικῇ διατάξει, ᾧ Ζαχαρία Προφῆτα· διὸ καὶ θυμιῶντί σοι, Ἄγγελος λέγων φαίνεται· Τέξη Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, μεσίτην ὄντα τοῦ Νόμου, καὶ χάριτος τῆς ἐνθέου.

Ἀθροίσθητε καὶ ἴδετε, ἡ ἀνθρωπότης ἅπασα, θεάσασθε ξένον θαῦμα, τὸ τελεσθὲν ἐν ταῖς Χώναις, Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, ράβδῳ τὴν πέτραν ἔρρηξε, καὶ ποταμούς ἠκόντισε, κατερχομένους ἀτάκτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ.

Τῇ Ζ' Σεπτεμβρίου.

Τῶ ὄπλῳ τοῦ τιμίου σου, Σταυροῦ θωρακισάμενος, ὁ Ἀθλοφόρος σου Λόγε, τὰς ἐναντίας δυνάμεις, στερωῶς ὑπερενίκησε, καὶ τοὺς τυράννους ἤσχυνε, καὶ ὑπὲρ σοῦ ἐνήθλησε, καὶ σοὶ Χριστέ μου παντᾶναξ, συμβασιλεύει ἀπαύστως.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός.

Ἐξαποστειλᾶριον Πάσχα, ἦχος β'. Δ

 αρ κι υ πνω ω σας ω ως θνη τος ο Βα σι

 λε ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ε ξα

 νε ε ε στης Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο

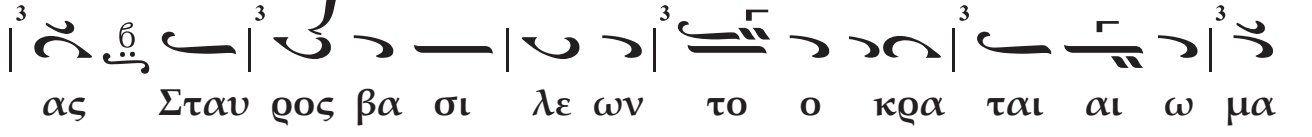

 ρας και κα ταρ γη η η σας θα α να τον Πα

 σχα της α φθαρ σι ας του κο σμου ου σω τη η ρι ον

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ
 Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος
 ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθο-
 ρᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον,
 Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου
 σωτήριον.

Σταυρός, ὁ φύλαξ.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Παρασκευῆς, Ὀκτώηχος, ἦχος β'. Δ

 ταυ ρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κου με ε νης

 Σταυ ρος η ω ραι ω της της Ε εκ κλη σι ι

 ας Σταυ ρος βα σι λε ων το ο κρα ται αι ω μα

 Σταυ ρος πι στω ων το στη η ρι γ μα Σταυ ρος Αγ γε λω

 ων η δο ο ξα και των δαι μο νω ων το τρα αυ

 μα α

Σταυρός, ό φύλαξ πάσης τῆς
 οἰκουμένης, Σταυρός, ή ώραιό-
 της τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασι-
 λέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πι-
 στῶν τὸ στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέ-
 λων ή δόξα, καί τῶν δαιμόνων τὸ
 τραῦμα.

Ἦχος ᾠή Γα

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐξαποστειλάριον Χριστουγέννων, ἦχος γ'.

πε σκε ψα το η μα α α ας εξ υ ψους ο ο
 Σω τηρ η η μων α να το λη α να το λω
 ω ω ω ω ω ων και οι εν σκο ο τει και σκι
 α ευ ρο μεν την α λη η η θει αν και
 γαρ εκ της Παρ θε ε ε νου ε τε χθη η ο
 Κυ υ ρι ι ος

WORKING COPY - DRAFT

Τῇ Ι' Ἰανουαρίου.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ἀνατολή ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὔρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Τῇ ΣΤ' Ἰανουαρίου.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἢ ἀλήθεια, ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Τὸν ποιμένα τὸν καλόν, Γρηγόριον τὸν πάνσοφον, τῶν Νυσσαίων Πρόεδρον, τοῦ Βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὁμαίμονα, ἐν ὧδαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμήσωμεν ἅπαντες.

Τῇ ΙΣΤ' Ἰουλίου.

Πληρῶν τὸ αἶτημα Χριστέ, τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένου φαιδρύνεις, νῦν τῆς ἐλάφου τῷ νεβρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐξαποστειλάριον Ὑπαπαντῆς, Β' Φεβρουαρίου, ἦχος γ'. ἰή Γα

ν πνευ μα τι τω ι ε ρω ω ω πα ρα στας ο
ο πρε σβυ της αγ κα λαις υ πε δε ε ξα το τον του
νο μου ου δε σπο την κραυ γα ζων νυν του ου
δε σμου ου με της σαρ κος α πο ο λυ υ
σον ως ει ρη κας εν ει ρη η η νη η η η
η η η ει δον γα αρ τοις ο φθαλ μοις α
πο κα λυ ψι ιν ε θνων και Ι σρα ηλ σω
ω τη ρι α

WORKING COPY - DRAFT

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ παραστάς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπέδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἶρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Τῇ ΚΕ' Νοεμβρίου.

Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ᾧ παρθένε, Αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἢ δόξα, καὶ Φιλοσόφων ἄνοιαν, ἐν Θεῷ

διήλεγξας, ὡς λῆρον οὔσαν καὶ μῦθον, τὴν Πανάμωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τῇ Α' Ἰουλίου.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, ἰατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Ἐξαποστειλάριον Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ΙΕ' Αὐγούστου, ἤχος γ'. ἰή Γα

πο στο λοι εκ πε ρα α τω ω ω ω ν συ να
 θροι σθεν τε ες εν θα δε Γεθ ση μα νη τω χω
 ρι ι ι ω ω ω ω κη δευ σα τε μου ου το σω
 μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μου πα
 ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα

Απόστολοι ἐκ περάτων, συνα-
 θροισθέντες ἐνθάδε, Γεθη-
 μανή τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου
 τὸ σῶμα, καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου,
 παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου, Ὀκτώηχος, ἤχος γ'. ἰή Γα

ου ρα νον τοις α α στροις κα τα κο σμη σας
 ως Θε ος και δι α των σων Αγ γε ε λων πα σαν
 την γη ην φω τα γω γων Δη μι ουρ γε τω ων
 α πα αν των τους α νυ μνουν τα ας σε σω ω ω ζε

Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Τῆς Πέμπτης.

Ο Σαμουήλ ὑμνεῖσθω, ὁ πρὸ συλλήψεως δοθείς, δοτὸς Θεῶ τῶ Ὑψίστῳ ὑπὸ μητρὸς πανευκλεοῦς, καὶ βασιλεῖς χρίων οὗτος, ὡς Ἰερεὺς καὶ Προφήτης.

Νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον τοῦ Σαββάτου.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τὸν νυμφῶνα σου βλέπω.

Ἐξαποστειλάριον Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἦχος γ'. ἰή Γα

Ὀν νυμφῶνα σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Τὸν Ληστήν ἀθύμερόν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Παθῶν Μ. Παρασκευῆς, ἤχος γ'. ἰή Γα

Musical notation for the hymn 'Τὸν Ληστήν ἀθύμερόν'. The notation is written on a single-line staff with various rhythmic values and accidentals. The lyrics are:

 ον Λη στην αυ θη με ρο ο ο ον του Πα ρα

 δει σου η ξι ω ω σας Κυ υ ρι ι ε κα

 με τω ξυ υ λω του ου ου Σταυ ρου φω τι

 σον και σω ω σο ον με

Τὸν Ληστήν ἀθύμερόν, τοῦ Πα-
 ραδείσου ἡξίωσας Κύριε, κάμε
 τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ
 σῶσόν με.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Μεταμορφώσεως, ΣΤ' Αὐγούστου, ἤχος γ'. ἰή Γα

Musical notation for the hymn 'Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε'. The notation is written on a single-line staff with various rhythmic values and accidentals. The lyrics are:

 ως α να α λοι ω τον Λο ο γε φω τος πα

 τρος α γεν νη του εν τω φα α νεν τι φω τι

 ι σου ση με ρον εν θα α βω ρι ω φως ει

 δο μεν το ον Πα τε ρα φως και το Πνευ μα φω τα

 γω γουν πα σαν Κτι σιν

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τόν, Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Τῇ ΚΕ' Ἀπριλίου.

Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου, τοῦ Ἀποστόλου πλουτήσας, τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, διατυποῖς πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις.

Τῇ Η' Ἰουλίου.

Ἐξ οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλήσις, ἣ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε τῷ Κυρίῳ, χοροὺς προσήξας Μαρτύρων, μεθ' ὧν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημοῦντων.

Τῇ Κ' Ἰουλίου.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίπῳ, οὐρανοδρομόν σε δεῖξαν, ἀρματηλάτην Ἥλια, οὐ κατηνάλωσεν ὅλως· πῦρ γὰρ ἐν γλώσση πηλίνῃ, εἴλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

ΑΥΤΟΜΕΛΑ ΚΑΤ' ἮΧΟΝ ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα

Τοῦ λίθου σφραγισθέντες.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τοῦ λιθοσφραγισθέντος ὑποπτῶν Ἰουδαίων
 καὶ σφραγιωτῶν φυλάσσοντων τὸ ἄχραντον σου σῶμα
 μαρτυροῦντος ἀνεστήσῃς τριήμερος Σωτὴρ δωροῦμε
 νος τῶ κοσμῶ τὴν ζωὴν διὰ τοῦ τοῦ αἰδύνα
 μῶν σου οὐρανῶν ἐβόων σοὶ ζωοδότα
 Δοξάτη ἀναστασεῖ σου Χριστέ, δοξάτη
 βασιλεία σου δοξάτη οἰκονομία σου
 νεφελάνθρωπε

Τῇ ἸΒ' Ἀπριλίου.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ
 τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν
 φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου
 Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ,
 δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν·
 διὰ τοῦτο αἰ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
 ἐβόων σοὶ ζωοδότα. Δόξα τῇ
 Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ
 βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
 σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης
 ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ
 θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων
 Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ
 προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν
 μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς
 ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες
 συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε·
 Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
 στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
 διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καθίσματα Αναστάσιμα. Ὁκτώηχος.

Ὅμοιον.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρθρῃαι, καὶ ἀγγελικὴν ὄπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ΚΕ' Ἰανουαρίου, ἤχος α'. π ρ

ποι με νι κος αυ λος της θε ο λο γι ας
 σου τας των ρη το ρων ε νι ι κη σε σαλ πι γ γας
 ως γαρ τα βα θη του πνευ μα τος εκ ζη τη σαν τι
 και τα καλ λη του φθε εγ μα τος προ σε τε θη σοι
 αλ λα πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω πα α τερ Γρη
 γο ρι ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

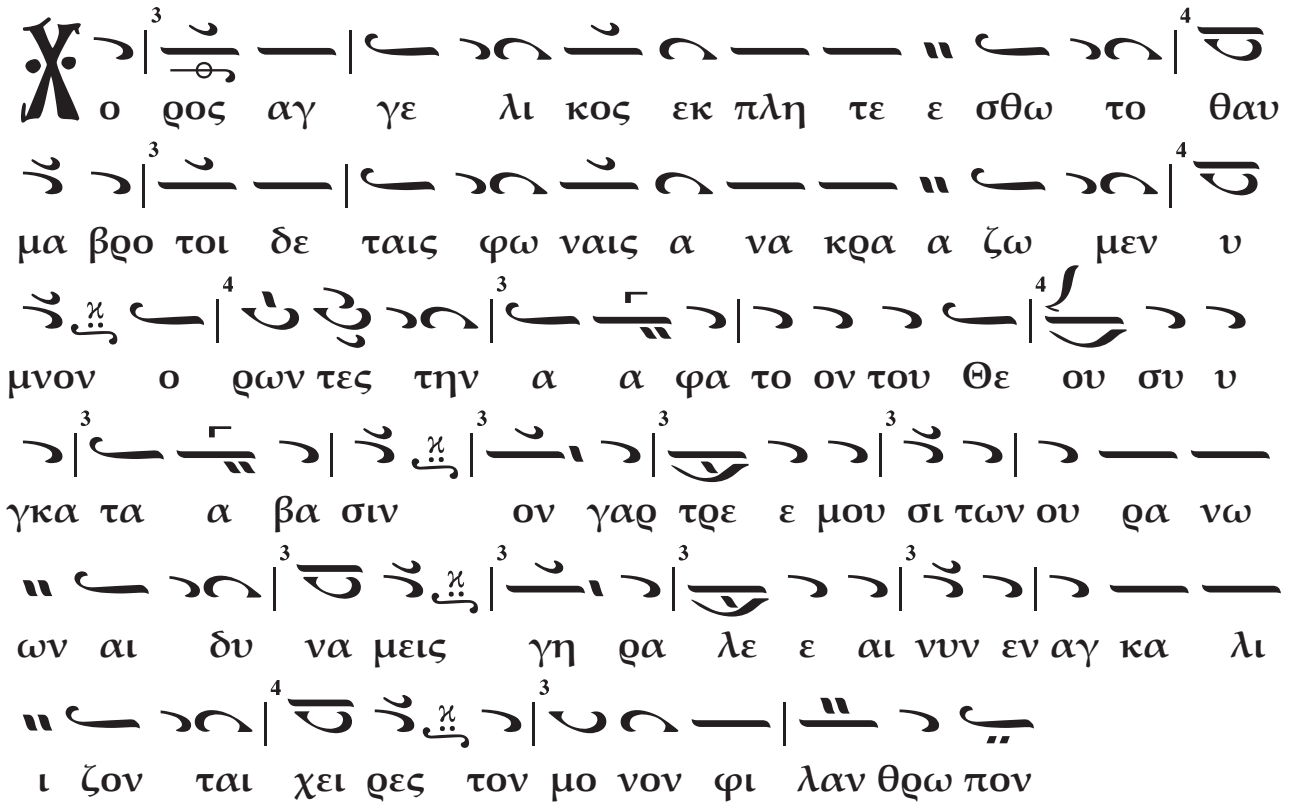
Ἐπιπορευτικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὸ αὐτὸ αὐτόμελο ἀπολυτικίον ὅταν τὸ συναντάμε ὡς κάθισμα ψάλλεται σύμφωνα μὲ τὸ κάθισμα «Τὸν τάφον Σοῦ Σωτῆρ» δηλαδὴ στὸν δεῦτερο ἦχο τοῦ μαλακοῦ χρώματος.

Κάθισμα Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, α' Στιχολογίας,
Β' Φεβρουαρίου, ἦχος α'.

Ἔτερον ὡς Κάθισμα. ^κ_q

 Χο ρος αγ γε λι κος εκ πλη τε ε σθω το θαν
 μα βρο τοι δε ταις φω ναις α να κρα α ζω μεν υ
 μνον ο ρων τες την α α φα το ον του Θε ου συ υ
 γκα τα α βα σιν ον γαρ τρε ε μου σι των ου ρα νω
 ων αι δυ να μεις γη ρα λε ε αι νυν εν αγ κα λι
 ι ζον ται χει ρες τον μο νον φι λαν θρω πον

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ὀρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Τῆ Ε' Ἰανουαρίου

Εὐφραίνου ποταμέ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γάρ, ὁ πάντων Ποιητής, παραγίνεται θέλων, τὸ Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὐσπλαγχνος, τέρπου χόρευε, Ἄδὰμ καὶ Εὐὰ προμῆτορ· ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεραγαθός.

Τῆ Α' Φεβρουαρίου.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

Οὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἀπολυτίκιον Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ, ΚΘ' Σεπτεμβρίου, ἤχος α'. π_q

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ, νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, Γεράσιμε, νηστεία ἀγρυπνία προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τῇ Δ' Μαρτίου

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, Γεράσιμε, νηστεία ἀγρυπνία προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τους τρεις μεγίστους φωστήρας.

Ἀπολυτίκιον τριῶν Ἱεραρχῶν, Λ' Ἰανουαρίου, ἤχος α'. π q

Τους τρεις με γιστους φω στη ρας της τρι ση λι ου
 Θε ο τη τος ^Δδ τους την οι κου με νην α κτι ι σι
 δογμα των θει ων πυρ σευ σαν τας τους με λιρ ρι τους πο
 τα μους της σο φι ας ^Δδ τους την κτι σιν πα α σαν θε ο
 γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ σαν τας Βα σι λει
 ον τον με γαν και τον θε ο λο γον Γρη γο ρι ον ^Δδ
 συν τω κλει νω Ι ω αν νη τω την γλωτταν χρου σορ ρη
 μο νι παντες οι των λο γων αυ των ε ρα σται ^Δδ
 νελ θον τες υ υ μνοις τι μη σω μεν ^Δδ αυ τοι γαρ τη
 τρι α δι υ περ η μων α ει πρε σβε ευ ου ου σιν

WORKING COPY - DRAFT

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ὑμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Τῇ Κ' Μαΐου

*(Ὅσιοι Νικήτας, Ἰωσήφ καὶ Ἰωάννης
Νέας Μονῆς Χίου)*

Τοὺς τρεῖς Ὅσιους Πατέρας, τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας, καὶ τὴν Χίον πᾶσαν, ἐνθέου βίου ταῖς ἀκτῖσι φωτίσαντας, τοὺς θεοκινήτως Μονήν, τοῖς μονοτρόπων πλήθεσιν, ἀνεγείραντας ἀξιάγαστον, τὸν ἔνδοξον Νικήταν, καὶ Ἰωάννην τὸν χαριτώνυμον, σὺν Ἰωσήφ τῷ γενναίῳ, καὶ τὸν νοῦν θεόφρονι. Πάντες οἱ τῶν τρόπων αὐτῶν ἐρασταί, ἀθροισθέντες ὕμνοις τιμήσωμεν, αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσι.

*Ψαλλομένη τῇ α' Κυριακῇ τοῦ μηνός
Νοεμβρίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν
ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Λαρίσης
διαλαμψάντων τεσσάρων καὶ δέκα
Αγίων.*

Τοὺς δέκα τέσσαρας ἄνδρας, Λαρισηνοὺς ἀνυμνήσωμεν, τοὺς Ἀρχιερεῖς τοῦ Ὑψίστου, καὶ τοὺς θεόφρονας Μάρτυρας, τῆς ἀληθείας ἐραστάς τοὺς ἐνδόξους, ποιμαντορίαις θείαις καὶ μαρτυρίοις ἅπαντας διαπρέψαντας· Ἀχίλλιον τὸν Μέγαν, Κυπριανόν, Βησσαρίωνα, Δαμιανόν στεφανίτην, καὶ Γεώργιον, Ἀντώνιον, Μᾶρκον, Ἰωάννην, Κοσμᾶν, Γεδεών, τὸν Θωμᾶν τε καὶ τὸν Νεόφυτον, σὺν τῷ Διονυσίῳ, λιταῖς ἡμᾶς ἀεὶ φυλάττοντας.

Ἦχος Δι

Ὅτε κατήλθες.

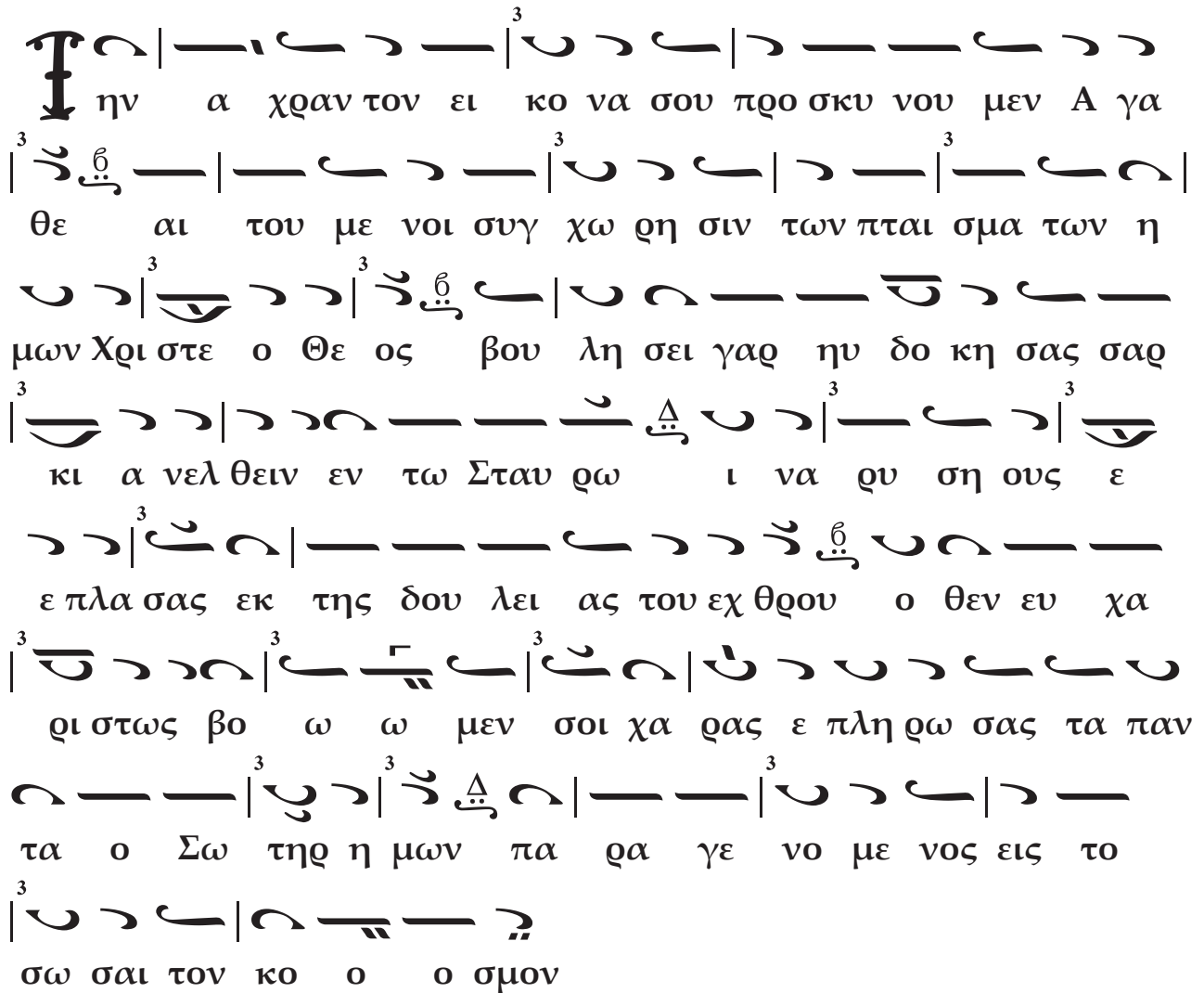
Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, ἦχος β'.

ⓔ τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η
 η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε
 κρω σας τη α στρα πη της θε ο ο τη τος ο
 τε δε και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι
 ων α νε ε στη σας πασαι αι Δυ να μεις των ε που
 ρα νι ων ε κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο
 Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄϊδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

Ἀπολυτίκιον Κυριακῆς τῆς Ὁθοδοξίας, ἦχος β'. Δ

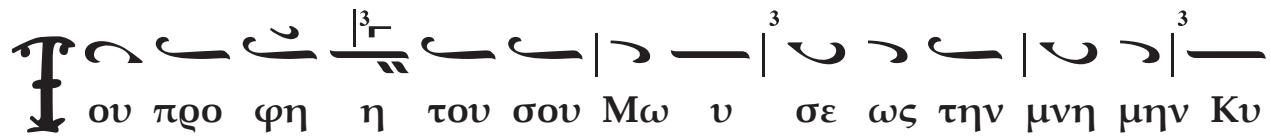

 Ἦν ἀχραντον εἰκόνα σου προσκυνουµεν Ἀγα
 θεαί του µενοι συγχωρησιν των πταισµατων η
 µων Χριστε ο Θεος βουλησει γαρ ην δοκησας σαρκ
 κι ανελθειν εν τω Σταυρω ι να ρυση ους ε
 πλασας εκ της δουλειας του εχθρου οθεν ευχα
 ριστως βοωωµεν σοι χαρας επληρωσας τα παν
 τα ο Σωτηρηµων παραγε νοµενος εις το
 σωσαι τον κοοοσµον

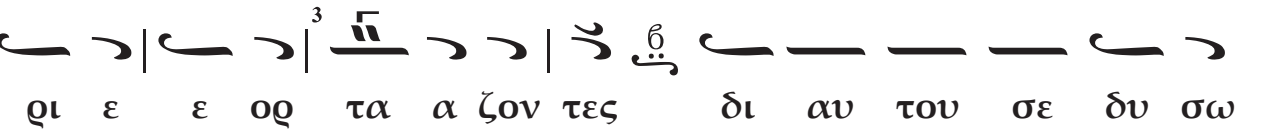
Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνούµεν Ἀγαθέ, αἰτούµενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡµῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶµέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡµῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον. .

Τοῦ προφήτου σου̅.

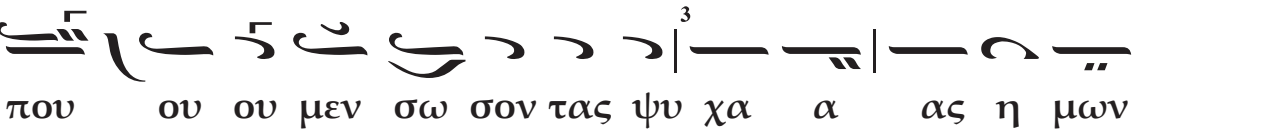
Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Μωϋσέως, Δ' Σεπτεμβρίου, ἤχος β'. Δ.

 ου προ φη η του σου Μω υ σε ως την μνη μην Κυ

 ρι ε ε ορ τα α ζον τες δι αυ του σε δυ σω

 που ου ου μεν σω στον τας ψυ χα α ας η μων

Τῇ ΙΘ' Ὀκτωβρίου.

Τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως τὴν μνήμην, Κύριε, ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Προφήτου σου Ιωὴλ τὴν μνήμην, Κύριε, ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν, Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ᾠή Γα

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γαλ λι α
 σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω
 θα να α τω τον θα να α τον πρω το το κος των νε κρων ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ερ ρυ σα το η
 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος

WORKING COPY - DRAFT

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλ-
 λιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε
 κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος,
 ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον,
 πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,
 ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
 παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θείας πίστεως.

Απολυτίκιον Ἁγίου Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως,
 ΣΤ' Νοεμβρίου, ἤχος γ'. ᾠή

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἶμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΚΣΤ' Ὀκτωβρίου

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύννας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Α' Ἀυγούστου.

Γόνος ἅγιος, Πελοποννήσου, γέρας ἔνθεον, νήσου Κυθήρων, ἀνεδείχθης, Ἐλέσα πανεύφημε, ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ νομίμως ἀθλήσασα, χειρὶ πατρῶα ἐτμήθης τὴν κάραν σου, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Ι' Νοεμβρίου.

Βίον ἔνθεον, καλῶς ανύσας, Βσκεύος τίμιον του Παρακλήτου, Ανεδείχθης θεοφόρε Ἀρσένιε, και των θαυμάτων την χάριν δεξάμενος, πάσι παρέχεις ταχείαν βοήθειαν, Πάτερ Ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Ἀπολυτίκιον Ἀποστόλων, Λ' Ἰουνίου, ἤχος γ'. ρ̣η

Κοινά.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπόστολε Ἄγιε (δεῖνα), πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ (δεῖνα), πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Το φαιδρον της Αναστασεως κηρυγμα εκ του
 αγ γελου μαθουσαι αι του Κυριου μαθητριαι
 και την προγονικην αποφασιν απορριι
 ψασαι τοις αποστολοις καυχωμεναι ελεγον ε
 σκυλευται ο θανατος η γερθη Χριστος ο Θεος
 δωρου μενος τω κοσμω το μεγα ελεος

WORKING COPY - DRAFT

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κή-
 ρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦ-
 σαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ
 τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορ-
 ρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώ-
 μεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνα-
 τος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρού-
 μενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κανόνα πίστεως.

Απολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου, ΣΤ' Δεκεμβρίου, ἦχος δ'. $\underline{\underline{\Delta}}$

$\underline{\underline{\Delta}}$ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος
 $\underline{\underline{\Delta}}$ εγ κρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη
 $\underline{\underline{\Delta}}$ ποι οι μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α δι
 $\underline{\underline{\Delta}}$ α του το ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα
 $\underline{\underline{\Delta}}$ τη πτω χει α τα πλου σι α πα τερ ι ε ρα ρ χα Νι
 $\underline{\underline{\Delta}}$ κο λα ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας
 $\underline{\underline{\Delta}}$ ψυ χας η μων

Κοινά.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα
 πραότητος, ἐγκρατείας Διδά-
 σκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ
 σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια·
 διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει
 τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
 Πάτερ Ἱεράρχα (δεῖνα), πρέσβευε
 Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων
 διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γε-
 νόμενος, τὴν προᾶξιν εὗρες θεό-
 πνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ
 τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρ-
 θοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας
 μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς (δεῖνα),
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὸ «Κατεπλάγη Ἰωσήφ» ὡς κάθισμα ψάλλεται στὸν δ' σκληρὸ χρωματικὸ καὶ ὡς ἀπολυτίκιον στὸν β' τοῦ μαλακοῦ χρώματος. $\underline{\underline{\Delta}}$

Τῇ Κ' Δεκεμβρίου.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρω συλλήψει σου Θεοτόκε. Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήησασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται Ἐπᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Τῇ ΚΑ' Δεκεμβρίου.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει
μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε
μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ,
καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτο-
μαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω
διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ
θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω
ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον,
προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖ-
σάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεή-
μων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΚΔ' Δεκεμβρίου.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρε-
σβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος
Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, κυο-
φοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν.
Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως,
καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύ-
ματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ
Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο.
Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦ-
σαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Οἱ Μάρτυρές Σου Κύριε.

Απολυτίκιον Ἁγίων Μαρτύρων, Σαββάτου, ἤχος δ'. Δ.

WORKING COPY - DRAFT

ι μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε εν τη α θλη σει αυ
 των στε φα νους ε κο μι σαν το της α φθα ρ σι ας
 εκ σου του Θε ου η μων σ χον τες γαρ την ι σ χυν σου τους
 τυ ρ ρα νους κα θει λον ε θραυ σαν και δαι μο
 νων τα α α νι σ χυ ρα θρα α α α ση αυ των ταις
 ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ χας η
 μων

Κοινά.

Οί Μάρτυρές Σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ Σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν Σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Μάρτυς Σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ Σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν Σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Πάντων, ἤχος δ΄.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου ὡς πορφύραν καὶ βύσσον ταῖς αἱματὰς ἡ Ἐκκλησίᾳ σου στολισάμεν ἐενηδιούτων βοᾶσοι Χριστέ ὁ Θεὸς τῶ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμοὺς σου κατὰ πέμψον εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἶματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾶ σοι· Χριστέ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμοὺς σου κατὰπέμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον κοινὸν Ὁσίων Πατέρων, ΚΔ' Νοεμβρίου, ἦχος δ'. Δ

Θε ος των πα τε ρων η μων ο ποι ων
 α ει μεθ η μων κα τα την σην ε πι ει κει
 αν μη α πο στη σης το ε λε ος σου αφ η μων
 αλ λα ταις αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη κυ
 βερ νη σον την ζω ην η μων

WORKING COPY - DRAFT

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ’ ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκιαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα —

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. α΄.

Ἰων σου να ναρχον Λογον Πατρι και Πνευματι τον
 εκ Παρθενου τεχθεν τα εις σωτηριαν ημων
 ανυμνησωμεν πιστοι και προσκυνησωμεν οτι ηυ
 δοκησε σαρκι ανελθειν εν τω Σταυρω και θανατον
 υπομειναι και εγειραι τους τεθνεωω
 τας εν τη ενδοξω αναστασει αυτου

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠδύοκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομείναι, καὶ ἐγειραὶ τοὺς τεθνεώωτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάζωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἀγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς ἀνέτειλε.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἐμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἢ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἢ ἀπειράνδρος τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

WORKING COPY - DRAFT

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα.

Κοινὸ Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Μαρτύρων, ἦχος πλ. α΄. $\frac{\times}{\text{q}}$

Ἰ ὠν ἀ γι ὠν Μαρ τυ ρων τα κα τορ θω μα τα ου
 ρα νων αι δυ να μεις υ περ ε θαυ μα σαν ο τι εν
 σω μα τι θνη τω τον α ο ρα τον ε χθρον τη δυ
 να μει του Σταυ ρου α γω νι σα με νοι κα λως ε νι κη
 σαν α ο ρα τως και προ σβευ ου σι τω Κυ ρι ι ω
 ε λε η θη ναι τας ψυ χας η η μων

WORKING COPY - DRAFT

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ προσβέουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων.

Κοινὸ Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Μαρτύρων, ΙΕ΄ Νοεμβρίου, ἦχος πλ. α΄. $\frac{\times}{\text{q}}$

Ἰ α θαυ μα τα των Α γι ὠν σου Μαρ τυ υ ρων
 τει χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη σα με νος Χρι

 στε ο Θε ος ταις αυ των ι κε σι αις βου λας ε θνων

 δι α σκε δα σον της βα σι λει ας τα σκη πτρα κρα

 ται ω σον ως μο νος α γα θο ος και φι λαν θρω ω

 πος

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου
 Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμά-
 χητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ
 Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλάς
 ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας
 τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς ὀμόνος
 ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

WORKING COPY - DRAFT

Ἦχος λ̣ π̣ Βου̣

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. β΄. Δ

Ἀγγελικάι Δυναμίεις ἐπιῖ το μνημα
 σου καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν καὶ ἰ
 στατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ ζητοῦσα το ἄχραντον
 σου σῶμα ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην μὴ πειρασθεῖς ὑπ
 αὐτοῦ ὑπήνησας τῇ Παρθένῳ δωρούμενος τὴν
 ζωὴν ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν Κυριε δόξα σοι
 οἱ

WORKING COPY - DRAFT

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ
 μνημά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες
 ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο Μαρία
 ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν
 σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην,
 μὴ πειρασθεῖς ὑπ’ αὐτοῦ, ὑπήνη-
 σας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν
 ζωὴν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν,
 Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος Γα

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, ἦχος βαρύς. ᾠή

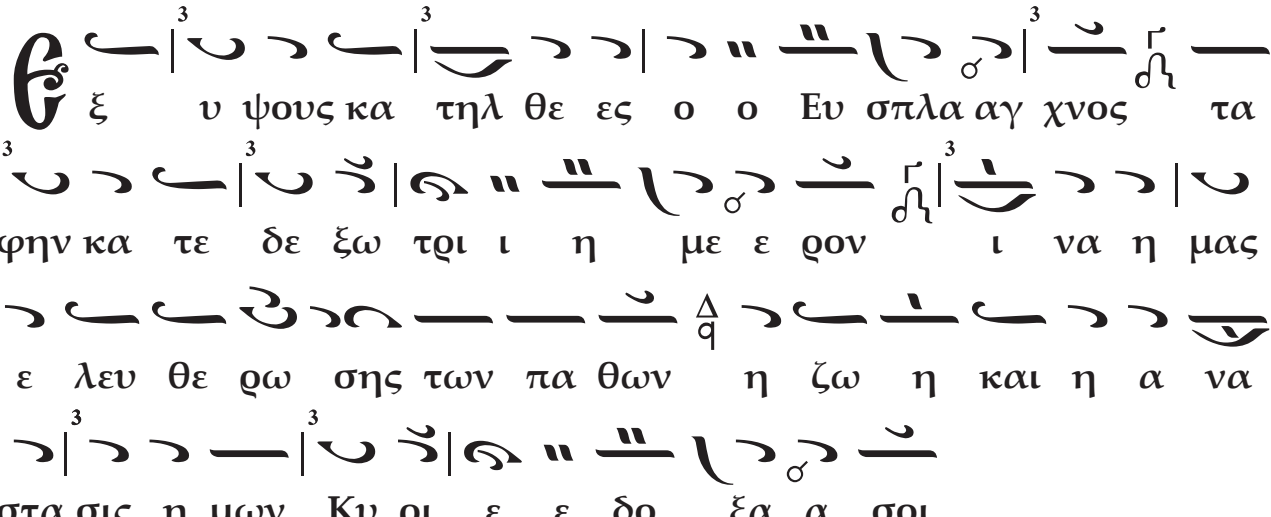
WORKING COPY - DRAFT

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη λ̣ ^ρ—

Ἐξ ὕχους κατῆλθες.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'. ^ρ _{γγ}

 ξ υ ψους κα τηλ θε ες ο ο Ευ σπλα αγ χνος τα
 φην κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας
 ε λευ θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να
 στα σις η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

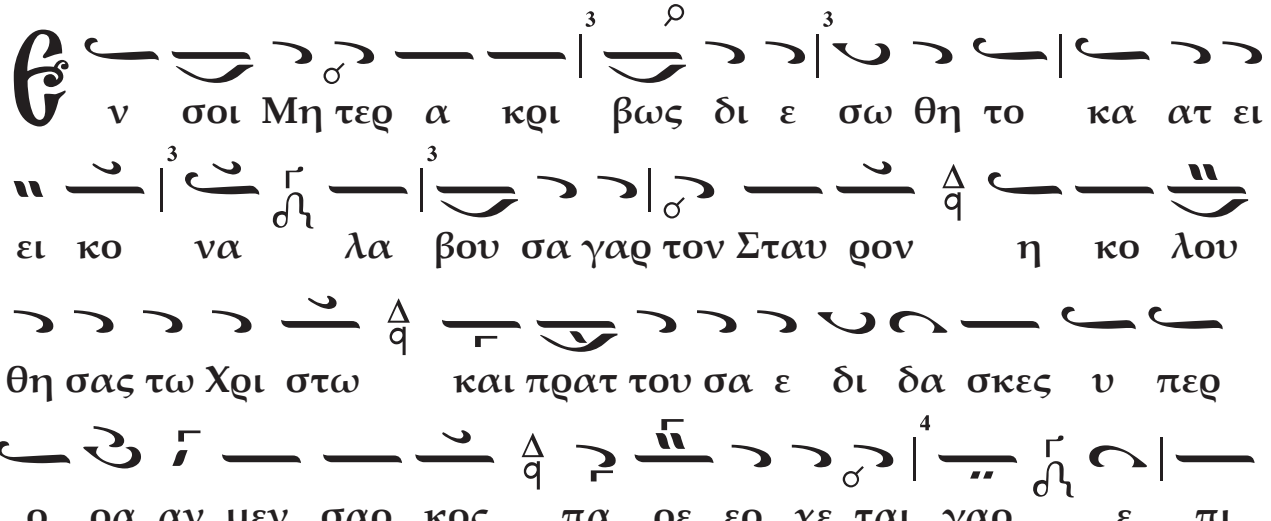
WORKING COPY - DRAFT

Ἐξ ὕχους κατῆλθες ὁ εὐσπλα-
γγχος, ταφήν καταδέξω τριή-
μερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις
ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας,

Ἐ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἦχος πλ. δ'. ^ρ _{γγ}

 ν σοι Μη τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα ατ ει
 ει κο να λα βου σα γαρ τον Σταυ ρον η κο λου
 θη σας τω Χρι στω και πρατ του σα ε δι δα σκες υ περ
 ο ρα αν μεν σαρ κος πα ρε ερ χε ται γαρ ε πι

 με λεισθαι δε ψυχης πραγματος αθαα νααα

 του διο και με τα Αγγελων συναγααα λε

 ται οσια Μαρια τοο πνευμαα σου

Εν σοί, Μήτηρ ἀκριβῶς, διεσώθη
 τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ
 τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ
 Χριστῷ, καὶ πράπτουσα ἐδίδασκες,
 ὑπερορᾶν μὲν σαρκός· παρέρχεται
 γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,
 πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ
 Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσια
 (δεῖνα), τὸ πνευμά σου.

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμά,

Β' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ἦχος πλ. δ'.

 ρθοδοξίας οφωστηρ Εκκλησιας το

 στηριγμα και διιδασκααα λε των μοναστων

 ηκαλλονη των Θεολογων υπερμαχος α

 προοσμαχηητος Γρηγοριε θαυματουρ γε

 Θεσσαλονικης τοκαυχημακηρυκτη ης χαρι

ι τος ι κε τευ ε δι α παν τος σω θη ναι
 τας ψυ υ χας η η μων

Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων (ἢ ἀρχιερέων) θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, (δεινά) σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώ-τισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἵπερδεδοξασμένος εἰ Χριστέ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Πατέρων, ΙΓ' Ἰουλίου, ἦχος πλ. δ'. ῶ
ῶ

περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε
 ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τους πα τε
 ρας η μων θε με λι ι ω σας και δι αυ των προς
 την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη γη
 σας πο λυ ευ σπλα χνε ε δο ξα α σοι

WORKING COPY - DRAFT

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστήρας ἐπὶ
 γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώ-
 σας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθι-
 νὴν πίστιν, πάντα ἡμᾶς ὀδηγήσας,
 Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς.

Ἀπολυτίκιον Ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος,
 Δ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ἤχος πλ. δ'. ῥῥ
ῥῥ

Τ αῖς τῶν δα κρυ ὦν σου ῥο αῖς τῆς ε ρη μου το
 α γο νον ε γε ε ωρ γη η σας και τοις εκ βα
 θους στε ναγ μους εις ε κα το ον τους πο νους ε καρ
 πο ο φο ρη η σας και γε γο νας φω στηρ τη οι
 κου με νη λαμ πων τοις θαυ μα σι Ι ω αν νη πα
 τηρ η μω ων ο σι ι ε πρεσ βευ ε Χρι στω ω τω
 Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς, τῆς
 ἔρημου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας·
 καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς
 ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρη-
 σας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκου-
 μένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, **(δεῖνα)**
 Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῶ
 τῶ Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Ἀπολυτίκιον τῆς σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

ΚΗ' Ὀκτωβρίου, ἤχος πλ. δ'. $\overset{\circ}{\Gamma}\eta$

ε ο το κε Α ει παρ θε νε την α γι αν σου
 Σκε ε πην δι η ης πε ρι σκε πεις τους εις σε ε ελ πι
 ζο ον τας κρα ται αν τω Γε νει σου κα τα φυ γην ε
 δω ρη η σω ο τι ως πα λαι και νυν θαυ μα στως η
 μα ας ε σω ω σας ως νο η τη νε φε λη τον
 σον λα ον πε ρι βα λου ου σα δι ο δυ σω που μεν σε
 ει ρη νην τη πο λι τει α σου δω ρη σαι και ταις
 ψυ χαις η μων το με γα α ε λε ε ος

Τῇ Β' Ἰουλίου.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τὴν ἁγίαν
 σοῦ Σκέπην, δι' ἧς περισκεπείς,
 τοὺς εἰς σὲ ἐλπίζοντας, κραταιὰν
 τῷ Ἔθνει σου καταφυγὴν ἐδωρήσω·
 ὅτι ὡς πάλαι καὶ νῦν θαυμαστῶς
 ἡμᾶς ἔσωσας, ὡς νοητὴ νεφέλη,
 τὸν σὸν λαὸν περιβαλοῦσα. Διὸ
 δυσωποῦμεν σε, εἰρήνην τῇ πολι-
 τεία σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀν-
 θρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ
 Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος,
 κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν
 ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου
 ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ
 καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρό-
 νος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην
 τῇ οἰκουμένη δωρήσασθαι, καὶ ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός.

Ἀπολυτίκιον Ἀνακομιδῆς λειψάνων Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου,

ΚΖ' Ἰανουαρίου, ἤχος πλ. δ'. ^ϙ_ϙ

του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος εκ λαμ
 ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε φω τι ι σεν
 α φι λαρ γυ ρι ας τω κο σμω θη σαυ ρους ε να
 πε θε το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ
 νης υ υ πε δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων
 πα τερ Ι ω αν νη Χρυ σο ο στο με πρε σβευ ε
 τω Λο γω Χρι στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ
 χας η η μων

WORKING COPY - DRAFT

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ
 πυρσός ἐκλάμψασα χάρις,
 τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαρ-
 γυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐνα-
 πέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινο-
 φροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς
 λόγοις παιδεύων, Πάτερ, Ἰωάννη
 Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ
 Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

WORKING COPY - DRAFT